

**Cu adevărat optimist sau
optimism adevărat**

cum să ai o relație vie cu Isus Hristos

Steve Case

D e d i c a Ț i e

dedic această carte fetei mele, Katie.
Mă rog ca relația ei cu Dumnezeu
sa fie una puternică, personală,
emoționantă și progresivă

Cuprins

Prefață.....	
Capitolul 1: Cuvânt de început.....	
Capitolul 2: Ai nevoie de ajutor.....	
Capitolul 3: Îmi pare rău (și se vede).....	
Capitolul 4: În public.....	
Capitolul 5: Focalizare.....	
Capitolul 6: Așa este!.....	
Capitolul 7: Dovada.....	
Capitolul 8: Și acum ce mai urmează?.....	
Capitolul 9: Dragostea în acțiune.....	
Capitolul 10: Descoperindu-L pe Dumnezeu.....	
Capitolul 11: Vorbind (și ascultându-L) pe Dumnezeu.....	
Capitolul 12: Credința include și îndoială.....	
Capitolul 13: Cu adevărat optimist sau optimism adevărat?.....	
Recunoștință.....	
Note.....	

Prefață

Timp de mii de ani, ființele umane au căutat să se conecteze cu divinitatea. Cum poate naturalul să atingă supranaturalul? Sau poate întrebarea ar trebui pusă invers: cum ar putea Dumnezeu să intre în legătură cu omul? Cartea de față vă propune ideea că acest lucru se poate întâmpla și încă mai continuă să se întâmple.

Pe vremea când eram mai tânăr, sosise timpul să hotărâsc dacă Dumnezeu trebuia să devină un Dumnezeu personal sau nu. De-a lungul istoriei pământului, oamenii s-au confruntat cu această decizie. Până și cei care se nasc într-un mediu evlavios trebuie să hotărască, la un moment dat, dacă Îl vor accepta pe Dumnezeu în mod personal sau va rămâne pentru ei doar o figură culturală; un Dumnezeu adevărat sau doar o glumă.

După cum vinul nou are nevoie de burdufuri noi, fiecare individ, din fiecare generație, trebuie să-L descopere în mod personal pe Dumnezeu. Și, când Dumnezeu devine real, viața se schimbă, cel puțin în unele aspecte. Este asemenea unei descoperiri care crează granițe într-un teritoriu necunoscut. Noi avem adesea nevoie de termeni noi, tonuri noi, texte noi pentru vremuri noi.

După încercarea lor de a reinventa roata, înțelepții vremii au privit la cei care au folosit-o înaintea lor. Deși nu tot din ce aparține trecutului se dovedește a fi valabil în prezent, noi putem beneficia enorm învățând de la oamenii adevărați ai istoriei care au reușit să stabilească o relație cu Dumnezeu.

Pe vremea adolescenței, am descoperit o carte din tradiția creștină care s-a dovedit a fi foarte importantă în relația mea cu Dumnezeu. Acest abecedar încercat – numit **CALEA CĂTRE HRISTOS** – tradus în peste o sută de limbi, mi-a furnizat îndrumări prețioase și la timp pentru realizarea cărții de față. Scrisă de autoarea americană Ellen G. White, cu mai mult de o sută de ani în urmă, cartea continuă să mă provoace și astăzi. Am observat că puțini oameni, în special tineri, doresc să studieze cu seriozitate această carte. Este posibil ca ei să mai inventeze încă roata sau poate stilul retro al cărții nu rezonază cu sufletul lor modern.

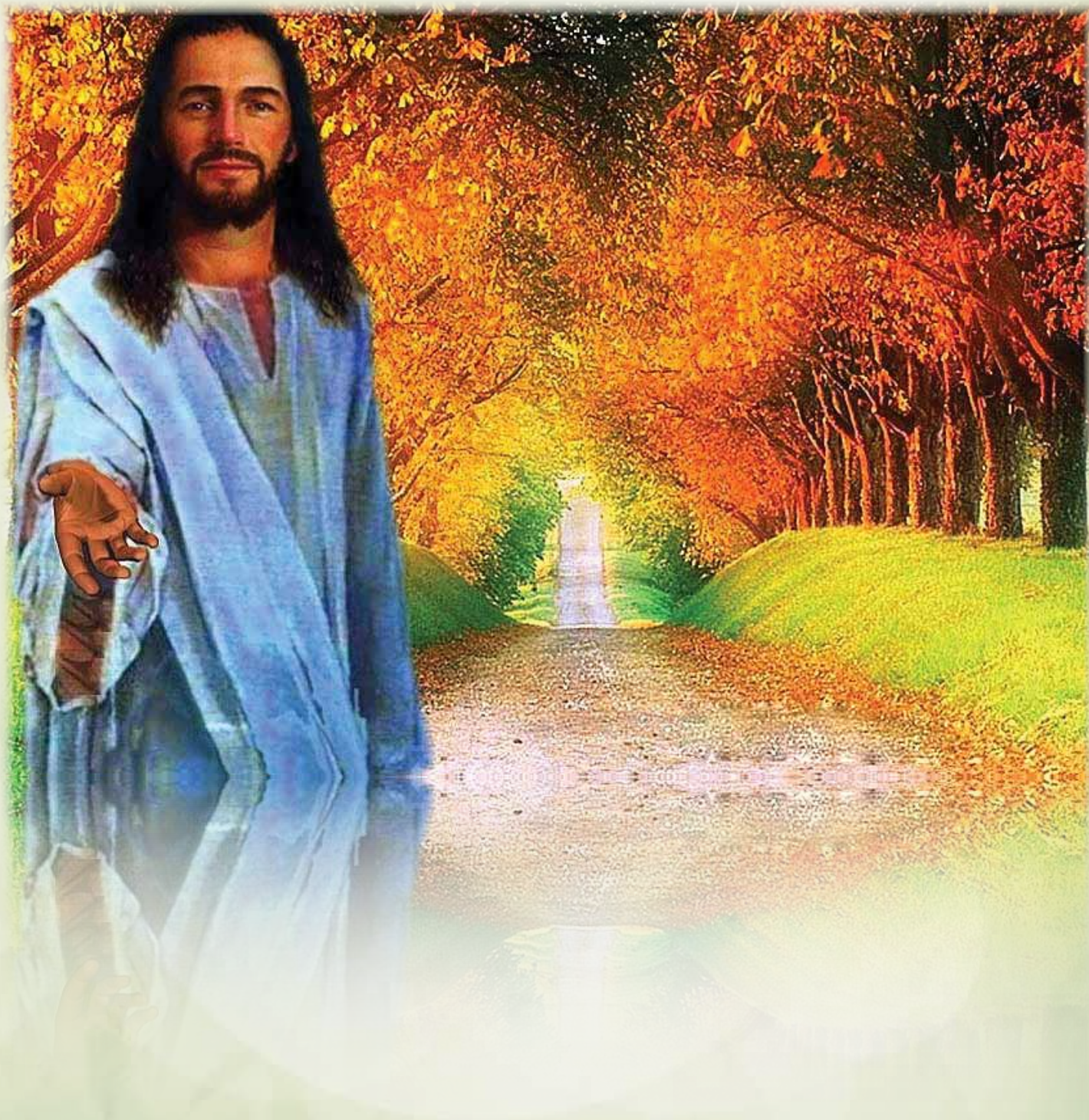
Preocupat de faptul că ultima variantă ar putea fi adevărată, dorind să împărtășesc cu ei principiile clasice ale cărții pentru a promova ideea inițierii unei legături reale cu Dumnezeu, am preluat structura de bază a cărții și am rescris-o într-o formă inedită, ca și cum aș sta de vorbă cu cineva față în față. A numi ce am obținut parafrază ar fi prea mult, ținând cont de faptul că educația, experiențele de viață și pregătirea mea profesională s-au îmbinat în această carte. Dar a nu vorbi deloc despre original ar putea fi considerat un plagiat.

Cartea poate fi citită ușor, fie toată odată, fie câte un capitol în fiecare zi – bucățică cu bucățică, câte un segment de două pagini. Aveți posibilitatea de a vă așterne pe hârtie gândurile personale, în căsuța specială a fiecărei pagini, unde puteți trece eventual și data la care ați citit paragraful respectiv. Puteți folosi această căsuță pentru diverse motive de rugăciune, inițiind astfel propria conversație cu Dumnezeu.

Deoarece Dumnezeu nu s-a limitat doar la creștinătate, cititorul va observa că L-am numit pe Isus Hristos Dumnezeu și va putea spune că reconectarea cu Isus îl va ajuta să se conecteze, de fapt, cu Dumnezeu. Această carte se bazează doar pe Biblie și pe sursa ei de autoritate, deși eu nu încerc să dovedesc aici veridicitatea Bibliei.

Am folosit numeroase citate biblice și am făcut referire la multe pasaje și întâmplări din Biblie. Veți găsi textele folosite în nota de la sfârșitul cărții, conform numărului paginii în care acestea apar. Am folosit numeroase traduceri ale Bibliei în limba engleză, deoarece Dumnezeu care i-a inspirat odată pe scriitorii Bibliei continuă să fie activ și astăzi, când o persoană citește Biblia nu doar în ebraică sau greacă, ci și în diferitele versiuni ale limbii engleze.

În sfârșit, am scris această carte pentru ca fiecare tânăr să poată să-și definească și să-și construiască propria sa relație cu Dumnezeu. Slavă Lui pentru ce s-a realizat până acum! Pentru ce nu s-a întâmplat încă, îmi pare rău. Până la urmă, cert este faptul că Dumnezeu continuă să înceapă o legătură vie cu tine!...

Cuvânt de început

Când eram în clasa a X-a, aveam odată pe săptămână o oră cu câțiva elevi din clasa a IX-a. Țin minte și acum că la începutul anului mi-am studiat bine colegii de clasă, mai ales fetele. Și, pentru că eram cu un an mai mare decât ceilalți băieți, simțeam că am avantajul de a fi atras atenția fetelor din clasă.

Îmi place să spun că Dumnezeu a binecuvântat clasa aceea din plin. Una dintre fete era foarte drăguță și mi-a atras imediat atenția. Dumnezeu este atât de bun! Apoi, am aflat că fata respectivă avea o soră. Și ea era în clasă cu noi. Erau gemene. Dublă binecuvântare!

Dar nesiguranța personală nu mi-a permis să fac mai mult decât să privesc la ea, din când în când. Iată o poveste interesantă despre două fete, gemene, care au încercat amândouă să obțină o întâlnire cu mine, fapt ce m-a făcut să doresc să o cunosc pe una din ele, dar mi-a fost teamă să fac eu primul pas. Gândindu-mă că ar putea recurge la un oarecare truc pentru ca să mă cunoască, am ales să păstrez o oarecare distanță. Mi-ar fi plăcut să fi avut eu inițiativa, dar eram prea timid.

N-aș fi vrut să fiu perceput de colegii mei ca fiind naivul școlii.

Când week-endul în care fetele aveau voie să ceară întâlniri băieților a fost, în sfârșit, anunțat, nu mă mai gândeam că ea – sau ea – mi-ar fi solicitat vreo o întâlnire. Dar, când una din ele a făcut-o, m-am descoperit surprins. Am îngăimat un „Da” și apoi am întrebat: „Tu care ești?”

Mă gândeam că atracția mea a generat întâlnirea respectivă. Puțin am înțeles atunci că, dacă eu nu aș fi inițiat începutul, atunci l-ar fi inițiat ea...

Dragostea lui Dumnezeu este naturală

Dumnezeu te iubește!

Fie că Îl iubești pe Dumnezeu, Îl urăști sau Îl ignori cu desăvârșire, aceasta nu schimbă cu nimic faptul că **Dumnezeu te iubește!**

Par aceste trei cuvinte – **Dumnezeu te iubește** – un clișeu patetic, uzat și poate prea îndrăzneț sau, din contră, reprezintă un adevăr vital, copleșitor și chiar uimitor. În loc să privești la această declarație doar din prisma experienței trecutului tău, privește dincolo de tine, spre lumea din jur. Dovezile dragostei Sale abundă! Viața, înțelepciunea și bucuria, vin toate de la Dumnezeu. Dacă, eventual, mai dorești și alte dovezi, încearcă Biblia și apoi natura!

În lumea vie, viața produce viață. Biologii nu sunt singurii uimiți de acest fapt. Frumusețea, adaptarea, supraviețuirea, simplitatea, reproducerea și consistența lucrurilor demonstrează clar existența lui Dumnezeu și iubirea Sa pentru lumea pe care a creat-o. Artiștii încearcă să surprindă natura sau originalul pe pânzele lor. Dar care este sursa originalului? Ce anume îi inspiră pe artiști să creeze continuu?

Privește la complexitatea și diversitatea naturii din întreaga lume. Se pare că pe măsură ce omul studiază știința, descoperă tot mai mult. Nu cunoaștem încă totul și nici nu-l vom cunoaște vreodată. Cărțile care încearcă să explice natura ar trebui revizuite, iar noile teorii să le înlocuiască pe cele vechi și nepotrivite. Cu câtă exactitate putem prezice vremea, de exemplu? Este clar că în natură există ceva măreț, mai presus de orice realizare omenească!

De ce oare culorile curcubeului nu se limitează numai la alb și negru? De ce mâncărurile nu au toate același gust? Cine este arhitectul misterului intitulat iubire? Cine s-a gândit la

comportamentul cățelușilor abia născuți care se hârjonesc între ei atât de frumos încă din prima lor zi de viață? Cine a conectat muzica la emoțiile noastre? Răspunsul este: Dumnezeu – și El a făcut aceasta special pentru noi! Ce minunat este acest lucru!

Când vine vorba de grija pentru natură, Dumnezeu este Cel care face lucrurile pe care noi nu le-am putea face

vreodată. Așa spune și Biblia: „**Ochii tuturor sunt îndreptați spre Tine așteptând, iar Tu le dai hrana la vreme. Îngăduitor cu cel greșit, Îți deschizi mâna față de tot ce ai creat.**” Tot ce face Dumnezeu este frumos – semnătura Lui fiind vizibilă pe toate lucrările Sale. Este dragostea divină!

Gândește-te la...

Ce anume ai văzut în natură care să susțină existența supranaturalului?

Ce s-a întâmplat?

Când Dumnezeu a creat pământul, totul era perfect. Oamenii erau onești, altruști, puri, amabili unul cu altul, iar rezultatul era bucurie și perfectă armonie. Ei aveau o relație reală și semnificativă cu Dumnezeu, iar restul creației nu trăda nicio urmă de dezordine, neîncredere, degradare sau decimare pe care le vedem astăzi.

Rugăciune:

*Alpiniștii, fotografi, agricultorii
Te regăsesc pe Tine în natură. Dar un
sceptic ca mine? Am nevoie de mai
multe dovezi. De o nouă perspectivă...*

*Privește dincolo de tine însuși, la
lumea largă din jurul tău.*

Ce anume a produs această schimbare?

Sâmburele problemei s-a iscat când oamenii s-au îndepărtat de idealul lui Dumnezeu pentru binele lor. Adam și Eva au luat decizia fatală iar rezultatele deciziei lor vorbesc de la sine – deteriorarea și distrugerea ce se acumulează pe zi ce trece până când moartea va învinge, în final, viața. Degradarea aceasta se poate vedea în primul rând în oameni, apoi în animale și plante; cu alte cuvinte a cuprins întreaga creație.

Să privim puțin la consecințele nefaste aduse de păcat. Dumnezeu i-a spus lui Adam: „**Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: „Să nu mănânci deloc din el,” blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarba de pe câmp.**”

Cine a semănat vreodată ceva în grădină știe cât de mult trebuie să lupte cu consecințele păcatului.

Cu toate schimbările drastice ale planului Său pentru o planetă perfectă, dragostea Sa mai găsește încă metode prin care să se exprime. În ciuda faptului că planeta noastră a ajuns un adevărat haos, Dumnezeu ne invită să contribuim la schimbarea răului în bine. Ce oportunitate! Noi nu vom putea

schimba totul, dar, cel puțin, putem crea o oarecare diferență. Dragostea lui Dumnezeu ne invită la implicare personală. Astfel vom începe să înțelegem că noi nu suntem Dumnezeu, dar putem să ne unim cu El în tot ce face El pentru lumea căzută în păcat.

Natura arată astăzi cât de departe a ajuns păcatul. Uraganele, incendiile, cutremurele, seceta și inundațiile devastează necontenit pământul. De cele mai multe ori, ne simțim fără nicio putere în fața forțelor naturii în plină dezlănțuire. Omul a făcut tot felul de „planuri de urgență” și se gândește cum ar putea să salveze și să protejeze natura de la un potențial dezastru de proporții și, cu toate acestea, noi rămânem la mila forțelor naturii.

Bobocul de floare, apusul de soare, copacul din pădure sau zăpada căzută proaspăt continuă să ne reamintească de faptul că **Dumnezeu este iubire**. Natura încă mai promite, în fiecare zi, o nouă viață, în timp ce dezastrele ne avertizează de faptul că ceva nu este în regulă. Cu toate acestea, frumosul din natură demonstrează din plin faptul că Dumnezeu este prezent în creația Sa. Dragostea Lui continuă să se reverse peste noi, precum râurile continuă să curgă în mare.

Gândește-te la...

Ce exemple poți oferi care să demonstreze că lumea se îndreaptă spre haos?

Rugăciune:

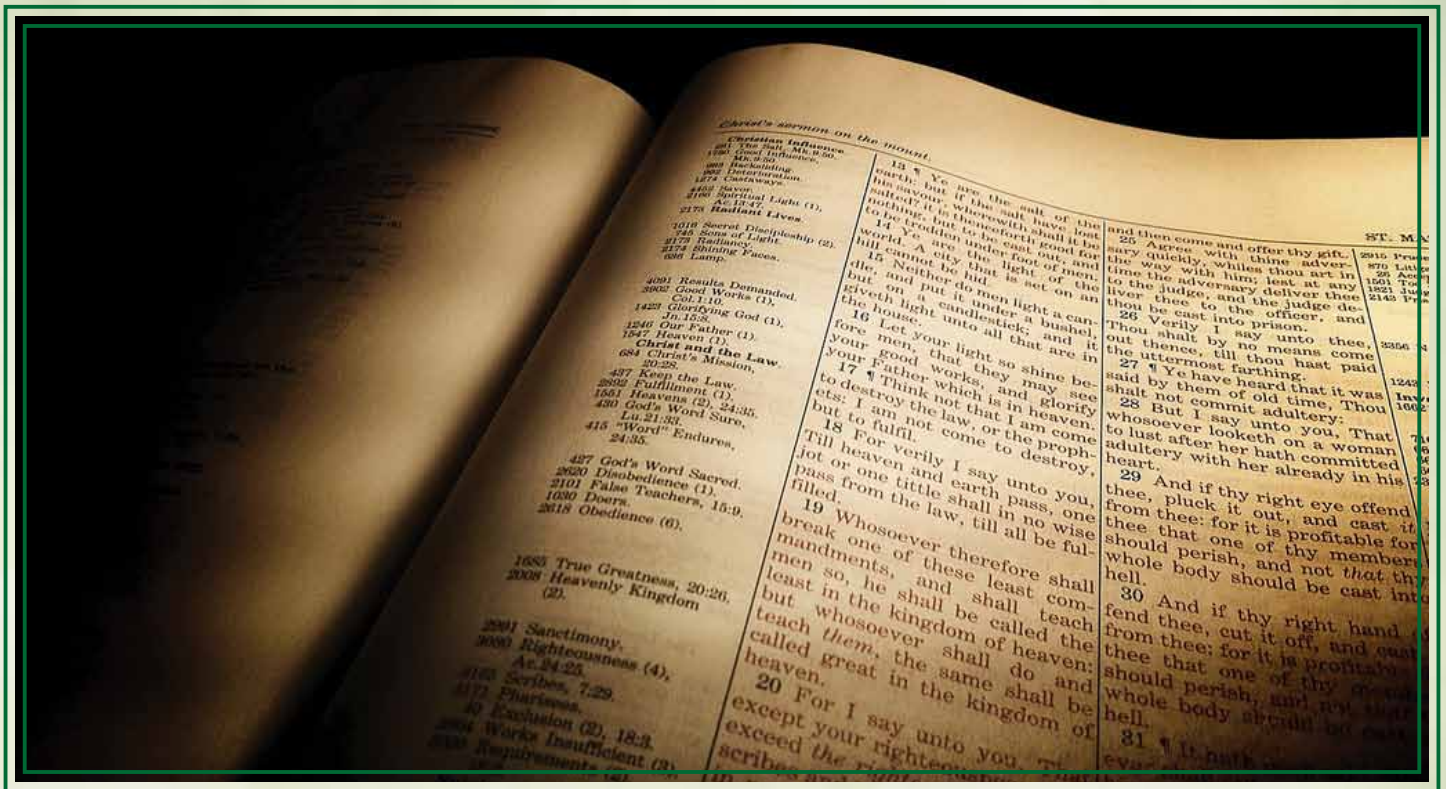
Dacă lucrurile frumoase din natură vorbesc despre dragostea Ta, cum explicăm răul? Doamne, Tu ești și bun, și rău? Ori există o sursă a răului în această lume?

Noi nu vom putea schimba totul, dar cel puțin vom putea crea o oarecare diferență

Cum este Dumnezeu?

Aproape fiecare din noi are o imagine despre Dumnezeu. O imagine care poate începe cu figura unui polițist extinzându-se până la figura unui prieten apropiat. De la puternic la inexistent. De la ofițer mândru la un bunic bun și blând.

Să vedem cum Îl descrie Biblia pe Dumnezeu. Pe muntele Sinai, Moise a cerut să vadă fața lui Dumnezeu și Domnul a trecut pe dinaintea lui, spunând:

„Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!” Astfel se descrie Dumnezeu pe Sine Însuși!

După sute de ani, portavocea lui Dumnezeu a creat aceeași imagine pozitivă, mai ales când poporul a ales să-L respingă cu încăpățănare. **„Care Dumnezeu este ca Tine, care ierți nelegiuirea și treci cu vederea păcatele rămășiței moștenirii Tale? El nu-Și ține mânia pe vecie, ci Îi place îndurarea! El va avea iarăși milă de noi, va călca în picioare nelegiuirile noastre și va arunca în fundul mării toate păcatele lor.”**

Unii Îl văd pe Dumnezeul Noului Testament ca fiind iubitor, iertător, plin de har și îndurător. Aceste pasaje, pe lângă multe altele, demonstrează faptul că Dumnezeu a fost la fel și în Vechiul Testament.

Cu siguranță că Dumnezeu te iubește! El continuă să investească în tine. El a creat această planetă la începuturi și continuă să creeze în univers și astăzi. Pământul se reînnoiește mereu. Supranaturalul nu încetează să ne uimească.

Trist este faptul că destul de slab dorința de a avea o relație intimă Calitățile extraordinare sau ale unei prietenii părtașia, descoperirea înțelegerea, extazul și speranța. și reprezintă maniera în care omul Am putea crede că aceste calități sunt rezultatul interacțiunilor umane pozitive, dar Dumnezeu ni le oferă ca pe fațete ale iubirii Sale supreme. Bucurați-vă! Sărbătoriți! Aduceți-I mulțumiri! Recunoașteți sursa binecuvântărilor Lui!

relațiile umane oglidesc fierbinte a lui Dumnezeu și reală cu omul căzut. ale unei familii unite sincere sunt: tovărășia, reciprocă, sprijinul, bucuria, Toate izvorăsc din Dumnezeu păcătos gustă din dragostea Sa.

Dar tot ce am spus până acum nu reflectă decât o mică parte a iubirii Sale pentru tine. Dragostea lui Dumnezeu este mult mai mare decât putem pricepe noi, cu mintea noastră mărginită. În „*Capitolul iubirii*” al Bibliei, Pavel spune că noi nu vom înțelege pe deplin dragostea Sa, până când nu-L vom vedea față către față.

„Acum cunosc în parte; dar atunci voi cunoaște deplin, cum am fost și eu cunoscut pe deplin.”

Gândește-te la...

Ce cuvinte ai folosi dacă ai vrea să-L descrii pe Dumnezeu?

Tatăl și Fiul

Satan îl urăște pe Dumnezeu. Fiindcă El te iubește pe tine, Satan te urăște nespunând iar maniera lui de a-L răni pe Dumnezeu este să te rănească pe tine. Metoda lui de amăgire constă în a-ți spune că Dumnezeu nu te iubește. Diavolul este

Rugăciune:

Doamne, acum pot să recunosc mai ușor negativitatea din jurul meu. Nu mi-am dat seama până acum cât de ușor am ignorat ce este pozitiv sau, pur și simplu, l-am pierdut din vedere. Posibil să fi pierdut astfel mult și din realitatea cu Tine!

„Acum cunosc în parte; dar atunci voi cunoaște deplin, cum am fost și eu cunoscut pe deplin”

cel care-ți șoptește că pe Dumnezeu nu-L mai interesează de tine sau că ar fi supărat pe tine. El vrea cu tot dinadinsul să te facă să cazi în capcanele sale subtile. Te urmărește atent, ca să te prindă când faci răul.

El este un judecător foarte aspru, un creditor rău și un tiran răzbunător. Scopul lui este să altereze percepția ta despre Dumnezeu, să-L facă să pară imprezvizibil și să te facă să crezi că nu te-ai putea baza niciodată pe El. Aceasta era, de fapt, imaginea zeilor păgâni din vechime.

Cum a răspuns Dumnezeu campaniei intense a lui Satan de denigrare a caracterului Său? În loc să încerce să se apere, El făcut

ceva cu totul inedit: a venit să locuiască pe pământ în forma lui Isus Hristos și a trăit printre cei pe care i-a creat. Biblia descrie aceasta ca pe o relație de tată – fiu, dar nu înseamnă că Dumnezeu l-a fost tată lui Isus Hristos în maniera în care omul este tată copiilor săi. Biblia folosește termenii de **tată și fiu**, pentru ca oamenii să înțeleagă mai bine intensitatea acestei relații bazate pe iubire.

În cuvintele lui Isus Hristos: *„Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul afară de Tatăl; tot astfel, nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.”*

Faptul că oamenii aud anumite lucruri, nu înseamnă că le și înțeleg. Isus a vorbit despre acest tip de relație și unenicilor Săi: *„Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu”* dar Filip, după trei ani petrecuți alături de Isus, a spus: *„Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.”*

Cât de greu trebuie să-I fi fost bunului Isus să vadă atâta neînțelegere, atâtea minți întunecate și atâta lipsă de credință care anulau complet efortul Său intens de a-L face cunoscut oamenilor pe Tatăl Său. El i-a răspuns lui Filip în felul următor: *„De atâta vreme sunt cu voi și nu m-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Cum zici tu, dar: „Arată-ne pe Tatăl?” Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu nu le spun*

de la Mine, ci, Tatăl care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui. Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine; credeți cel puțin pentru lucrările acestea.”

Maniera unică a lui Isus de a descoperi dragostea Tatălui ceresc trece neobservată și astăzi de mulți. S-ar putea să nu înțelegem prea bine metafora relației de tată – fiu descrisă în acest capitol al Bibliei, deoarece

ea depășește cu mult dimensiunea relațiilor existente azi între oameni. Când Isus era pe pământ, îmbrăcat în formă umană, se puteau vedea trăsăturile distinse ce arătau originea Sa divină. Isus a fost Dumnezeu întrupat, nu o ființă creată după chipul și asemănarea Lui, cum suntem noi.

Gândește-te la...

Cum îmbunătățește metafora biblică de tată – fiu, relația pe care o ai tu cu tatăl tău?

Isus ne arată

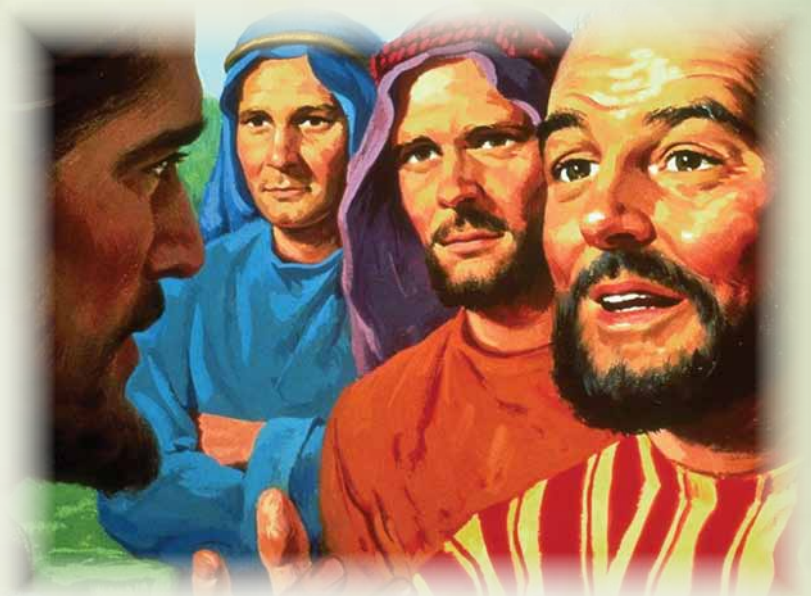
Cum L-am putea percepe mai bine pe Dumnezeu, cel puțin așa cum L-a reprezentat Isus în viața Sa zilnică pe pământ? Văzându-L pe Tatăl în acțiunile lui Isus Hristos, omul a înțeles mai bine caracterul Său divin decât, dacă Dumnezeu ar fi ales să Se facă cunoscut omului printr-o descriere istorică, de exemplu. Când Isus a anunțat în cer misiunea Sa pe pământ, El a folosit multe

verbe, verbe de acțiune – aceleași cuvinte folosite de Dumnezeu prin profeții Vechiului Testament.

Rugăciune:

Doamne, mă găsesc atât de ușor în reprezentări greșite ale caracterului Tău. Nu știu cum să aplic această metaforă în viața mea. Ai vrea să mă ajuți să înțeleg mai mult? Îți mulțumesc!

Dumnezeu a făcut ceva complet radical pentru omenire.

Isus l-a citat deseori pe profetul Isaia, spunând, de data aceasta: „*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului.*”

Și El a făcut aceste lucruri cu mult interes. I-a ajutat pe săraci, a învățat mulțimile și a vindecat pe bolnavi, i-a eliberat pe cei chinuți de demoni, a redat vederea orbilor și auzul surzilor. I-a izgonit din templul Tatălui Său pe cei flămânzi după bani, a petrecut timp cu oamenii săraci ajutându-i după nevoile lor și S-a jucat chiar și cu copilașii. Isus era ușor de abordat, iar oamenii de rând precum și cei de rang înalt Îl urmau cu mult interes.

Isus a dorit să-L descopere omenirii căzute pe Tatăl și, pentru aceasta, a pus în practică toată dragostea Sa, iar concluzia este evidentă: ***Dumnezeu este dragoste și El te iubește nespus de mult.***

Să nu vi-l imaginați pe Isus Hristos ca pe un Moș

Crăciun cu inima bună, care împarte jucării copiilor cumiți. Dragostea înseamnă mai mult decât un simțământ de bine. Dragostei îi pasă, ceea ce înseamnă că îi ajută pe cei în nevoie și, în același timp, caută să-i oprească pe cei care produc dureri altora. Dragostea adevărată include restaurare și clarificare, amabilitate și corecție. *Dragostea îi pune pe oameni mai presus decât lucrurile, relațiile mai presus decât regulile.* Dragostea caută binele suprem al celui față de care se exprimă, ceea ce înseamnă eliminarea definitivă a tot ce te-ar reține să oferi semenilor tăi ce este mai bun în tine.

Isus a rostit adevărul dar întotdeauna cu iubire. Pentru că, de cele mai multe ori, adevărul doare, El îl rostea cu atenție, fiind extrem de delicat și sensibil față de nevoile sufletului cu care stătea de vorbă; foarte atent la situația interlocutorului Său, alegea timpul cel mai potrivit pentru mustrare. El nu a condamnat niciodată slăbiciunea omenescă dar a mustrat cu siguranță ipocrizia oamenilor, necredința și egoismul lor, dar și atunci tonul vocii Sale îl ajuta pe cel mustrat să se schimbe cu adevărat.

Isus a plâns pentru Ierusalim, orașul pe care l-a iubit cel mai mult, din cauza oamenilor care locuiau în el dar care au refuzat să-L accepte pe Isus Hristos ca Mântuitor personal. Pentru că L-au respins pe El, ei L-au respins, de fapt, pe Dumnezeu. Cu aceeași milă și iubire în suflet, Isus a continuat să-i iubească pe locuitorii Ierusalimului. El privea fiecare persoană ca pe un copil prețios al lui Dumnezeu aflat într-o nevoie disperată de mântuire și Salvator personal. De fapt, El a venit să-i salveze pe toți.

Gândește-te la...

Dacă Isus ar apărea astăzi printre noi, cum crezi că I-ar răspunde oamenii?

Dragostea lui Dumnezeu dăruiește totul

Dumnezeu a demonstrat că ne iubește nespus, prin prețul pe care L-a plătit pentru noi la Golgota. L-a dat pe Însuși Fiul Său pentru păcatele noastre, iar Isus, Fiul lui Dumnezeu, a acceptat acest sacrificiu, din iubire pentru noi. Intrând într-un legământ unic și veșnic față de omenirea căzută în păcat, Isus a părăsit cerul, locul de glorie nedescrisă, unde îngerii Îl adorau și I se închinau și a venit pe pământ,

locul în care se dădea lupta teribilă dintre bine și rău. El a luptat împotriva răului dar, în același timp, le-a permis oamenilor să-L trateze ca și cum El era responsabil pentru răul existent în lume. Pentru aceasta, Fiul lui Dumnezeu a trebuit să moară pe cruce.

Biblia descrie acest sacrificiu suprem în următoarele cuvinte: „**El măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte și încă moarte de cruce.**”

Contrastul trece dincolo de orice imaginație omenească.

De la statutul de Dumnezeu Atotputernic la cel de criminal notoriu și aceasta doar pentru că ne-a iubit atât de mult! Vechiul Testament a prezis această scenă fantastică cu mult înainte de nașterea Sa. „**N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă. Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața de la El și noi nu l-am băgat în seamă. Totuși, El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.**”

Rugăciune:

Isus era o persoană deosebită. Doamne, vrei să spui că Isus era exact așa cum spune aici? Asta ar fi fost într-adevăr foarte frumos. Doresc să fiu și eu ca El!

Deoarece era ușor de abordat, mulțimi de oameni, buni sau răi, Îl înconjurau întotdeauna

Plin de durere sufletească, atunci când se afla pe cruce, Isus a rostit următoarele cuvinte: **„Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?”** Jertfa de pe Calvar demonstrează dragostea infinită a lui Dumnezeu pentru omul căzut. Prin moartea Sa, Dumnezeu Fiul a preluat vina tuturor păcatelor omenirii, fapt ce L-a separat pe Fiul de Tatăl. Bineînțeles că păcatul îl separă întotdeauna pe păcătos de Dumnezeu iar rezultatul este moartea veșnică. Nu durerea răstignirii pe cruce a produs moartea Domnului nostru Isus Hristos, ci, El a murit din cauza vinei păcatelor noastre care I-a sfâșiat inima de durere.

Un soldat ar scuti poate viața unui camarad de-al său, pe câmpul de luptă, dorind

Gândește-te la...

La ce a renunțat Dumnezeu pentru tine?

să-l ferească de vreun glonț rebel sau poate ar încerca să-l ocrotească chiar cu trupul său de schijele vreunei explozii. Ar fi un schimb de vieți între două ființe umane, dar, Dumnezeu a renunțat de bună voie la divinitatea Sa pentru a salva omenirea căzută în păcat. El a renunțat la tot ce se putea renunța, fără să rețină nimic pentru Sine.

Până la capăt

Să nu fii confuz! Când Fiul suferea singur pe cruce, Dumnezeu Tatăl n-a ales calea cea mai ușoară pentru a rezolva problema păcatului omenirii. Întreabă orice părinte dacă ar accepta cu ușurință ideea suferinței copilului său și n-ar dori să preia el, mai degrabă, suferința asupra lui. Dumnezeu Tatăl a trăit El Însuși agonia Fiului Său pe cruce.

Dragostea divină I-au condus atât pe Tatăl cât și pe Fiul să ofere neamului omenesc cea mai bună ofertă pentru mântuire. Dumnezeu Fiul a experimentat despărțirea definitivă de Dumnezeu Tatăl, ca să nu mai trebuiască să o gustăm și noi. Împreună, Ei au continuat să ne atragă inima. **„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări.”**

Rugăciune:

Acest sacrificiu este absolut sublim! Doamne, Tu L-ai dat pe Domnul Isus ca jertfă pentru mine! Isus S-a dat pe Sine Însuși pentru mine?! Îți mulțumesc, Tată! Îți mulțumesc! Nu voi conțeni să-Ți mulțumesc și în veșnicie pentru acest sacrificiu imes!

Dumnezeu a renunțat la divinitatea Sa ca să salveze omenirea

Oamenii suferă cumplit când familiile lor se destramă sau se ceartă continuu. Arătând vinovatul cu degetul nu face să scadă durerea din suflet. Ignorarea situației alungă membri familiei mai mult decât să anuleze problema de fond. Atitudinea de a rămâne rece în fața unei situații tragice, sub premiza că „rămâi la principii” împietrește inima. Dacă o familie destrămată se reface până la urmă, aceasta se întâmplă prin puterea dragostei și cu un oarecare preț. Vindecarea alungă orice durere și aduce bucurie în suflet.

Nimeni nu a fost și nici nu va fi în stare vreodată să aducă o jertfă cel puțin asemănătoare celei aduse de Domnul Isus Hristos pe crucea de pe Golgota. Nici tu, nici vecinul tău, nici părinții tăi, nici copii, nici vreun guvernant sau vreun erou de seamă. Doar El poate să mântuiască pe cel ce acceptă oferta Sa, deoarece El a demonstrat omului căzut caracterul sfânt al Legii lui Dumnezeu.

Oamenii oferă cadouri adesea din motive greșite. Unii gândesc: „Trebuie să-i fac neapărat un cadou, pentru că și ea mi-a dat mie unul”. Un altul speră: „Dacă ofer eu primul un cadou, vor primi ceva asemănător”. Ce l-ar determina pe un om să ofere cadouri scumpe cuiva, mai ales când primitorul nu ar putea să întoarcă vreodată gestul în mod asemănător? Dragostea lui Dumnezeu nu poate fi măsurată cu cana, nici cu rezervorul și nici cu toate oceanele din lume. Prin Isus Hristos, Dumnezeu a golit cerul și S-a oferit pe Sine Însuși omenirii. El a oferit cel mai mare dar posibil, deoarece nimic mai puțin n-ar fi putut demonstra dragostea Sa imensă pentru omenire.

Cum sună acum versetul de aur al Bibliei care exprimă maximum posibil oferit omeniri pierdute? **„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul Său Fiu, ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viață veșnică...”**

Gândește-te la...

Cum se compară sacrificiile tale pentru Dumnezeu cu sacrificiul Său pentru tine?

Copii ai lui Dumnezeu

Rugăciune:

Doamne, cu siguranță că nu trebuia, dar Tu L-ai trimis pe Fiul Tău în această lume! Darul tău infinit acoperă toată rușinea păcatului meu și a celor care acceptă jertfa Ta prin credință. Bine ar fi ca lumea să-l primească.

Prin Isus Hristos, Dumnezeu a golit cerul și S-a oferit pe Sine Însuși omenirii

Când Dumnezeu a preluat natura umană asupra Sa și S-a folosit de metafora de **Fiu al lui Dumnezeu**, El a demonstrat dragostea Sa nemărginită față de tine. Biblia spune: **„Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem.”**

Dacă Isus este Fiul lui Dumnezeu iar tu ești unul dintre copiii lui Dumnezeu, atunci, Isus este fratele tău. Biblia spune același lucru: **„Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-i este rușine să-i numească „frați”.**

Când Isus a rostit rugăciunea domnească, El a început prin a spune „*Tatăl nostru care ești în ceruri*”... iar Pavel amintește faptul că noi putem să-L numim pe Dumnezeu TATĂ, precum copilașii care îl cheamă pe tatăl lor: „Tăticule!”

Implicațiile unei relații atât de strânse și intime îi uimesc pe cei care își iau timp să se gândească mai profund asupra caracterului lui Dumnezeu. Dumnezeu ne este atât Tată cât și Frate. Puternic și intim, înțelept și glumeț, sprijinitor și loial. Când Isus Hristos s-a întrupat, Dumnezeu s-a legat pe vecie de natura umană cu legături ce nu vor putea fi rupte vreodată. Aceasta înseamnă că tu ai chiar acum un frate în ceruri. Aștepti tu cu nerăbdare să te întâlnești cu familia cerească? Este cerul căminul tău?

Care este identitatea ta? Ce anume te descrie pe tine cel mai bine? Ești atrăgător? Inteligent? Prietenos? Bogat? Muzician? Atlet? Nebunatic? Falit? Pierdut? Isus îți oferă o nouă identitate, aceea de copil al lui Dumnezeu!

Care este valoarea ta personală? Una pozitivă? Una negativă? O combinație care tinde spre zero? Schimbătoare, bazată doar pe ce a spus ultima persoană despre tine? Una fondată pe felul în care te percep oamenii? Un ticălos pentru că așa spun unii? Fără casă? Fără bani? Când descoperi dragostea lui Dumnezeu, valoarea ta personală ajunge până la exaltare!

Dacă încerci să te ridici din mizeria ce se află în jurul tău, te vei duce mai degrabă în jos, ca într-o mocirlă. Dacă te vei ancora în asigurarea dragostei lui Dumnezeu pentru tine, vei ajunge să trăiești ca și copilul unui Rege.

Gândește-te la...

Cât de puternică este încredințarea că Dumnezeu te iubește?

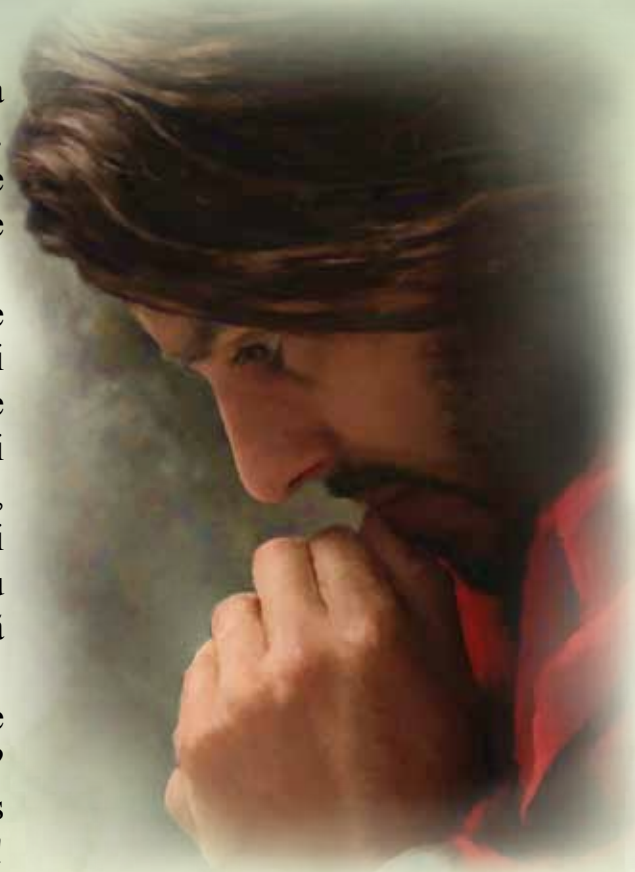
Nu nega problemele din jurul tău. Nu fi ignorant cu privire la tendința ta naturală spre egoism. Nu opune rezistență iubirii lui Dumnezeu pentru tine. Nu respinge nevoia ta de Mântuitor personal. Nici una din toate acestea nu vor căpăta sens dacă nu începi cu începutul.

Și care este acel început? **DUMNEZEU TE IUBEȘTE!**

Rugăciune:

Dumnezeule, Tu ai fost primul. Tu ai dat totul pentru mine! Accept oferta Ta de a fi copilul Tău. Te rog, fă ca această dragoste să crească mereu în mine...

Noi putem să-i spunem lui Dumnezeu „Tăticule!”

Ai nevoie de ajutor

Într-o zi, dădeam înapoi extemporalele studenților din anul terminal. Pentru o aparență de autoritate, m-am îmbrăcat în costum de culoare închisă, cămașă scrobită proaspăt, cravată bine strânsă la gât, pantofi lustruiți și ciorapi perfect asortați. M-am îmbrăcat astfel din cauză că studenții comentau întotdeauna notele lor. Studenții păreau uimiți de acest contrast cu ținutele mele sportive, dar eram în misiune!

Simțind tensiunea din clasă, în mod deliberat am pășit în fața catedrei impunătoare și m-am așezat într-un colț lângă două studente. Știam din experiență că aceasta ar putea reduce stresul iar eu aș părea mai accesibil. Dar amândouă domnișoarele au ales să privească într-altă parte, evitându-mi privirea. Degeaba m-am străduit să folosesc un ton cât mai cald, de acceptare. Efortul meu a rămas zadarnic.

Până la urmă, un student a întrebat: „V-ați îmbrăcat astfel dintr-un anumit motiv?” Bucuros că studenții au prins din zbor mesajul meu nonverbal, am răspuns prompt: „Eu încerc să am un motiv în tot ceea ce fac.”

Am observat apoi că un alt student, din spatele clasei, făcea niște gesturi pe care nu le înțelegeam deloc. Nu luasem niciodată ore de limbaj pentru surdo-muți și se pare că nici el. Un altul a înțeles însă imediat semnificația gesturilor lui. Eu am fost ultimul care a priceput ce se întâmplase: aveam fermoarul de la pantaloni desfăcut...

Cea mai oribilă înaltă trădare

La început, ființele umane erau perfecte. Din păcate, lucrurile nu mai stau astăzi la fel. Când Dumnezeu i-a creat pe Adam și Eva, ei aveau o înclinație spre relația cu Dumnezeu – spre tot ce era pur și curat, bun, pozitiv și sfânt. Bineînțeles! Ei reprezentau prototipul pe care un Dumnezeu perfect îl poate crea, dar au ales să nu asculte, iar rezultatul s-a dovedit a fi unul dezastruos. De când au făcut acea alegere fatală, totul se îndreaptă spre dezastru. Fără să-și dea seama atunci, ei au schimbat sâmburele de adevăr pe un sâmbure de egoism. Așa se întâmplă cu oricine Îl trădează pe Dumnezeu pentru a alege propriul egoism sau pe Satana, renunțând astfel la idealul lui Dumnezeu pentru minciunile ieftine și josnice ale diavolului.

Degradarea, debilitarea fizică, urâtenia, prostia, diformitatea, distrugerea și moartea au pătruns în lume din cauză că primii oameni ai acestei planete au ales să nu-L mai asculte pe Dumnezeu. Deoarece Dumnezeu este sursa vieții, a oricărui bine și dar perfect, neascultarea a adus omul la rău, eșec, gol sufletesc și, implicit, moarte. Acum, în loc să fim buni în mod natural, suntem în mod natural răi. Aceasta de când Adam și Eva au ales să-L părăsească pe Dumnezeu și există suficiente dovezi că lucrurile nu s-au schimbat de atunci încolo.

În grădina Edenului, omul comunica cu Dumnezeu față în față. De când părinții noștri au ales să nu mai asculte de Dumnezeu, situația s-a schimbat în mod dramatic. *„Domnul Dumnezeu l-a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?” El a răspuns: Ți-am auzit glasul în grădină și mi-a fost frică, pentru că eram gol și m-am ascuns.”* Această poveste se repetă mereu și mereu, cu fiecare din noi:

Dumnezeu ne chiamă la El iar noi alegem să ne ascundem.

La jocurile televizate, oamenii riscă tot ce au pentru ceva mai bun. Ei speră că, cu puțin noroc, vor câștiga ceva care să le ofere o șansă spre mai bine. Adam și Eva au avut totul, iar ei nu numai că au ales ceva mai puțin bun ci au abandonat binele în întregime. Și în loc să descopere că nu au rămas cu nimic, ei au înțeles că sunt pierduți și dependenți de păcat.

Rugăciune:

Unii oameni par să fie mai răi decât alții. Eu știu că sunt mai bun decât mulți dintre ei, dar tot mă aflu încă în încurcătură. Accept ideea că am o nevoie imensă de ajutor divin.

Ființele umane au fost perfecte cândva. În mod cert, situația s-a schimbat.

Au schimbat viața veșnică pentru o moarte veșnică. În grădina Edenului, ei au devenit simbolurile rataților din ziua de astăzi.

Gândește-te la...

Câte alegeri greșite ai făcut până acum?

Chiar vrei să trăiești veșnic?

Mulți spun că ar dori să trăiască veșnic. Aceasta ar însemna să trăiască pentru totdeauna în prezența lui Dumnezeu, deoarece El este sursa vieții. Există alții însă care doresc să trăiască veșnic, dar fără Dumnezeu. Aceștia nu au nici cea mai mică dorință și nici cel mai banal interes în a descoperi frumusețea caracterului lui Dumnezeu.

Această descriere ne descoperă pe noi în starea noastră de egoism, atunci când nu ne interesează Dumnezeu. Dacă El ne-ar duce în cer așa cum suntem, nu ar fi decât o veșnică tortură. Toată atenția acordată numai lui Dumnezeu, ne-ar deranja. Nimeni să nu facă ce vrem noi? Cine s-ar mai juca cu noi? Cine ar mai râde la glumele noastre? Cine ar mai veni la petrecerile noastre nebune până la destrăbălare? Să nu mai spunem că ne-am simți ignorați.

Unii vorbesc despre vacanțele lor eșuate de rude sau alte persoane care le-au infectat atmosfera cu serbezeală, plictiseală, ciudățenie sau penibil. Vacanțele ar trebui să fie pline

de momente de amuzament sănătos, relaxare, râsete și noi experiențe. Dacă nici una din aceste lucruri nu se întâmplă, mai putem numi vacanță timpul petrecut cu astfel de oameni? Ar fi eternitatea eșuată mai bună sau mai rea decât vacanța ratată a unora? Dacă noi nu dorim prezența lui Dumnezeu, să fim sinceri, cerul ar deveni un adevărat iad pentru noi.

Pentru că fiecare ființă de pe acest pământ pare să fie destinată morții, invitația la viață veșnică sună interesant și este plină de speranță, dar, cum ai putea să trăiești veșnic cu o diformitate? Te-ai gândit vreodată cum ar fi să trăiești pe o insulă părăsită până la moarte, din cauza unui decret de exilare emis împotriva ta? Ar fi o adevărată tortură, nu-i așa? Dar dacă exilul acesta ar dura veșnic, cum ar fi?

Este numai normal să spunem că singurii care vor ajunge în ceruri sunt cei care vor fi acolo fericiți. Dragostea și jertfa lui Isus Hristos a pus la dispoziția fiecăruia dintre noi o cale sigură de a ajunge în ceruri. În mila Sa, Dumnezeu va onora alegerea celor care nu doresc să petreacă veșnicia cu El.

Fântâna tinereții din mitologia greacă nu a fost găsită până acum și nimeni nu poate oferi băutura vieții fără de moarte care înlocuiește pomul vieții pe care Dumnezeu l-a așezat în Grădina Edenului. Dorința omului după veșnicie este dovada că noi am fost creați să trăim în permanență cu Dumnezeu – sursa vieții. Este un întreg și complex pachet divin. Dumnezeu și eternitatea sunt inseparabile.

Gândește-te la...

De ce dorești să trăiești veșnic?

Uită-te bine în oglindă

Cum am putea dori o veșnicie cu Dumnezeu, când noi nu căutăm să petrecem câteva momente cu El aici, jos, pe pământ? Cauza acestei probleme este mult mai profundă și vine din cine suntem noi în realitate. Din nefericire, noi am moștenit rezultatul egoismului care a început prin Adam și Eva, la care adăugăm mereu alegeri greșite de pe întreg parcursul vieții. Da, noi suntem egoiști, în mod natural! Așa ne-am născut și se pare că nu ne putem ajuta singuri în această privință.

Biblia ne spune acest lucru în mod repetat.

„Domnul Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere și care să caute pe Dumnezeu. Dar toți s-au rătăcit, toți s-au dovedit niște netrebniți; nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.” – traducerea Cornilescu

„Dumnezeu privește din ceruri asupra tuturor oamenilor, ca să vadă dacă există vreunul care să aibă înțelepciune și să-L caute cu sinceritate, dar toți sunt necinstiți și corupți până la sânge. Nimeni nu dorește să facă binele. Nici unul măcar.” – traducerea REB

Rugăciune:

Mi-am dorit dintotdeauna să trăiesc veșnic, dar simt că aceasta ar avea ceva în comun mai degrabă cu Tine, Doamne, decât cu mine.

Cei care vor ajunge în ceruri sunt cei care se așteaptă să fie acolo fericiți.

„Poate un etiopian să-și schimbe culoarea pielii? Sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi, care sunteți deprinși să faceți răul?” – traducerea Cornilescu

„Poate etiopianul să-și schimbe culoarea pielii lui? Sau un leopard să-și alunge petele? Tot așa, voi, care sunteți obișnuiți să faceți răul, puteți face binele?” – traducerea TLB

„Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună.” – traducerea Cornilescu

„Natura noastră veche și păcătoasă se revoltă mereu împotriva lui Dumnezeu. Nu a ascultat vreodată și nici nu va asculta, în mod natural, de Legea lui Dumnezeu.” – traducerea TLB

Dar ne străduim. Și încă ce ne mai străduim! Prin eforturi proprii.

Fă-ți o educație! Fii bun! Învață manierele și eticheta societății din care faci parte! Dezvoltă o etică a muncii cât mai sănătoasă! Încercă mai mult! Ce va gândi mama ta? Arată cine ești! Gândește pozitiv! Îmbracă-te ca un om de succes! Zâmbește! Fii politicoș! Citește cât mai multe cărți de înțajutorare! Poartă-te elevat! Mergi la consilier! Ia-ți un sfătuitor pentru probleme de viață și un altul pentru chestiuni personale.

Toate acestea își au locul și menirea lor dar, în aceste condiții, tot ce poți oferi semenilor tăi este un exterior impecabil. Îți oferă ceva mai multe beneficii decât ceara strălucitoare de pe mărul putred pe dinăuntru. Ar putea să-ți ofere un comportament exterior demn de invidiat dar nu poate schimba nicidecum sâmburele egoismului dinlăuntru – cine ești tu în realitate. Ne-ar restricționa și ne-ar rafina chiar, dar ce ne lipsește cu adevărat este o transformare profundă, nu o spoială exterioară.

Nu contează cât de adânc pătrunzi în tine, căci tot nu vei vedea ce-ți lipsește cu adevărat. Cu cât cauți mai adânc, în interior, defectele tale, cu atât mai mult rău găsești. De ce ai avea nevoie de egoism? La ce te-ar ajuta?

Tu nu trebuie să te limitezi într-atât de mult. Privește în altă direcție! Răspunsul așteaptă în afara ta. Răspunsul este Dumnezeu!

Unui descoperă în caracterul lor

părți sfârtecate de bunătate amestecate cu blocuri imense de răutate iar mentalitatea lor este următoarea: „Hrănește binele și înfometează răul.” Acest proces poate avea un oarecare efect la suprafață, dar Dumnezeu este Cel care cunoaște inima. Motivațiile greșite pot duce uneori la comportamente acceptabile. *Chiar și aceia care reușesc să-și mențină o imagine ireproșabilă recunosc în sinea lor faptul că gândurile lor ascunse nu sunt tocmai pure.*

Holy Holy

Nu-ți trebuie prea mult ca să te gândești la cineva care a avut o reputație bună, până în momentul în care un secret din viața sa a ieșit la iveală. Oamenii fac greșeli. Eroii cad. Oamenii o dau în bară. Nimeni nu este perfect. De aceea, chiar și „oamenii buni” au nevoie de Dumnezeu. Nu poți fi sfânt doar parțial, ci numai *complet sfânt* (în lb. engleză un joc frumos de cuvinte cu aceeași pronunție fonetică – wholly holy – [holi holi] – nota trd.)

Gândește-te la...

Tu cum ești? Bun sau rău? Bun doar pe dinafară sau și pe dinăuntru?

Rugăciune:

Isuse, acum, mă simt puțin cam descoperit. Nu. Nu sunt perfect, dar nu mă simt nici prea rău, nu-i așa? Bănuiesc că depinde cu cine mă compar. Dar observ că și aceasta este ceva superficial.

Răspunsul la toate dilemele tale se află în afara ta

New Start - Un nou început

Cum poate cel nesfânt să devină sfânt? Răspunsul este unul singur: prin Dumnezeu.

Isus îi spunea lui Nicodim, unul dintre cele mai respectate personaje ale

vremurilor Sale, într-o discuție privată, următoarele: **„Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”**

Nimeni nu o poate primi fără un NOU ÎNCEPUT – NEW START (acrostih în lb. engleză pentru un „nou început”). Acest început consumant va începe numai când individul conștientizează că are nevoie de ajutor din afara lui. Nu avem nevoie doar de puțin avânt, ca să depășim un obstacol greu de trecut, de o spioală care să acopere bine asperitățile caracterului nostru sau de un autocolant, cât mai strălucitor, care să ascundă ușor părțile rugoase ale caracterului nostru; aspecte lipsite uneori de importanță în ochii noștri.

Schimbarea de care avem nevoie începe de la sâmburele de egoism din lăuntru și continuă spre exterior. **„Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”**

Dacă credeți cumva că schimbarea comportamentului, punerea într-o balanță imaginară a binelui și a răului sau a fi mai mult pozitiv decât negativ sunt elemente suficiente, tocmai ați făcut o constatare fatală. Binele din noi este consecința binelui pus de Dumnezeu în om, la începuturi și el nu poate deveni bun până când Hristos nu devine *centrul viștii sale*. Abia atunci binele se va manifesta pe deplin în viața lui. Fără Dumnezeu, binele făcut, de cele mai multe ori cu motivații egoiste, perfect deghizate, nu produce decât o paradă a impostorului, fiind o coajă care care își caută miezul.

Citirea, auzirea, chiar și contemplarea acestei realități nu va face ca omul să se schimbe. Un autor de seamă al unei cărți importante a Bibliei, spunea: **„Fiindcă după omul din lăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu; dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului care este în mădularele mele.”**

Această afirmație a lui Pavel depășește până și spectrul gândurilor noastre. Noi nu luptăm cu jocuri fatale ale minții noastre ci, în această luptă, este implicată toată ființa, nivelurile psihosocial, fizic și emoțional. Până când nu vom ajunge să recunoaștem nevoia de ajutor divin, venit din afara noastră, până când nu vom renunța complet la dorința de a fi propriul nostru Dumnezeu într-o lume micocosmică și imaginară, până când nu ne vom lepăda, în disperare, de noi înșine, sâmburele egoismului va continua să domnească peste imperiul său fantomatic.

Am putea să-i ducem în eroare pe cei din jurul nostru, cel puțin pentru o vreme.

Gândește-te la...

Când ai șișmit nevoia unui NOU ÎNCEPUT?

Rugăciune:

Aceasta este ce înțeleg oamenii prin schimb de paradigmă? Doamne, eu aș dori să am o legătură cu Tine! Aș vrea să fiu bun din interior spre exterior. Și aceasta nu doar ocazional. Poți să realizezi Tu această schimbare profundă?

Schimbarea de care avem nevoie începe de la sâmburele de egoism din lăuntru nostru spre exterior.

S-ar putea să credem că suntem buni, dar numai Dumnezeu cunoaște inima așa cum este ea în realitate și El știe că atenția ar trebui mutată de la noi înșine în dreptul lui Dumnezeu. Doar atunci vom găsi împlinirea – o împlinire ce nu vine pe cheltuiala celor din jur ci din relația cu Dumnezeu. Abia atunci vom deveni tot ce se poate mai bine și vom împlini planul lui Dumnezeu pentru noi.

Abia atunci legătura noastră cu divinitatea se poate realiza cu adevărat!

Atingând punctul cel mai de jos te ajută să te ridici

Oamenii care ajung să apeleze la grupul suport numit Alcoolicii Anonimi, încep programul de recuperare prin a-și recunoaște neputincoșia în fața alcoolului care a ajuns să le domine existența. Numai când își recunosc propria neputință, ei pot să-și pună încrederea într-o putere mai mare decât ei, venită din afara lor, care să-i recupereze pentru o sănătate deplină.

Indivizi cu alte dependențe decât alcoolul au descoperit că acest program îi poate ajuta și pe ei. Poate fi folosit și ca program spiritual de recuperare din sâmburele fatal al egoismului în care am ajuns să ne zbatem singuri, fără nicio putere. Ești tu dispus să recunoști că nu ai puterea necesară învingerii egoismului ce se află cuibărit în tine? Ești pregătit să te predai unei puteri mai mari decât tine, care să acționeze din afara ta? Dacă da, înseamnă că te-ai plasat pe pragul unui NOU ÎNCEPUT. Este exact viața pe care Dumnezeu a intenționat-o de la început pentru tine.

Biblia identifică frustrările omului, dar oferă și o soluție pentru ele. „*O, nenorocitul de*

mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte? Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru!...” Acest plâns al unui suflet disperat a fost auzit mereu de-a lungul istoriei iar răspunsul a fost întotdeauna același. Este valabil pentru fiecare om, chiar și pentru tine! Ai ajuns până acolo încât să fii dispus să renunți la tine însuși? Până când nu te debarasezi complet de tine însuși, tu nu te vei putea prinde cu adevărat de Hristos.

Dacă nu te-ai azvârlit încă în gaterul nimicirii eului tău, s-ar putea să-ți displacă sau chiar să urăști faptul că trebuie să renunți la tine însuși și să recunoști că ai nevoie de

ajutor divin venit din afara ta. S-ar putea ca în societate, tu să pari un om de succes, să faci parte dintr-o familie bună, să ai prieteni adevărați, sănătate de fier, bunăstare materială, un serviciu prestigios și să te bucuri de însemnate realizări profesionale.

În aceste condiții, cine mai are nevoie de ajutor? S-ar putea să ai un sentiment puternic de responsabilitate față de viață și o atitudine de „pot totul singur” prin care, în mod inconștient, lupti împotriva nevoii tale de ajutor divin. Cu o educație sănătoasă și o istorie bogată în alegeri pozitive, s-ar putea să ai chiar imaginea cetățeanului ideal.

Atenție însă la miraj! Îndepărtează unul din semnele acestea de succes aparent și vei vedea cum toate celelalte se prăbușesc imediat.

Se spune că fiecare din noi avem câte un punct de presiune sensibil. Poate că punctul tău de presiune nu a fost încă provocat dar, dacă s-ar întâmpla să fie provocat în vreun fel, vei ajunge cu siguranță să simți nevoia de ajutor divin venit din afara ta.

„Frica Domnului este începutul științei; dar nebunii nesocotesc înțelepciunea și învățătura.” – traducerea Cornilescu

„Primul pas îl constituie prosternarea în fața lui Dumnezeu. Numai oamenii stricați la minte refuză să-L recunoască pe Dumnezeu ca fiind soluția supremă pentru viața lor.” - traducerea NLB

Nu fii și tu nebun ca ei! Fiecare din noi va ajunge, mai devreme sau mai târziu, să se închine înaintea lui Dumnezeu și să-I recunoască atotputernicia. Întrebarea este când? Iar în cazul de față, zicala „cu cât mai repede, cu atât mai bine” este foarte potrivită. Indiferent ce gândești sau ce faci tu, *acum* este timpul cel mai prielnic ca să te prosterni înaintea Lui!

Gândește-te la...

De ce ai avea nevoie de Dumnezeu?

Realizând legătura

Tânărul Iacob. Era pe punctul de a moșteni toată averea tatălui său. La insistența mamei sale, el intră într-un joc de manevrare impulsivă a împlinirii dorinței lui Isac, care se afla pe patul de moarte. Acel complot rapid a rezultat în exilul imediat al lui Iacob și în pierderea a tot ce părea atât de ușor de realizat.

Singur, fugind doar ca să-și scape viața, căutând într-o țară îndepărtată rude pe care nu le văzuse niciodată, Iacob petrece prima noapte în aer liber, cu o piatră tare sub cap, în loc de pernă. A visat o scară care lega pământul de cer, cu îngeri buni ce se urcau și coborau din cer. Mesajul lui Dumnezeu către fugarul Iacob includea identitate, siguranță, *daruri* minunate și Însăși *prezența* Sa. (în lb engleză un joc de cuvinte cu aceeași pronunție: presents – presence [cadouri – prezență] – nota trd.).

Rugăciune:

Aici se ajunge, nu-i așa? Trebuie să-mi plec genunchiul în fața a ceva sau cuiva mai mare decât mine. Desigur, în fața Celui mai puternic și mai mare Domn al domnilor!

Doamne Dumnezeule, mă plec în fața Ta, chiar acum!

Până când nu te debarasezi complet de tine însuși, tu nu te vei putea prinde cu adevărat de Hristos.

Conștientizarea prezenței lui Dumnezeu din acea noapte, poate fi oricând și experiența noastră: **„Cu adevărat, Domnul este în locul acesta și eu n-am știut.”** Cu peste o mie de ani, în timp ce vorbea cu noul și curiosul Său ucenic, Natanael, Domnul Isus a făcut referire la scara lui Iacob, spunând: **„Adevărat, adevărat vă spun că, de acum încolo, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul omului.”**

Când ne dăm seama de adevărata noastră stare, suntem tentați să cedăm. Percepând greșit distanța dintre noi și Dumnezeu, suntem ispitiți să credem că șansele noastre de schimbare sunt aproape inexistente, deoarece Biblia susține, fără echivoc, faptul că **„Toți au păcătuit și au căzut din idealul glorios al lui Dumnezeu pentru ei.”**

Dar există și vești bune! Fugarul Iacob, a înțeles că scara pe care o visase noaptea îl conectase cu ființele cerești și implicit cu cerul. Noului ucenic, Natanael, Isus i s-a prezentat pe Sine Însuși ca fiind scara prin care îngerii au făcut de atunci încoace legătura dintre cer și pământ. Și, după ce amintește faptul că oamenii au păcătuit, Biblia mai spune: **„Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.”** – traducerea Cornilescu.

Traducerea *The Message* traduce textul astfel: **„Din prea multă generozitate, [Dumnezeu] ne-a pus într-o strare după voia Lui. Ce dar minunat! Ne-a scos din dezordinea în care ne aflam și ne-a așezat în poziția în care ne-a dorit dintotdeauna. Și a făcut aceasta prin Isus Hristos.”**

Vestea cea rea ne dezarmează complet, în timp ce vestea bună este mai

Gândește-te la...

Este ușor sau greu să renunți definitiv la tine însuși și să te prinzi cu totul de Dumnezeu?

Rugăciune:

Aceasta este o veste prea bună ca să fie adevărată! Sunt conectat chiar în acest moment la puterea Ta! Am acces direct în ceruri! Ce minunat!

Mesajul lui Dumnezeu pentru tine include identitate, siguranță, daruri minunate și inclusiv prezența Lui.

mult decât o binecuvântare. Gândește-te la vestea cea bună a Evangheliei ca la o rachetă care te propulsează dincolo de orice rău din această lume, dincolo de tot ce este negativ în jurul tău. Refăcând astfel legătura noastră cu Dumnezeu, noi intrăm în contact direct cu sursa vieții și ne apropiem de divinitate.

Fără nicio șansă – singura șansă

Din cauza alegerii nefaste a părinților noștri în grădina Edenului, noi ne naștem cu o tendință naturală spre egoism. Ori de câte ori ni se oferă ocazia, facem alegeri în mod egoist, dar, în virtutea jertfei Domnului Isus Hristos, avem acces direct la tot ce intenționează cerul să ne ofere. Când vom renunța definitiv la noi înșine, la tot ce este rău, dar și bun în viața noastră, ne vom putea prinde cu totul de El. Schimbăm Dumnezeu pe Dumnezeu.

Cei care încearcă să atingă perfecțiunea, prin eforturi proprii, încearcă imposibilul. „*Eu n-am nevoie de nimeni!*” este o iluzie acceptată în mod frecvent de cei care se încred în propriile puteri. Nici munca în echipă, nici vreun aliat mai puternic, nici chiar norocul nu vor putea îndepărta această iluzie deșartă din mintea unora. Ai impresia că faci progrese spirituale dar nu este vorba decât de o amăgire subtilă a diavolului.

Ca să simplificăm ideea: **„Isus este singurul care poate salva omul la mântuire. Numele Său este singura putere din întreaga lume care a fost dată ca să salveze omenirea din păcat. Noi trebuie să fim mântuiți numai prin El!”** În cazul în care prima afirmație n-a atins deloc inima ta, încearc-o pe-a doua. Dacă nici a doua nu a avut vreun efect, încearc-o pe a treia!

În timpul Vechiului Testament, israeliții Îl respingeau pe Dumnezeu în mod continuu și, chiar și atunci, El a transmis următorul mesaj: **„Întoarce-te, Israele, la Domnul Dumnezeul tău!**

Căci ai căzut prin nelegiuirea ta.” Câteva texte mai jos, El arată care ar fi fost răspunsul Său în cazul în care poporul s-ar fi întors la El. **„Le voi vindeca vătămarea adusă de neascultarea lor, îi voi iubi cu adevărat! Căci mânia Mea s-a abătut de la ei!”** – traducerea Cornilescu.

„Domnul a spus: „Voi aduce pe poporul meu la Mine. Îi voi iubi cu toată inima. Nu voi mai fi mâniat pe ei.” – traducerea TEV

El le-a mai transmis și următorul mesaj: **„Domnul Dumnezeul tău este în mijlocul tău ca un viteaz care poate ajuta; se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea**

Lui și nu va mai putea de veselie pentru tine...” – traducerea Cornilescu.

Traducerea TLB rostește aceeași făgăduință în următoarele cuvinte **„Domnul Dumnezeul tău a venit ca să locuiască la tine, El este un Mântuitor puternic. El îți va da biruința! Se va bucura de tine cu mare veselie, te va iubi și nu te va acuza de nimic. Este ceea ce se aude, un cor de veselie? Nu. Este Însuși Domnul care se bucură de tine prin cântări de veselie...”**

Nevoia după ajutor divin a omului căzut în păcat nu s-a schimbat în vremea Noului Testament, iar dragostea lui Dumnezeu nici atât. „*Totuși, în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit atât de mult. Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă zidire nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos. Domnul nostru.*” – traducerea Cornilescu.

Traducerea TLB spune astfel: „*Victorii uimitoare ne aparțin deja, prin Hristos, care ne-a iubit atât de mult încât a murit pentru noi. Sunt încredințat că nimic nu ne va despărți de dragostea lui Dumnezeu. Moartea nu va putea despărți niciodată. Nici viața. Îngerii? Nici*

atât. Iar puterile întunericului nu pot ține departe de noi dragostea lui Dumnezeu. Temerile noastre de astăzi, îngrijorările de mâine sau locul în care ne aflăm – mult deasupra cerului sau în adâncul mărilor – nimic nu va fi în stare să ne despartă vreodată de dragostea lui Dumnezeu, demonstrată în momentul în care Isus Hristos a murit pe cruce pentru noi!”

Gândește-te la...

Care ar fi șansele tale pentru a te reconecta la dragostea lui Dumnezeu?

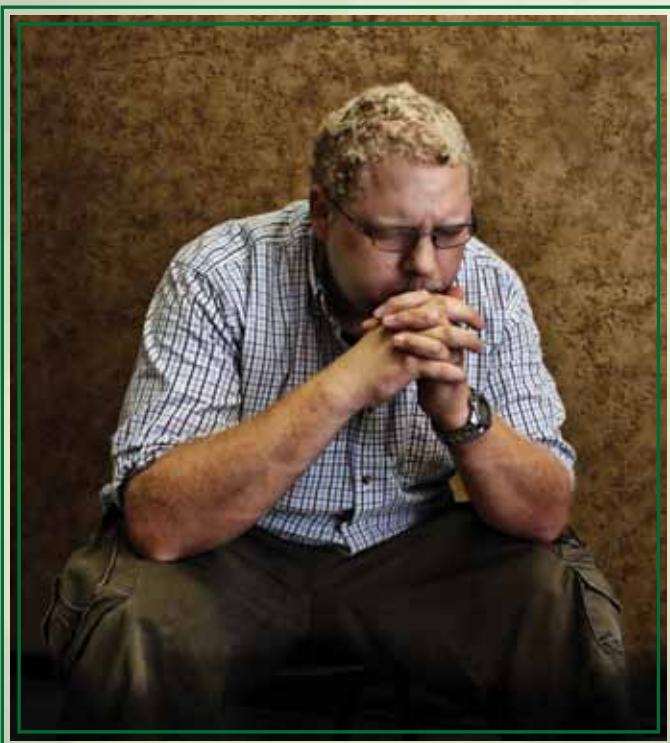
Punctul cel mai important

Să analizăm opțiunile existente! Pe de o parte, poți să lupți de unul singur împotriva propriului egoism, dar încercările de orice fel și negarea

Rugăciune:

Vestea cea rea este foarte de rea, dar vestea cea bună este exponențial mai bună. Nemaipomenit! Alegându-Te să fii Dumnezeu meu, încep o viață nouă, total diferită!

Isus este singurul care poate salva omenirea.

stării reale de fapt nu vor schimba nicidecum realitatea a ceea ce suntem noi pe dinăuntru. Nici distracțiile, nici nebuniile, nici istețimea cuiva, nici artificiile de orice fel. Nimic! Lăudăroșia noastră despre propria independență nu va face decât să mărească urâtenia realității noastre. Unii dintre noi au reușit să realizeze o oarecare conformare exterioară la codul „bunătății”, dar aceasta nu va face altceva decât să irite și mai mult opusul din interior. Aplauzele celor din jur nu va schimba cu nimic standardul lui Dumnezeu, iar dependența de laudele oamenilor ne va conduce la faliment sigur. Nu te ocupa cu conștientizarea realității egoismului pe seama pericolului personal. Dacă existența ta se rezumă numai la tine, este o adevărată tragedie.

Pe de altă parte, conștientizarea nevoii tale după ajutor divin te va ajuta să renunți la orice mască spirituală și te va conecta la iubirea divină. Abia atunci te vei bucura de o iubire fără margini, atotputernicie, eliberare de sub tirania egoismului, seninătate în fața necazurilor, bucurie, progres, abundență, integritate, descoperire continuă, veșnicia în prezența imediată a lui Dumnezeu, dialogul direct cu cei mai de seamă eroi ai panteonului martirilor lui Dumnezeu, o dezvoltare spirituală continuă, creativitate uimitoare și niciun eșec în viața ta de creștin!

Alegerile par atât de limpezi deși, adesea refuzăm să conștientizăm nevoia noastră reală. Refuzul de a admite realitatea că avem nevoie de ajutor divin – constituie prima barieră în a începe o relație vie cu Dumnezeu.

Noi zâmbim îngăduitori la vedrea unui copilăș de doi ani care încearcă să-și imite tatăl care taie iarba. Mașina lui de tăiat iarba nu face același lucru cu mașina tatălui. Cele mai iscusite încercări ale noastre de a ne schimba singuri se pot aseamăna cu „ajutorul” dat tatălui de copilul său. Cum ne-am putea imagina măcar că vom fi în stare să purtăm singuri de grijă tuturor nevoilor noastre? Aceasta nu este o chestiune care să te facă să râzi și nici una prea simpatică. Când ne prindem cu putere de jucăriile noastre de plastic, în timp ce puterea divină este pusă chiar la îndemâna noastră, totul devine un travestiu amuzant.

Îmi aduc aminte de o povestioară pentru copii în care era vorba de un rege al cărui singur scop era să se îmbrace extravagant și să facă paradă cu hainele sale strălucitoare. Croitorii iscușiți de la curte i-au vândut, de data aceasta, o haină care, spuneau ei, era invizibilă pentru proști sau cei care nu erau potriviți pentru oficiul lor. Împăratul se temea de faptul că ar putea fi plasat în vreuna din aceste două categorii, dacă ar fi admis că nu vede haina oferită, la fel spunând și slujitorii săi care susțineau că haina împărătească era foarte extravagantă. Până și un

copilăș putea să-și dea seama că totul era o farsă și că împăratul umbla în public complet despuiat.

Fabula aceasta este jucată astăzi de noi, în tot felul de ipostaze, mai ales în momentul

Gândește-te la...

Cât costă ca să te eliberezi odată pentru totdeauna de tine însuși și să te prinzi cu totul de Dumnezeu?

în care susținem cu încăpățănare că nu avem nici o problemă. Negarea sau ignorarea voită a nevoii noastre reale ne plasează, fără să vrem, în categoria împăratului gol și fudul.

Avem o imperioasă nevoie de ajutor divin și Dumnezeu este singurul care ne oferă ajutorul care contează. Renunță odată la tine însuși și prinde-te de Dumnezeu! El este dispus să te primească în momentul în care ești pregătit să te abandonezi complet în brațele Lui.

Rugăciune:

Doamne, nu vreau să mă mai joc de-a dependența de Tine și nici nu vreau să mai induc pe nimeni în eroare cu propria-mi sfințenie. Mă arunc în brațele Tale puternice și minunate, chiar acum!

A nu fi dispus să acceptăm realitatea că avem nevoie de ajutor divin constituie prima barieră în a avea o relație vie cu Dumnezeu.

Îți pare rău (și se vede...)

Eram un grup de tineri care nu aveau ce face, într-o după-amiază fierbinte de vară. Sute de familii se adunaseră de peste tot, pentru o săptămână și eram cazați în corturi sau în case de vacanță mobile. Având la dispoziție tot timpul din lume, am adunat pietricele din prundișul de pe drum, le-am îndesat bine în căsuța de lemn de deasupra, lăsându-le să cadă într-o adevărată „ploaie” peste una din casele mobile din campus.

Sunetul pietrelor căzute pe acoperișul de metal ne-a produs o satisfacție enormă, dar bucuria noastră a durat până când doi oameni mari au ieșit din casa lor mobilă ca să-i caute pe atacatori. Am fugit cât am putut de repede ca să-mi scap viața și se părea că reușisem.

Dar aveam, totuși, o problemă. Casa mobilă atacată de noi era chiar a vecinilor noștri. I-am recunoscut imediat și sunt sigur că și ei m-au recunoscut pe mine. Cu îngrijorare mă întrebam acum dacă va trebui să mă ascund tot restul week-end-ului sau ar trebui să fac ceva mult mai important.

Degeaba mă furișasem eu tiptil în casă după aceea căci mama m-a și luat la întrebări, ca să afle toată povestea. Apoi, a urmat partea cea mai dificilă: trebuia să le cer iertare vecinilor noștri. Mama a și prefațat actul meu de penitență: „Fiul meu are ceva important să vă mărturisească.” Nimic nu putea fi mai departe de adevăr! Dar după ce am mărturisit totul (și a trebuit să-mi repet mărturia de mai multe ori, pentru că nu reușeam să fiu prea clar), situația s-a schimbat semnificativ! Mă eliberasem de o teribilă povară.

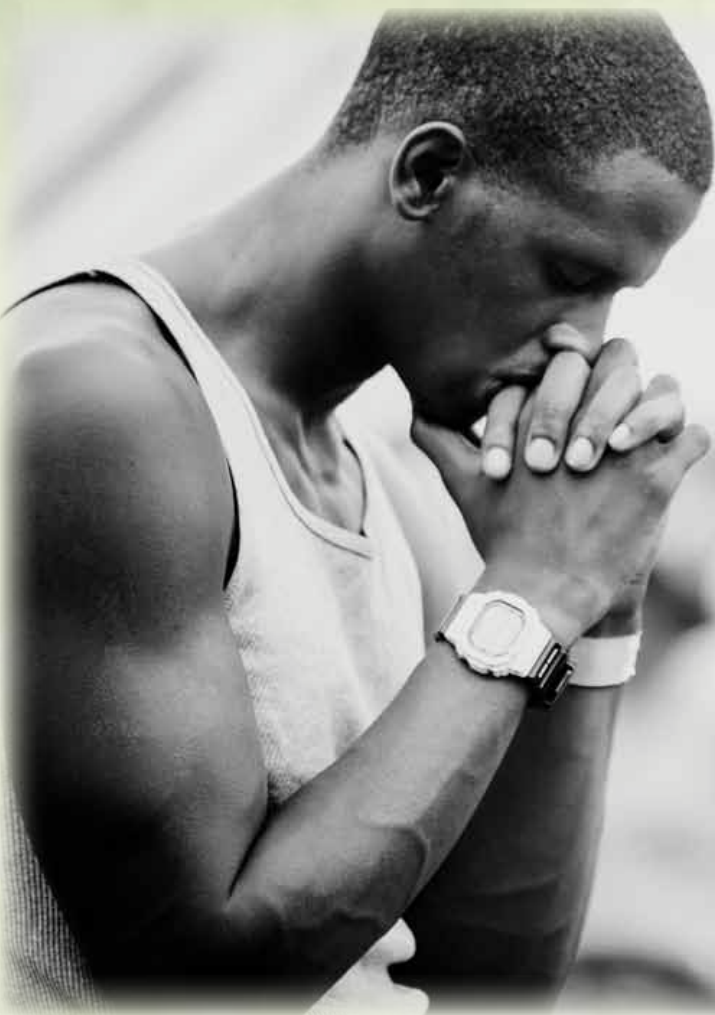
Dacă scuzele nu ar fi fost atât de greu de exprimat în cuvinte, probabil că aș fi făcut boacăne mai des...

Pocăința – cine are nevoie de ea?

Cum se pot conecta niște ființe umane păcătoase la un Dumnezeu atât de sfânt?

Dumnezeu este Cel care ne caută primul. El ne-a demonstrat continuu iubirea Sa. Cum vom răspunde noi? Sau cum *ar trebui* să răspundem? Cum *putem* răspunde, în situația în care ne aflăm?

Un răspuns tipic al omului păcătos este negarea nevoii sale de Dumnezeu și apoi separarea de El. „*Eu sunt bine*” spunem noi, sperând a ne convinge de acest lucru atât pe noi înșine, cât și pe cei din jurul nostru.

Un altă practică, destul de obișnuită, este aceea de a îndrepta vina ta înspre altcineva sau altceva, spunând: „*Nu este greșeala mea*”, „*S-a întâmplat din cauza părinților*”. Sau poate a fraților ori a prietenilor care m-au împins spre păcatul respectiv. Ori poate că blamăm circumstanțele și chiar ghinionul. Primii care au învinuit au fost Adam și Eva și ne este la îndemână să continuăm această practică.

Apoi, mai există un alt obicei, destul de des întâlnit: acoperirea păcatului săvârșit. Noi avem impresia că putem ascunde greșelile noastre, dar, de cele mai multe ori, este nevoie de acoperiri ulterioare, ca să rezolvăm ce iese la iveală pe parcurs. Ajungem să trăim cu sentimentul de vinovăție a greșelii inițiale, la care se adaugă teama că și altceva va mai fi descoperit.

Pentru această stare de lucruri nu există decât un singur răspuns în stare să ne conecteze la Dumnezeu care caută să ne salveze. În termenii Bibliei, este numit *pocăință*. Noi suntem mai obișnuiți cu declarația „*Îmi pare rău*”, dar și o simplă declarație de felul acesta rostită cu sinceritate de cel care a greșit va avea efectul scontat.

Când oamenii ajung la convingerea că au greșit într-adevăr, este nevoie de pocăință. Ioan le spunea ascultătorilor săi să se pocăiască, folosind simbolul botezului pentru a-i face să înțeleagă mai ușor ce înseamnă un NOU ÎNCEPUT. Petru a dat același sfat, iar Isus, la sfârșitul timpului petrecut cu ucenicii Săi, a lăsat

Gândește-te la...

Ce te ține departe de pocăință?

Rugăciune:

Doamne, nu voi mai folosi tot felul de scuze. De câte ori am dat-o în bară până acum... Îmi pare nespus de rău!

Un răspuns tipic al omului păcătos este negarea nevoii sale de Dumnezeu și apoi separarea de El.

următoarea poruncă: „*Prin autoritatea Mea, să duceți mesajul pocăinței la toate națiunile pământului, începând cu Ierusalimul: „Există iertare de păcat pentru toți care se întorc la Mine.”* – traducerea NLT.

„*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim.*” – traducerea Cornilescu.

Adevărata părere de rău

Ce este pocăința? Ce înseamnă să-ți pară rău *cu adevărat*?

Pocăința adevărată include două aspecte: un profund regret pentru cele întâmplate și dispoziția de a te schimba atât de mult încât greșeala să nu se mai repete. Cei care se pocăiesc cu adevărat regretă răul pe care l-au produs altora, și aceasta nu doar din cauza consecințelor neplăcute pe care trebuie să le suporte ulterior.

Gândește-te la un timp în care ai vrut să nu fi făcut ceva rău. Posibil că ai spus o minciună iar situația s-a complicat neașteptat de mult. Poate că ai vorbit, pe la spate, unele neadevăruri despre cineva

din care a ieșit un zvon fals ce s-a răspândit ca un foc sălbatic. Răul pe care l-ai făcut s-a întors împotriva ta iar tu deplângi acum situația creată. Deoarece lucrurile s-au agravat *în prezent*, îți pare rău de ce s-a întâmplat *în trecut*.

Dar aceasta nu este adevărata pocăință. Iuda, ucenicul care l-a predat pe Domnul Isus în mâinile fariseilor s-a simțit nespus de rău după trădarea din grădina Ghetsimani și a ales să se sinucidă. I-a părut rău de tot de ce a făcut, dar nu a avut nici un gând să se schimbe.

Când lui Esau i-a fost foame, și-a vândut dreptul de întâi născut care îi aparținea, în schimbul unui blid de mâncare. Acest drept n-a contat pentru el, până când tatăl său nu s-a apropiat de ceasul morții iar moștenirea urma să fie dată fratelui său mai tânăr. I-a părut nespus de rău că renunțase atât de ușor la un privilegiu atât de important, dar el nu a fost interesat să se schimbe atunci când a trebuit. De fapt, ce urma să se întâmple i-a aprins mai degrabă mânia și, ca să repare într-un fel greșeala comisă de el, a pus la cale uciderea fratelui său.

Când l-a văzut pe Îngerul Domnului cu sabia în mână gata să-l ucidă, Balaam a admis propria lacomie. Față în față cu moartea, el a încercat să se oprească din drumul lui, dar imediat ce pericolul a scăzut în intensitate, a continuat cu ce începuse. A fost aceasta pocăință? Răspunsul este clar. NU!

Personajul principal al Bibliei, campionul părerilor de rău fără pocăință – care nu a intenționat niciodată să se schimbe – este faraon, regele Egiptului, în momentul în care Dumnezeu a intenționat să-l scoată pe poporul Său din robie. Etapele împietririi inimii lui faraon s-au desfășurat în felul următor:

-
1. Moise îi face cunoscut lui Faraon planul lui Dumnezeu de eliberare al poporului Israel din robie și-i cere să lase pe popor să plece.
 2. Faraon nu este de acord cu acest plan.
 3. Dumnezeu trimite plăgi.
 4. Faraon îi promite lui Moise că va lăsa poporul să plece, dacă oprește plaga în desfășurare.
 5. Moise îi cere Domnului să oprească plaga și aceasta se oprește.
 6. Imediat după aceea, Faraon îi spune lui Moise că poporul nu mai poate să plece.
 7. Ciclul se repetă.

Gândește-te la...

De ce oare este atât de greu să ne schimbăm, chiar și atunci când regretăm consecințele greșelilor noastre?

Un soi de părere de rău

Rugăciune:

Doamne, recunosc că îmi pare rău de tot ce am făcut până acum, dar se pare că este nevoie de ceva mai mult. Tu dorești o schimbare în mine, nu doar un exterior mai bun. Te rog, ajută-mă!

Pocăința include atât regretul profund pentru păcat cât și dispoziția de a ne schimba, în așa fel încât păcatul să nu se mai repete.

Bineînțeles că oamenilor le pare rău de ce au făcut, când lucrurile sfârșesc în rău.

„Măcar de nu l-aș fi înșelat pe soțul meu.”

„Trebuia să-mi fi plătit mai degrabă facturile decât să cheltui banii.”

„M-am simțit bine când l-am omorât, dar acum, când prietenii lui mă încolțesc din toate părțile, nu mai este bine deloc.”

„A fost nemaipomenită distracția, până când mi-am adus aminte că trebuia să termin la timp un proiect.”

„M-am simțit bine că m-am îmbătat aseară dar, în drum spre casă l-am omorât pe cel mai bun prieten al meu.”

„Am furat pentru că aveam nevoie de bani iar acum poliția și judecătorul nu știu care este adevărul.”

Părerii de rău?

Regrete din cauza consecințelor împotriva ta?

Regrete din cauza consecințelor împotriva altora?

Regreți totul într-atât de mult încât dorești să te schimbi?

Unii încep să se târguiască și spun: „*Dacă recunosc o parte din vină, s-ar putea să-mi fie mai ușor.*”

Alții recunosc numai ce a fost expus, sperând ca restul să rămână acoperit în continuare. O altă categorie de oameni, scrâșnește din dinți și tace din gură, gândindu-se că, după ce au suferit destul consecințele păcatului lor, ar trebui să fie achitați.

Dar încearcă să-i convingi pe cei care suferă încă din cauza unei

crime că făptașul a plătit prețul vinei sale cu ani grei de închisoare. Când soțul care a înșelat spune: „Nu mai înșel niciodată!” cine mai are încredere în el? Dar când un dependent de droguri mai cere o șansă la curăție?

Nici una din aceste situații nu reflectă regretul adevăratei pocăințe. Este vorba de suportarea consecințelor păcatului, nu de cauza fundamentală. Exprimarea regretului din cauza unor

consecințe neplăcute este aproape inutilă din cauza faptului că greșeala ar putea fi repetată din nou. Spunând: „Îmi pare rău că ți-am inundat camera” înseamnă prea puțin, atâta timp cât nu cauți să închizi și robinetul din care curge apa. Pocăința include o adâncă părere de rău pentru păcat

Gândește-te la...

Ce scuze plauzibile ești pregătit să folosești când lovești consecințele nefaste?

și o continuă ferire de a-l mai repeta vreodată.

Dumnezeu la mijloc

Părerea de rău pentru acțiunile distrugătoare comise trece dincolo de cel care a generat acțiunea, chiar și de victimă. Îl străpunge în inimă pe Însuși

Dumnezeu! Greșeala, numită „păcat”, a produs moartea Domnului Isus Hristos. Noi tratăm păcatul cu superficialitate, ca și cum n-ar fi cine știe ce. Noi nu ne-am pocăit cu adevărat, până când nu am conștientizat că, atunci când facem ceva rău, păcătuim împotriva lui Dumnezeu Însuși.

Rugăciune:

Doamne, te rog iartă-mă și schimbă-mă, căci eu nu am putere să mă schimb singur.

Spunând „Îmi pare rău că ți-am inundat camera” nu înseamnă nimic, atâta timp cât nu cauți să închizi și robinetul din care curge apa.

Așa se face că, atunci când soția lui Potifar a încercat să-l seducă pe Iosif, el a răspuns în felul următor: „**Cum aş putea să fac un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?**” Păcatul seducției, ar fi fost un rău imens, în primul rând împotriva lui Potifar, apoi împotriva seducătoarei însăși, precum și a lui Iosif. Păcatul îi face pe toți niște ratați.

În aceeași manieră, și regele David a perceput gravitatea situației sale, după ce a păcătuit cu Batșeba, poruncind ca Urie să fie ucis în luptă, pentru a-și apăra propria reputație. Odată ce păcatul său a fost expus, David s-a pocăit, începând cu Dumnezeu. De aceea se exprimă el astfel, în Psalmul 32: „**Împotriva Ta, numai împotriva Ta am păcătuit și am făcut ce este rău numai înaintea Ta.**”

El a început cu imaginea de ansamblu, adică cu Dumnezeu. Era evident că păcatul a fost comis împotriva Batșebelei și a soțului ei. Păcătuieste și împotriva poporului pe care îl cârmuia. Putem spune că David a făcut o greșală imensă, dar pocăința lui profundă și-a avut începutul în conștientizarea faptului că greșise cel mai mult împotriva lui Dumnezeu.

Atâta timp cât părerea de rău nu include și recunoașterea faptului că greșim împotriva lui Dumnezeu, pe lângă răul imens făcut semenilor noștri, nu putem vorbi despre o pocăință adevărată, ci despre o formă. Atâta timp cât nu are la bază iertarea lui Dumnezeu, pocăința nu ne va motiva niciodată la o schimbare mai profundă. De aceea, David se exprima în felul următor:

„Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule și pune în mine un duh nou și statornic. Nu mă lepăda de la Fața Ta și nu lua de la mine Duhul Tău cel sfânt. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și sprijinește-mă cu un duh de bunăvoință!”

Gândește-te la...

*Ți-ar fi mai ușor să te pocăiești în fața lui Dumnezeu sau a unor ființe păcătoase?
De ce?*

este mai mult decât un joc al minții sau o rostire inteligentă a unei fraze de penitență. Este un dar de la Dumnezeu. Noi nu putem să ne pocăim niciodată prin puterea noastră. Este ca și cum ne-am spăla de mizeria păcatului cu un burete de sârmă care produce mai multe răni decât ne curăță.

Nu te gândi că tot ce ai nevoie este doar o doză mai mare de curaj. Pocăința

Rugăciune:

Păcatul roiește peste tot și nu mi-am dat seama până acum că el se îndreaptă împotriva Ta. Oare o fi vreun capăt al lui?

Noi nu ne-am pocăit cu adevărat până când nu am recunoscut faptul că, atunci când păcătuiem, Îi facem un rău imens lui Dumnezeu.

Realizând legătura

Muți își iroiesc toată viața așteptând după momentul în care pot să-și adune toate puterile pentru a se întoarce sincer la Dumnezeu. Ei se gândesc că ar trebui să se curățească mai înainte de a se apropia de un Dumnezeu sfânt și curat.

Dar Isus a spus: „*Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați*

și Eu vă voi da odihnă pentru sufletele voastre.” Până și dorința interioară de a ne întoarce la Dumnezeu este tot de la El. Nu este o decizie pe care noi o generăm și nici nu este produsă ca urmare a unui proces simplu, de câțiva pași. „*Noi Îl iubim, pentru că El ne-a iubit întâi.*” Pocăința noastră vine de la Dumnezeu. Dacă ai simțit dorința arzătoare de a te întoarce la El, în umilință, și dorești să uiți tot trecutul tău, consideră aceasta un alt dar de la Dumnezeu pentru tine.

Datorită faptului că Dumnezeu ne-a creat conștiința care trebuie modelată de Duhul Sfânt, unii caută să se întoarcă de la păcatul lor fără să știe că există un Dumnezeu sfânt care urăște puternic păcatul. Influențele bune ale copilăriei lor poate că i-a ajutat oarecum să aleagă binele, în locul răului și, cu toate acestea, raportul vieții lor nu este în conformitate perfectă cu sfințenia lui Dumnezeu.

Pentru alții, dezastruosul rezultat al păcatului – lipsa vitalității spirituale și a unui scop nobil în viață, frustrările cu privire la obiceiurile greșite moștenite de la părinți, plictiseala produsă adesea de egoismul din noi – toate acestea pot servi ca motivație pentru o adevărată schimbare. Și unii încep să se schimbe, uitând că Dumnezeu este sursa puterii care realizează această transformare în om. Dorința puternică de a schimba macazul vieții și de a face binele, precum și puterea de a fi bun vin de la Dumnezeu.

Individul trebuie să răspundă. Oamenii nu sunt niște roboți care pot să fie programați și reprogramați la nesfârșit. Sub influența Duhului Sfânt, conștiința omului devine extrem de sensibilă. Trecutul își arată colții urâteniei sale. În timp ce Hristos pune ura față de păcat în sufletul celor deschiși pentru El, aceștia trebuie să acționeze din acest impuls. Altfel, conștiința se împietrește iar ura față de păcat dispare. Pe de altă parte, când o persoană continuă să se apropie sincer de Dumnezeu, se îndepărtează de trecutul său murdar, iar puterea divină continuă să influențeze gândurile, emoțiile și acțiunile lui.

Aceasta este maniera în care ființele umane se conectează la supranatural, iar Dumnezeu obține atenția lor. Alegând să se schimbe tot mai mult, omul se prinde de puterea divină și obține o înțelegere tot mai profundă a lucrurilor spirituale. Schimbarea poate fi subtilă sau dramatică, dar cert este faptul că este miraculoasă!

Gândește-te la...

În lupta dintre bine și rău dinlăuntrul tău, de partea cui ești?

Rugăciune:

Un alt dar: dorința de schimbare și pocăință! Doamne, Îți mulțumesc! Și te rog adu Tu pocăința mea la îndeplinire!

Alegând schimbarea, omul păcătos se prinde de puterea divină.

Ceva lipsește

Ai experimentat vreodată sentimentul că ceva intangibil lipsește din viața ta? Deși aceasta li se întâmplă adesea celor deprimați și părăsiți de oameni, li se poate întâmpla și celor cărora aparent nu le lipsește nimic. Filizofii n-au fost primii care au descoperit faptul că omul are în suflet un vid pe care numai Dumnezeu îl

poate umple cu adevărat. Însuși Isus Hristos spunea: „**Fără Mine nu poți face nimic.**”

Același Dumnezeu, activ în în viața spirituală. Asemenea care te simți atras, trezindu-Dumnezeu dorește să-ți vreodată acest lucru sau Dumnezeu? Ai început Indiferent cât de lumea, totul pălește în fața Dumnezeu. Nu contează sau poți cuceri în lumea este de ajuns. Nu e de se simt frustrați în viață. Sfânt, Isus dorește nespul la atracțiile trecătoare ale ieftine ale păcatului spre și veșnică. Acceptând experimenta pace și extaz, speranță, acceptare și un sentiment

lumea naturală, este viu și activ și unei persoane deosebite de și astfel interesul, și atingă inima. Ai simțit ai fugit de prezența lui cumva să o și ignori? mult materialism oferă ofertei absolute a lui cât de mult poți obține aceasta, niciodată nu mirare că atât de mulți Prin influența Duhului să-ți distragă atenția de lumii și de la plăcerile frumusețea Sa profundă această ofertă, vei un scop sănătos în viață și neobișnuit de iubire.

Dar aceste binecuvântări sunt revărsate din plin asupra noastră, dar numai după ce ne-am pocăit cu adevărat. Pentru cei dispuși să se schimbe, noua cărare înseamnă eliberare de trecutul lor întunecos. Cei reticenți la schimbare, sunt mai puțin dispuși să meargă pe un drum nebătătorit.

Dar nu trebuie să fie neapărat așa. Puterea lui Hristos cu care suntem atrași spre El este o putere continuă. Este asemenea valului care se va sparge întotdeauna pe țărm, indiferent că există cineva acolo care să-l admire sau nu. Este ca vârful

tenace al ierbii ce caută o cale de a străbate prin crăpătura trotuarului de ciment. La fel ca revărsatul zorilor ce nu poate fi oprit din ritmul său perpetuu. Atâta timp cât nu te opui cu vehemență acestei puteri, vei fi cucerit, în final, de dragostea lui Dumnezeu. Isus spunea: **„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”**

Dar poți să te și opui. Mulți aleg în mod conștient să-L respingă pe Dumnezeu. Dar la ce bun să I te opui cu atâta încăpățănare? Ca să bâjbâi fără rost încoace și încolo? Să ajungi eventual în regulă cu Dumnezeu, fără puterea Lui? Să continui mai departe în mândria ta, fără să dorești să-ți pleci genunchiul înaintea Lui, în umilință?

Poate mândria să ne joace asemenea feste? Simți că ai nevoie de lumină, dar refuzi însăși sursa luminii? Ai tu mai multă putere decât cel Atotputernic? Atunci, de ce să I te împotrivești?...

Gândește-te la...

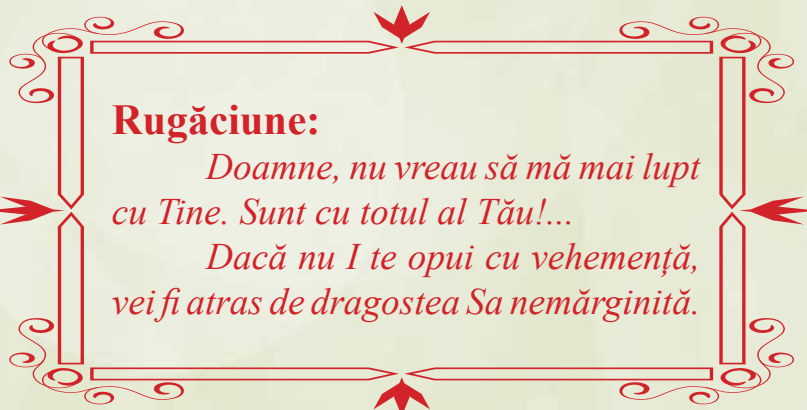
Ce ai putea face tu în mod absolut sau ce ai putea deveni fără Dumnezeu?

Deschide-ți ochii

Din cauza vederii lor slabe, oamenii trebuie să-și pună zilnic ochelari de vedere. Aceeași nevoie există și în domeniul spiritual și, din fericire pentru noi, rețetele sunt eficiente. **„Te lauzi:**

„Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic, fără să știi că ești ticălos, sărac orb și gol. Te sfătuiesc să cumperi de la Mine alifie pentru ochi, ca să vezi, cu adevărat. Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă auzi glasul Meu și vei deschide ușa, voi intra la tine, voi cina cu tine și tu cu Mine...”

Posibil că te-ai flatat cu gândul că nu ești chiar atât de rău precum sunt alții. Probabil că nu trebuie să privești nici prea departe, ca să faci o comparație și să pari decent în ochii tăi, dar secretul este că depinde unde privești.

Bunătatea exterioară poate să-ți confere o iluzie aproape convingătoare, cel puțin pentru o vreme. Mulți își trăiesc viața ca și cum ar fi pe o scenă. Dar ce se întâmplă înainte și după ce piesa s-a terminat? Ce se află dincolo de aparență? Când sunt expuse motivele tale, tu cum stai? Când va veni Domnul, **„El va aduce la lumină cele mai întunecate secrete și cele mai intime motivații. Apoi, Domnul va da fiecăruia lauda ce i se cuvine.”** – traducerea NLT

„De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric și va descoperi gândurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta lauda de la Dumnezeu.” – traducerea Cornilescu

Ai dori să fie expusă vreodată intimitatea ta? (Fii atent cum răspunzi la această întrebare!) Iată cuvintele lui Isus: **„Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele. Dar cine lucrează după adevăr, vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu.”** – traducerea Cornilescu

„Lumina lui Dumnezeu a venit în lume, dar oamenii [cei care nu au crezut în Isus] au iubit întunericul mai mult decât lumina, deoarece acțiunile lor erau rele. Toți cei ce fac răul, urăsc lumina și refuză să se apropie de ea pentru că păcatele lor vor fi scoase la lumină. Dar cei care fac ce este bine, caută lumina ca alții să vadă că fac voia lui Dumnezeu.” – traducerea NLT

Chiar și oamenii sfinți aduc omagiul lor special când simt prezența lui Dumnezeu. Probabil că, dacă ar fi mai evident, am face și noi la fel. Cu toate acestea, la judecata finală, mulți vor pretinde faptul că n-au conștientizat niciodată prezența lui Dumnezeu, din cauză că ea nu S-a revelat cu prea mult fast și fanfară.

Atâta timp cât privești la tine însuși sau la cei din jurul tău, vei fi tentat să-i judeci greșit sau să te justifici pe tine însuși. Numai privind la Isus Hristos vei fi în stare să descoperi combinația perfectă de sfințenie și acceptare. Sfințenia lui Isus Hristos, în contrast cu sfințenia ta, va expune nevoia ta reală. Măsurându-te cu perfecțiunea, vei realiza cât de departe ești de ea. Pe de altă parte, acceptarea lui Isus Hristos pare a fi ceva mult prea bun ca să fie adevărat – dar este adevărată!

Gândește-te la...

Cât de bine te simți în sinea ta când te compari cu alții?

L-ai întâlnit pe Isus? Nu este El adesea atât de bine reprezentat în tablourile artiștilor? Dar pot reprezentările lor să exprime esența caracterului Său? Ai avut recent vreo experiență care să te trezească la realitatea Lui? S-a descoperit El în viața ta cu puterea, frumusețea, bucuria, pacea, maiestatea și iubirea care Îl caracterizează?

Acum văd

Unora, moartea Domnului Hristos pe cruce le străpunge inima, deoarece reprezintă darul suprem, tot ce putea oferi cerul mai bun. **„Cea mai mare dragoste pe care cineva o poate arăta cineva față de prietenii lui este aceea de a-și da viața pentru ei.”** Dumnezeu a extins acest principiu la maximum, **„dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.”** Nu uita, El a murit pentru tine, indiferent cât de murdar este trecutul tău.

Altora, viața Domnului Isus le captivează atenția. Minunile, învățătura dată oamenilor, viața Sa trăită într-o realitate diferită, eliberarea erou mai mare decât toți eroii omenirii. **„vieții lui Hristos?”**

Iar alții se simt atrași de Hristos – El nu mai este dar se întâmplă totuși ciudate și în condiții zâmbetului unui copil, o situație dificilă favorabil, un ajutor când ai vrut să ajuți un adolescent lui Dumnezeu sau curată pe care o din jur.

În timp ce lui Dumnezeu unora, alții se simt Lui și vor să-L evite, care o resimt. De ce ne-atât de sfânt, când noi ne Sale? Diavolul este destul folosindu-se de dovada căderilor

Rugăciune:

Am fost orb dar acum văd. M-am simțit respins, dar acum simt mai bine acceptarea Ta.

Cumpără alifia pentru ochi direct de la Dumnezeu, ca să vezi. Să vezi bine!

captivilor din păcat L-au făcut pe Isus un Deții tu imaginea de ansamblu a

realitatea prezentă a lui Isus vizibil astăzi pe pământ, lucruri frumoase, în locuri neprevăzute. Poate fi pentru unii „norocul”, cu un deznodământ neașteptat venit atunci pe cineva și nu puteai, credincios principiilor o comunicare cât mai putem realiza cu cei

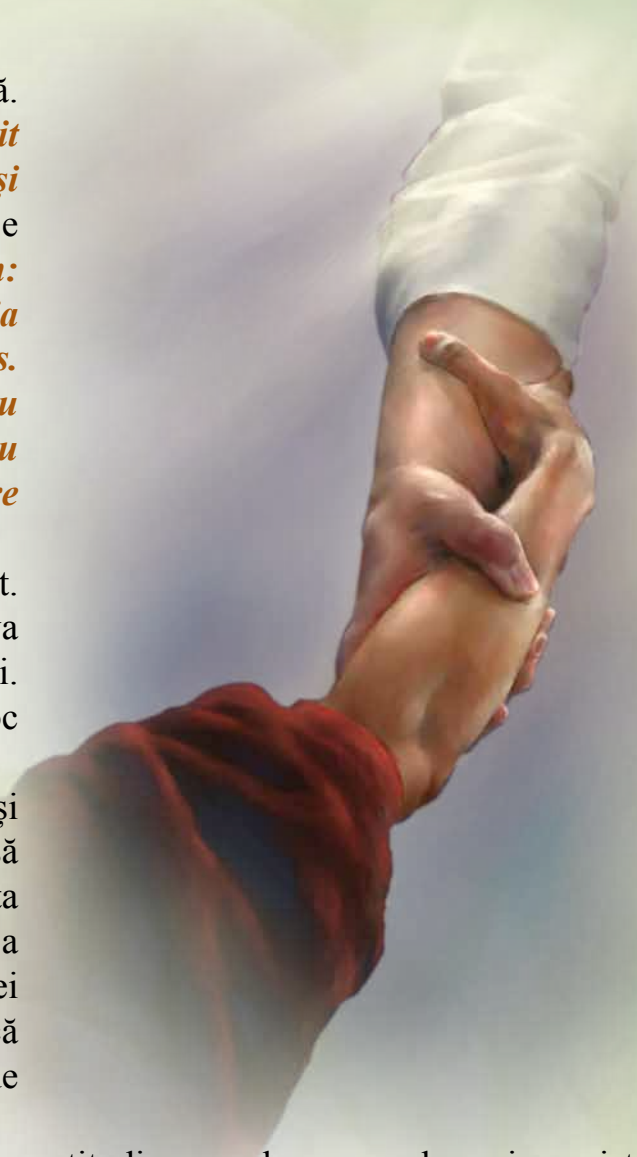
sfințenia și bunătatea trezesc conștiința copleșiți de prezența din cauza nevredniciei pe am întâlni cu un Dumnezeu aflăm la polul opus al sfințenie de eficient în a ne spune aceasta, noastre.

Refuză să rămâi prins în această capcană. Citează textul care spune: „*Isus Hristos a venit în această lume ca să mântuiască pe cei păcătoși – dintre care cel dintâi sunt eu.*” Și aceasta nu e totul! „*Noi vorbim pentru Hristos Însuși, acum: „Împrieteniți-vă cu Dumnezeu; El este deja prieten cu voi. Cum? te întrebi? Prin Isus Hristos. Dumnezeu a pus toată vinovăția păcatului nostru asupra Lui – Cel care n-a cunoscut păcat – ca tu să poți fi îndreptățit prin neprihănirea Lui, la care tu n-ai contribuit cu nimic.”*”

Nu uita conceptul de la care am pornit. **Dumnezeu te iubește!** Această afirmație va spulbera tot gunoiul aruncat în față de semenii tăi. Astfel te vei putea îndrepta spre Dumnezeu, în loc să fugi de El.

Când lumina Lui răsare în viața noastră și simțim dorința de a ne întoarce din păcat, în loc să ne ascundem de El, TOTUL se SCHIMBĂ! Aceasta este adevărata pocăință! Atunci vom renunța la a mai fugi de El sau a-I ignora iubirea infinită. Vei întinde mâna ca să te poată prinde și să te aducă în brațele Sale puternice. Această schimbare de

Gândește-te la...

Cât te costă să accepți îmbrățișarea lui Dumnezeu?

atitudine va aduce pace, bucurie, rezistență în adversități, îți va dezvolta un caracter puternic pentru încercările care vor veni și îți va da speranță pentru veșnicie. O adevărată infuzie de dragoste divină și prezența reală a lui Dumnezeu în viața ta...

Cine se pocăiește?

Cine credeți că ar trebui să se pocăiască: alcoolicul turmentat sau pastorul cu o viață decentă? Atâta timp cât amândoi sunt ființe umane născute în păcat, amândoi au nevoie de pocăință, în egală măsură. Alcoolicul primește suficiente îndemnuri din partea celor din jurul său că ar trebui să renunțe la practica sa defectuoasă, iar pastorul, probabil că se confruntă cu mândria, egoismul, invidia sau alte păcate subtile de caracter.

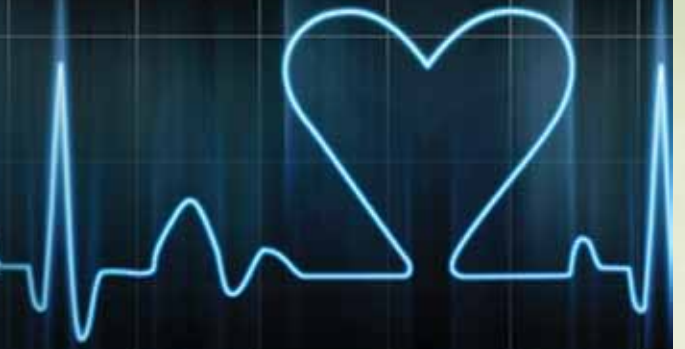
Un tânăr promițător și foarte bogat din vremea Domnului Isus și-a dat seama că ceva semnificativ lipsea din viața lui și a venit la El pentru a-și umple golul din inimă. Tânărul pretindea o viață de ascultare pe tot parcursul viștii sale.

Rugăciune:

Doamne, Tu ai îndepărtat toate barierele păcatului din viața mea. Datorită Ție sunt acum conectat la dragostea Ta infinită.

Împrieteșnete-te cu Dumnezeu, pentru că El este deja prietenul tău.

POCĂINȚA

Celor cu o voință puternică nu le este greu să se acomodeze cerințelor Legii lui Dumnezeu. Aprobarea celor din jur le oferă răsplata imediată. Dar tânărul bogat a conștientizat faptul că la mijloc era ceva mai mult și dorea să afle ce anume. A-L urma pe Dumnezeu doar cu rațiunea, nu și cu inima, te lasă gol pe dinăuntru, deși poți să te exprimi în public în cuvinte pioase.

Isus a prezentat climaxul spiritual al Legii lui Dumnezeu, încă de la prima poruncă: **„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine!”** Exprimându-se în cuvinte practice, pentru tânărul interesat de o maximă spiritualitate, El a spus : **„Vinde tot ce ai și dă la săraci și astfel vei avea o mare comoară în ceruri, apoi vino și urmează-Mă.”** Dar prețul cerut de omul Isus a fost mult prea mare pentru egoismul tânărului bogat. Confruntat cu adevărata pocăință, când veni vorba de spiritul poruncilor lui Dumnezeu, tânărul bogat și foarte promițător a ales să-L părăsească pe Isus, plecând la fel de gol precum a venit. În loc să renunțe la dumnezeii cei bogați și falși din inima sa, el L-a părăsit pe Dumnezeul tuturor bogățiilor, dar care iubea săracii.

Cine se pocăiește până la urmă?

Societatea își stratifică într-un fel sau altul nivelul de răutate la care a ajuns dar această clasificare nu se potrivește cu standardul lui Dumnezeu. Deși nu există păcate mici sau păcate mari, eșecul în fața unei pocăințe atât de minunate s-ar putea să treacă în topul listei de păcate grave. Posibil că păcatul cel mai mare și cel mai greu de identificat este mândria, din cauza rezistenței naturale a omului manifestată adesea în fața iubirii lui Dumnezeu. Pe locul doi se înscriu egoismul, invidia și răutatea. Aceste trăsături rele de caracter și acțiuni negative ale omului reprezintă opusul caracterului lui Dumnezeu. Înjurăturile, bețiile, sexul ieftin și vandalismul s-ar putea să ne ofenseze. O persoană prinsă în astfel de vicii sociale respingătoare s-ar putea să simtă până la urmă rușine, părere de rău și o profundă dorință de a se schimba dar, când mândria, egoismul, invidia și răutatea sunt prezente în viața ta și sunt chiar răspăltite de societate, într-un fel sau altul, de ce te-ai mai schimba?

Cine se va pocăi până la urmă: alcoolicul sau pastorul?

Odată ce ai simțit nevoia să te schimbi și ai înțeles că Dumnezeu dorește să te atragă la El, continuă să te apropii de El. Recunoaște că El este Dumnezeu, nu tu. Acceptă darul Său de regret

pentru păcat și dorința de schimbare puse tot de El în inima ta. Vorbește-I deschis despre regretele tale profunde și trăiește pentru El, nu doar pentru tine...

Gândește-te la...

Care din păcatele tale crezi că sunt acceptabile?

Ce mai aștepti?

Nu aștepta să te curățești mai întâi sau să te simți încrezător în tine însuși, în realitate nu este nimic din ceea ce ai putea face tu, ca să arăți mai bine în ochii lui Dumnezeu. Vino la El așa cum ești. El este singurul care te poate schimba. Acceptă darul pocăinței Sale și spune: „Doamne, îmi pare nespus de rău pentru tot ce am făcut până acum **fără Tine**. Te rog schimbă-mă!” Această cerere din partea ta Îi va permite să înceapă lucrarea Sa minunată în tine.

Nu amâna pocăința tocmai în pocăință! Milioane de oameni ajuns să conștientizezi nevoia ta darului Său, nu mai aștepta nici pentru o vârstă mai potrivită și de guler, ca să te pocăiești, în același timp. S-ar putea ca obiceiuri care să neutralizeze nu te va forța niciodată, dar Hristos ca Mântuitor personal față de dragostea divină. acum și poate odată

Nu există sunt bucuroși pentru până la bătrânețe ca Isus în inima lor. faptul că nu au răspuns tinerețea lor. Scriptura „**astăzi**” și „**acum**” viitor necunoscut. De Dumnezeu cel mai bun încăpățânării de a-ți croi

Rugăciune:

Credeam că păcatele mele subtile pot fi acceptate de societatea în care trăiesc. Uneori chiar foarte apreciate. Dar acum, simt că îmi pare nespus de rău de existența lor în viața mea.

Care din cei doi credeți că se va pocăi?

acest punct! Nu renunța niciodată la fac această subtilă greșală. Dacă ai de divinitate precum și frumusețea o clipă pentru a le primi! Amânarea așteptarea ca Dumnezeu să te tragă demonstrează nepăsare și prostie, pe parcursul vieții tale să adopți puterea Evangheliei. Dumnezeu amânarea acceptării lui Isus va crește rezistența sufletului De ce să o pierzi tocmai pentru totdeauna?

oameni care să spună că faptul că au așteptat să-L primească pe Majoritatea regretă iubirii Lui încă din vorbește despre un mai degrabă decât orice ce să amâni ce dorește pentru tine, din cauza viața așa cum vrei?

Aceia care doresc să atingă pragul cel mai de jos al decăderii lor spirituale, înainte de a se întoarce la Dumnezeu, fac parte din categoria nebunilor mulțumiți de nebunia lor. Solomon, omul cel mai înțelept care a trăit vreodată pe pământ, scria: *„Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii când vei zice: „Nu găsesc nici o plăcere în ei.”* Deoarece Dumnezeu ne-a creat să fim una cu El, viața fără El ne privează de multe binecuvântări pregătite pentru noi chiar înainte de a ne naște.

Câtă ironie! Oamenii cred că o viață alături de Hristos i-ar priva de bucuriile înșelătoare de altfel, în timp ce viața fără El este lipsită de orice bucurie. În loc să se prindă cu toată puterea lor de sursa vieții, ei fug de ea! Imaginează-ți că ți-ai cumpărat mașina visurilor tale și, în loc de benzină, tu umpli rezervorul cu lapte sau ceai. De ce nu ai pune în motor și puțin nisip tropical? Dă-i jos roțile și încearcă s-o conduci pe butuci! Pentru că tu ești proprietarul, ai dreptul să faci toate aceste nebunii. Bineînțeles că toate drepturile îți aparțin, dar, care ar fi nebunul care ar încerca să facă așa ceva? De ce să distrugi

din prostie ceea ce ai, când poți, foarte bine, să păstrezi și să menții totul în cea mai bună stare și calitate?

Cei care doresc ce este mai bun pentru viața lor, să alerge pentru sfat și înțelepciune la Arhitectul vieții lor și aceasta *cu cât mai repede, cu atât mai bine!*

Gândește-te la...

Ce pierzi, dar ce câștigi dacă te conectezi la dragostea lui Dumnezeu?

Credit disponibil

Unii cred că, deoarece Dumnezeu este iubire infinită, milă, bunătate și har, omenirea va fi mântuită în întregime. Este adevărat că, prin moartea lui Isus Hristos, mântuirea este disponibilă pentru întreaga lume, dar câți acceptă cu adevărat darul jertfei Sale? Din cauza răzvrătirii primilor noștri părinți împotriva Legii lui Dumnezeu, oamenii se răzvrătesc astăzi în mod natural. Moartea Domnului Isus a achitat prețul călcării de Lege și a schimbat consecințele nefaste ale păcatului, dar mântuirea devine reală pentru cei care acceptă jertfa Domnului Isus pe cruce. Din păcate, faptul că mântuirea este în mod virtual pusă la dispoziția oamenilor nu înseamnă că toți o vor accepta.

Rugăciune:

Doamne, eu nu doresc să Te pierd, ci doresc să-Ți predau viața mea Ție chiar în acest moment!

Cu cât mai repede, cu atât mai bine.

Să presupunem că ai primit un card de credit, deja încărcat cu datorii, iar tu mai adaugi câte ceva la datoria deja existentă. Mai poți folosi cardul? Nu. Dar cineva îți oferă în dar o filă cec prin care îți poți plăti datoria. Situația se schimbă. În aceste condiții, tu trebuie să depui doar cecul primit la bancă. Suma de care ai nevoie este scrisă negru pe alb pe fila cecului tău, iar ceea ce trebuie să faci tu este să te duci până la bancă și să încasezi cecul. Este adevărat că faptul acesta implică puțin efort din partea ta, dar, până nu ai depus cecul în bancă, banii de care ai atâta nevoie nu pot intra în contul tău.

Pe cât pare greu de crezut, tot atât de real este faptul că există mulți care nu sunt dispuși să meargă la bancă pentru a depozita cecul primit în dar. Poate din cauza orgoliului lor, a automulțumirii, a încăpățânării sau amânarea constituie motivul pentru care îi ține departe de suma care le poate intra în cont imediat. Ei pur și simplu nu au dispoziția de a se duce până la bancă să depună cecul, cu alte cuvinte *NU VOR SĂ SE POCĂIASCĂ*.

Dacă păcatul nu există sau nu reprezintă mare lucru pentru tine, atunci de ce Adam și Eva au fost izgoniți din grădina Edenului după ce au mâncat din fructul oprit? De ce a fost necesar ca Isus să moară pentru păcatul omenirii? De ce până când nu ne pocăim cu adevărat ne simțim încă departe de Dumnezeu? De ce relațiile interumane sunt mereu afectate de păcat?

Păcatul este ceva foarte grav, de aceea pocăința este atât de importantă și minunată. Când vom înțelege mai bine natura lui Dumnezeu, vom respinge urâtenia caracterului nostru și ne vom bucura de frumusețea caracterului Său. Vom deschide ochii și vom realiza neputința noastră în fața păcatului dezgustător care a produs moartea Fiului lui Dumnezeu. Vom dori să devenim, cu orice preț, părtași ai puterii Sale biruitoare. Vom renunța la noi înșine și Îl vom accepta pe El ca Domn și Mântuitor al vieților noastre. Vom renunța la eforturile inutile care nu duc decât la o neprihănire proprie și vom accepta cu bucurie darul Său. Cu alte cuvinte *ne vom pocăi de propria neprihănire*.

Cu cât Îl vom înțelege mai bine, cu atât vom vedea distanța dintre noi și Dumnezeu ca pe un rău necesar de reparat. Și ne vom simți în siguranță numai în El. Cei care nu Îl percep așa cum trebuie se plasează pe un piedestal pe

Gândește-te la...

Ce ai primit de la Dumnezeu? Oare ce mai are El pregătit pentru tine?

Rugăciune:

Doamne Isuse, pe lângă tot ce ai făcut pentru mine, mi-ai dat și darul pocăinței?... Îl accept! Îmi pare nespuse de rău pentru neprihănirea mea proprie! Îți mulțumesc pentru că m-ai conectat la dragostea Ta!

Păcatul este ceva respingător.

iar cei care vor să rămână în continuare pe acest piedestal eșuează în a accepta darul pocăinței lui Dumnezeu.

Oh! A-L înțelege pe Dumnezeu, a-L vedea așa cum este și a ne vedea pe noi înșine așa cum suntem, a spune „Îmi pare rău că nu Te-am înțeles până acum”, spunând-o cu sinceritate, înseamnă să mergi într-o nouă direcție. Aceasta este pocăința! O viață nouă!

În public

„Promiscuitatea sexuală este în amploare și distruge societatea din interior,” spunea un pastor renumit pe un post de televiziune creștin. „Ar fi bine să-i punem capăt cât mai repede!” continuă el. Semne de aprobare venite de pe întreg stadionul susțineau declarația lui.

„Așa este!” a strigat cineva.

„Trebuie să luptăm pentru puritate!” a proclamat un altul.

Apoi a urmat surpriza. Cineva a dat presei „câteva amănunte sexuale” picante. Negarea se pare că a fost atitudinea sa cea mai bună, până când s-au dat câteva declarații publice și tot felul de înregistrări video au apărut pe Internet. De atunci, negarea s-a transformat într-un joc periculos. Unii s-au supărat foarte tare, fiind complet dezamăgiți de caracterul aceluși pastor, alora le-a fost rușine de el, în timp ce alții s-au amuzat copios pe seama evenimentului nefericit.

Cum reacționează omul când păcatele sale devin publice? A devenit pocăința o raritate? Cât de mult poate să dureze un secret de felul acesta? Cât de mult *poate* individul să păstreze tăcerea asupra păcatelor săvârșite de el? Cât de mult *dorește* el aceasta?

Vina mea

A cui este vina? La tribunal, judecătorii dau verdicte. Poliția înaintează rapoarte. Avocații caută tot felul de chichițe judecătorești. Își formulează concluziile în favoarea sau defavoarea acuzatului.

În afara sălilor de judecată, și noi ne erijăm în judecători. Cu dovezi sau fără, în mod instinctiv, noi tindem să-i acuzăm întotdeauna pe alții, iar reflexul aproape natural este acela de a spune „*N-a fost vina mea!*” Gândește-te la cât de ușor îndreptăm degetul tău acuzator înspre alții, și nu înspre tine. În aceste condiții se vede cum funcționează instinctul tău de conservare.

Jocul blamării continuă până când responsabilitatea este atribuită cuiva – o persoană, o organizație, o instituție sau oricine care poate fi pus sub acuzație.

Indiferent că individul recunoaște sau nu, verdictul este dat. Indiferent a cui a fost, este sau va fi greșeala, ea a devenit publică. Uneori, adevărul rămâne încă neclar până când are loc confesiunea...

În unele situații, confesiunea nu se întâmplă decât la sfârșitul vieții. Ați auzit de destăinuiri fascinante pe patul de moarte?

Istoria este rescrisă uneori în funcție de această confesiune. Judecăți emise, publice sau cu ușile închise, se schimbă fundamental după ce individul și-a mărturisit fapta.

Mărturisirea greșelii schimbă semnificativ cursul unui proces. În locul unor concluzii eronate, mărturisirea vinovăției alungă tensiunea unui întreg proces și dejoacă tot sistemul de acuzare. Confesarea poate ușura procese îndelungate, cu nenumărate înfățișări, cercetări intense și repetate declarații publice, precum și deliberări eronate ale juriului.

Confesarea este egală cu pocăința. Vine din aceeași inimă convinsă de păcat. „Sunt vinovat!”, „Îmi pare rău!” sau „De acum înainte sunt dispus să mă schimb!” sunt mesaje de pocăință reale iar verbalizarea lor este egală cu confesiunea.

Gândește-te la...

Când ai văzut cum a schimbat o confesiune întreaga situație?

Confesiunea spune: „Este greșeala mea.”, „Eu sunt vinovatul.” Confesiunea spune „Încetați să-i mai acuzați pe alții”, „Opriti-vă! Eu am făcut-o!” Dacă am rosti aceste mărturisiri în limbaj actual, am spune: „Este vina mea!”

Este jenant

Ne simțim stânjeniți, uneori, când cineva ne laudă pentru realizările noastre, dar este vorba despre un alt gen de jenă când trebuie să mărturisim în public ceva grav din trecutul nostru. De exemplu, poate că cineva a recunoscut că a manipulat ilegal o sumă de bani sau că a avut un comportament sexual departe de standardul moral al lui Dumnezeu. Mărturisirea crează un soi de jenă, numit *rușine*. Probabil că acesta este motivul pentru care preferăm să negăm adevărul, în loc să-l mărturisim, când situația impune aceasta.

Rugăciune:

Doamne, recunosc totul, în fața Ta!

Judecăți emise, făcute publice sau cu ușile închise, se schimbă fundamental după ce individul și-a mărturisit fapta.

Desigur, confesiunea este jenantă. Unii o găsesc chiar umilitoare. *Dar eșecul în a-ți mărturisi greșeala te lasă cu o imensă povară a păcatului tău în suflet și cu o adâncă amărăciune, greu de schimbat.* Mărturisirea unui păcat pune pocăința în acțiune. Drumul spre restaurare deplină are și segmente neplăcute, dar acest lucru devine lipsit de importanță când este pus în contrast cu încrederea pe care cel iertat o dobândește și armonia cu cerul la care ajunge prin mărturisire. Când umilirea păcatului său îl conduce pe individ la adevărata umilință, el se deschide și mai mult față de divinitate.

Nu este de mirare că Biblia spune: **„Cine își ascunde fărădelegile, nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele, capătă îndurare.”**

Ce dar este acum mărturisirea păcatelor tale!

Tu nu te vei bucura niciodată de iertarea lui Dumnezeu, atâta timp cât nu simți că ai nevoie de ea sau nu recunoști nevoia pocăinței în viața ta. Pe măsură ce procesul pocăinței este în desfășurare, mărturisirea păcatelor oferă iertarea pe care Dumnezeu dorește să o reverse asupra celor care sunt dispuși să-și mărturisească păcatele înaintea Lui.

Nu este nevoie să-ți câștigi iertarea prin pelerinaje lungi sau să te obosești cu nu știu câte acte de penitență. Eliberarea de vinovăție este consecința directă și imediată a mărturisirii păcatului și a recunoașterii păcătoșeniei tale înaintea lui Dumnezeu. Mărturisiri ca: „*Sunt vinovat!*” ori „*Doresc ca Dumnezeu să acționeze după voia Lui în dreptul acestui păcat al meu*” te vor ajuta să te prinzi prin credință de făgăduințele lui Dumnezeu pentru eliberarea din păcat.

„Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi. Dar, dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne curățească de orice nelegiuire.”

Cum va răspunde Dumnezeu acestei atitudini sincere? Putem vedea răspunsul Său într-o situație pe care Isus a prezentat-o ascultătorilor despre un tată iertător. Când fiul rătăcitor s-a întors acasă, cu recunoașterea faptului că a păcătuit împotriva dragostei tatălui său, cu dorința de a fi măcar unul din servitorii săi, tatăl l-a declarat fiu al său și, de bucurie, a dat un ospăț.

Aceasta nu a fost doar o tentativă de mărturisire, deoarece mărturisirea nu înseamnă simpla eliminare de pe listă a unor păcate la care să te întorci imediat după aceea, ci, ea implică îndepărtarea definitivă de păcatul adânc înrădăcinat în ființa noastră și va avea drept urmare vindecarea noastră spirituală care începe din interior spre exterior. Confesarea expune în mod inevitabil secretul vinovatului dar, în același timp, descoperă iertarea abundentă a lui Dumnezeu pusă la dispoziția păcătosului. Apoi, El te declară *copil al Său*.

Gândește-te la...

Ce beneficii ai avut în urma umilinței tale?

Confesarea față de cei cărora le-am greșit

Confesarea precipită procesul pocăinței, iar ființele căzute nu sunt dispuse să ierte atât de ușor precum ne iartă pe noi Marele nostru Preot. Dacă

oamenii au fost și răniți în sufletul lor, s-ar putea să nutrescă o dorință de răzbunare. În aceste condiții, *iertarea durează mai mult, deoarece este nevoie ca mai întâi rănilor să se vindece.*

Dacă ți-aș mărturisi că am omorât pe cineva drag ție, ai fi dispus să mă ierți sau ai dori mai degrabă să te răzbuni pe mine? Dacă ți-aș spune că, tocmai am dat foc casei tale, că te-am înșelat cu o mare sumă de bani sau te-am vorbit de rău pe la spate, ai mai fi dispus să mă ierți sau ai dori să plătesc cu vârf și îndesat prețul faptelor mele? *Când nu am experimentat iertarea lui Dumnezeu, noi pretindem o judecată cât mai aspră în dreptul altora și mila deplină a lui Dumnezeu în dreptul nostru.* „Pedepsiți-i aspru pe toți vinovații iar pe mine lăsați-mă-n pace.” *De la alții așteptăm mărturisiri sincere, în timp ce noi negăm cu seninătate toate păcatele noastre.*

În contrast cu păcătoșenia omului, Dumnezeu oferă mila Sa. El a făcut deja judecata. **„Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu.”** Mărturisirea păcatelor pune vinovăția noastră în mâna lui Dumnezeu.

Când ne mărturisim păcatele unii altora, parcă pășim în gol. Cu siguranță că mărturisirea vinei ne eliberează conștiința și ar trebui să închidă calea acuzărilor nesfârșite. Apoi ce urmează? Dacă paguba se poate restitui, să o facem. Dar nu se întâmplă întotdeauna așa. O persoană care a murit rămâne moartă în continuare, articole de valoare sentimentală nu mai pot fi restaurate, banii furați au fost cheltuiți și cum am putea reface reputația cuiva? Lucurile nu vor mai fi niciodată la fel.

Mărturisirea îl pune pe cel greșit în fața milei semenilor lui. Îl face vulnerabil. Nu e de mirare că cei mai mulți încearcă să evite această vulnerabilitate.

Negarea păcatului ridică bariere, în timp ce mărturisirea lui invită la comunicare, mai degrabă decât la vulnerabilitate. Din păcate, se ajunge mai repede la izolare decât la o comunicare creștină.

Rugăciune:

Doamne Isuse, mărturisirea costă eul dar este extrem de benefică!

Mărturisirea accelerează procesul pocăinței.

Cei dispuși să-și mărturisească greșelile nu vor fi niciodată mândri, prezumtivi și nici nu le țin altora tot felul de predici. Din contră, sunt umili, smeriți și se roagă mult. Care din aceste tendințe le dorim prezente în caracterul nostru? Care te definește cel mai bine?

„Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții ca să fiți vindecați.”

Mărturisirea susține procesul reconectării noastre la Dumnezeu și ne face mai dispuși să comunicăm cu El. Ideal ar fi ca, atunci când mărturisim cuiva un păcat, să nu ne scuzăm pentru ce s-a întâmplat. Mai degrabă vulnerabil, dar în atmosfera milei, decât în cea a judecății. Pentru aceia care, în mod natural, emit judecăți în dreptul altora, antidotul este mărturisirea propriilor păcate – pocăința exprimată în propriile cuvinte.

Gândește-te la...

De ce te-ai mai confesa dacă și așa semenii tăi nu sunt dispuși să te ierte?

Rugăciune:

Nu știu ce s-ar putea întâmpla dacă/când o să-mi mărturisesc păcatele celor cărora le-am greșit. Mă tem de reacțiile lor. Tu chiar vrei să mă faci vulnerabil?...

Cei dispuși să-și mărturisească greșelile nu vor fi niciodată mândri, prezumtivi și nici nu le țin predici altora.

Public sau privat?

Aș putea să-mi mărturisesc păcatele doar în fața lui Dumnezeu, fără să cer iertare și celor față de care am greșit? Pot să mă pocăiesc doar în intimitatea mea? Chiar trebuie să sângerez peste tot?

Bineînțeles că-i mărturisești lui Dumnezeu totul. Păcatul este comis împotriva Lui și nu încerca să găsești

circumstanțe atenuante doar de dragul reputației tale. *Bunul simț și decența te vor ajuta să înțelegi că trebuie să-ți mărturisești greșeala și celor față de care ai greșit.* Păcatele intime trebuiesc mărturisite în taină, iar cele publice, trebuiesc mărturisite public. Din cauza responsabilității lor față de societate, persoanele publice sunt nevoite să mărturisească public și păcatele lor intime. Spunând că nu e treaba nimănui ce faci tu în particular, nu faci altceva decât să anulezi responsabilitatea poziției pe care o deții în societate.

Persoanele cu funcții publice ar trebui să trăiască după standarde morale înalte, indiferent că le place aceasta sau nu. Pe unii îi respectăm chiar foarte mult, dar se vehiculează ideea că pot trăi cum vor ei și, parcă ne simțim trădați, atunci când se întâmplă să-și dovedească limitele lor umane. Așadar, de la persoanele publice se așteaptă o mărturisire publică.

Cum se realizează mărturisirea în cazul unui adulter? Dacă mi-am înșelat partenerul, la cine ar trebui să ajungă cererea mea de iertare?

La Dumnezeu?

Desigur!

Partenerul nevinovat ar trebui să o primească și el?

Da.

Partea care a înșelat?

Poate da. Poate nu.

Cine stabilește dacă un păcat ar trebui făcut public sau poate rămâne ascuns în continuare?

Cine poate să spună dacă este mai bine să porți singur povara păcatului tău sau se cade să o împărtășești și cu cel față de care ai greșit?

Copii?

Poate nu.

Publicul?

De ce ai face public păcatul tău?

Deoarece natura privată a adulterului impune o mărturisire privată, când sfera de interes se lărgeste, spectrul mărturisirii păcatului crește în mod exponențial.

Păcatul este devastator. Deși pocăința rupe lanțul vicios al păcatului, ea nu poartă grija și de consecințe. Prin mărturisire, păcătosul demonstrează responsabilitatea pentru păcatul comis, dar ea nu oferă garanția că situația va rămâne în continuare favorabilă lui. În loc să calculăm anticipat consecințele mărturisirii păcatelor noastre, ar fi mai bine să ne încredem în mila și harul lui Dumnezeu, indiferent că vom avea parte de mila semenilor noștri sau nu.

Mărturisirea crează o nouă realitate. Fără să scuze păcatul sau să ceară circumstanțe atenuante pentru greșeala comisă, păcătosul pocăit spune: „*Eu sunt nenorocitul care a produs această*

situație.” Un evanghelist experimentat al vremurilor biblice, îi spunea unui tânăr din vremea sa: **„O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul care zice: „Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.”**

În loc să mă așez singur pe un piedestal al mândriei, conștientizarea și mărturisirea păcatului meu mă dă imediat jos de acolo, oferindu-I locul de onoare Celui care șade tronul de slavă al cerului. În noua mea realitate, reflectorul va fi mutat de la mine și va fi pus asupra caracterului lui Isus Hristos. Mărturisirea este absolut necesară, atât pentru păcatele publice, cât și pentru cele din viața privată.

Gândește-te la...

Crezi că mărturisirea păcatelor tale îți va aduce mai multă libertate sau o va restrânge în mod semnificativ?

Ce urmează?

Mărturisirea scoate la iveală toată vina păcătosului, precum spun cuvintele unui cântec american „Este doar vina mea” dar, iertarea lui Dumnezeu realizează ceva mai mult decât să acopere păcatul cuiva.

Cum crezi că vor reacționa semenii la mărturisirea ta? Te vor ierta ei ca și Dumnezeu sau vor dori neapărat satisfacerea dreptății, ori vor căuta retribuire sau chiar răzbunare?

Cei care se simt iertați de Dumnezeu vor ierta mai ușor decât cei care nu au experimentat niciodată iertarea Lui. Dacă omul păcătos ar pune în balanță păcatele iertate lui de Dumnezeu și cele pe care ar trebui ca el să le ierte semenilor săi, balanța ar înclina spre iertarea semenilor. Celui iertat îi este mai ușor să-i ierte pe alții, în timp ce, pentru cei care nu vor să-i ierte pe cei greșiți, este clar faptul că ei nu s-au simțit niciodată iertați de Dumnezeu.

Atâta timp cât mintea ta se concentrează numai asupra răului făcut de alții față de tine, îți va fi foarte greu să-i ierți pe cei care doresc să-și mărturisească greșelile. Dacă vei privi la iertarea lui Dumnezeu în dreptul tău, fără să mai ții cont de greșelile aproapelui tău față de tine – măsurând tu doza iertării fiecărui păcat în parte și calculând tu, după standardul tău, sinceritatea celui greșit – toate aceste calcule inutile vor dispărea din mintea ta. În aceste condiții, iertarea va deveni un lucru simplu și ușor de îndeplinit. Decât să scoți în evidență meritele proprii, eventualele scenarii de mărturisire a greșelilor altora, pocăința caută calea spre o mărturisire sinceră și eficientă a greșelilor comise.

Rugăciune:

Doamne, eu știu că Tu ești plin de milă, dar nu știu cum stau lucrurile cu oamenii. Nici eu la rândul meu nu am arătat prea multă milă, dar lumea mea se schimbă acum.

Mărturisirea crează o nouă realitate.

Indiferent de reacția celor din jur, cei care se pocăiesc, mărturisindu-și sincer vina, primesc imediat iertarea lui Dumnezeu. Recunoscători în mod natural pentru darul iertării pus la dispoziție de Dumnezeu, ei refuză să mai dozeze mila lor față de aproapele care a greșit față de ei.

Pentru acela care este dispus să-și mărturisească păcatele, în condițiile pocăinței adevărate, mărturisirea crează o nouă realitate.

Gândește-te la...

Care crezi că sunt avantajele sau dezavantajele mărturisirii păcatelor tale?

Rugăciune:

Doamne, îmi mărturisesc toate păcatele, sunt dispus să mă pun singur la mila semenilor mei și să devin vulnerabil, dar doresc să am încredere în mila Ta, indiferent că voi avea sau nu parte de mila semenilor mei sau nu.

Focalizare

Erau mereu împreună. Se pare că tot timpul se întâmpla așa. Blair și Betty aveau multe lucruri în comun: același oraș, aceeași școală, familii apropiate, aceeași vârstă. Au devenit foarte repede un cuplu fericit. Nu a fost prea greu.

Logodna a avut loc fără să surprindă pe nimeni. Nunta a decurs bine, fără surprize neplăcute. Problemele au apărut însă după aceea. Amândoi aveau necazuri la serviciu. Odată cu venirea copiilor pe lume au devenit foarte ocupați, dar viața de cuplu a devenit norma care i-a menținut împreună.

Într-o zi, Betty a pus întrebarea fatală, de altfel: *ar putea fi ceva mai frumos decât atât?* Blair a început să se

apere imediat, deoarece s-a simțit ofensat de întrebarea ei, în loc să încerce să facă tot posibilul ca să construiască o relație frumoasă împreună. S-a mulțumit să-și etaleze în gând realizările sale profesionale, după care s-a retras în garaj ca să se relaxeze la bancul său de lucru. *De ce oare femeile astea nu pot lăsa lucrurile în albia lor?* gândea el. *Ele trebuie să schimbe întotdeauna câte ceva, în loc să ia viața așa cum este.*

De ce oare bărbații caută să schimbe câte ceva doar la mașinile de lucru, nu și în relațiile de viață? gândea Betty. *Cât ne-ar trebui să realizăm ceva frumos împreună, pentru a avea o viață mai împlinită, decât s-o târâim în felul acesta?...*

Atrăgând atenția cuiva

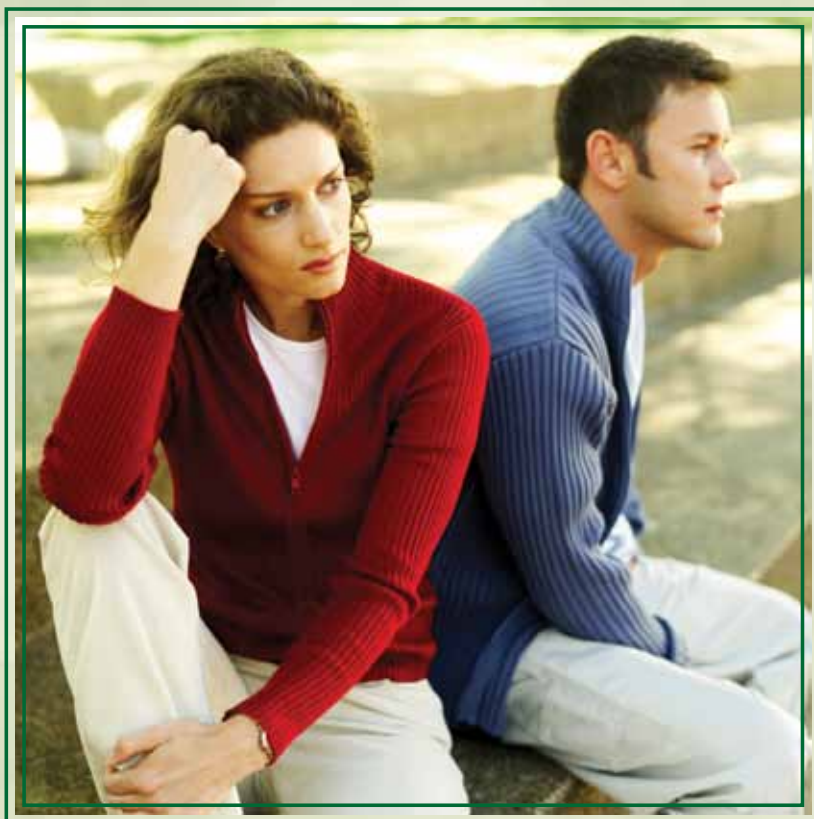
Atleții se disciplinează mult pentru a o obține. Soldații o mențin cu greu. Birocrația a pierdut-o de mult. Marketingul o promovează intens. Reporterii vorbesc despre ea zilnic. Îndrăgostiții o demonstrează cel mai puternic în relația lor. Crizele îi pot mări acuitatea sau o pot distruge complet. Aparatele foto o obțin imediat. Căsătoriile sănătoase o reînnoiesc zilnic.

Ce este?

Focalizarea!

Dumnezeu spune: **„Dacă Mă veți căuta, Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima.”** Încercările tale cu jumătate de inimă, nu sunt cele mai de dorit. Tu nu vei reuși să te conectezi la dragostea lui Isus Hristos, încercând să-L strecuri pe Dumnezeu, doar din când în când, în programul tău foarte aglomerat.

Unii s-ar putea să întrebe: „Nu Dumnezeu este Cel care deține inițiativa în viața noastră?” Bineînțeles că da! Dar asta nu înseamnă că un răspuns apatic din partea ta va putea întreține o relație vie cu Dumnezeu. Nevoia de a te reconecta sigur și ferm la iubirea lui Dumnezeu ar trebui să reprezinte centrul focalizării atenției tale.

Unii au mari dificultăți în a se focaliza în mod corect asupra caracterului lui Dumnezeu, din cauza percepției lor distorsionate despre El. Ei cred că Dumnezeu manipulează lumea așa cum ar dori ei să o facă. Alții cred contrariul – Dumnezeu nu se implică deloc în viața planetei create de El. Sunt unii care Îl asociază în mintea lor pe Dumnezeu cu suferința, pedeapsa, plictiseala, interdicțiile de tot felul, indiferența, limitarea, mânia, slăbiciunea și chiar superstiția.

Să-ți fie milă de adulții cu o percepție infantilă despre Dumnezeu. Roagă-te pentru cel care a fost rănit emoțional în imaginea sa despre Dumnezeu. Nu te aștepta ca aceștia să aibă o imagine prea clară despre divinitate. Noi suntem bunuri deteriorabile. Deși Dumnezeu nu se schimbă, imaginea noastră despre El s-ar putea să se schimbe în timp. El a dorit întotdeauna ca liderii noștri spirituali să deosebească „*ce este sfânt de ce nu este sfânt și să arate deosebirea dintre ce este curat și necurat.*” După cum un sculptor are nevoie de multă muncă, până când obține produsul finit, la fel se întâmplă și cu imaginea noastră despre Dumnezeu. Avem nevoie de o viață întreagă ca să înțelegem adevăratul Său caracter.

Imaginea noastră despre Dumnezeu va evolua corect când vom avea o înțelegere clară despre natura caracterului lui Dumnezeu. Adună toate informațiile pe care le-ai auzit până acum,

amestecă-le cu experiența ta de viață, caută să înțelegi cum au reușit și alții să se conecteze la dragostea Lui, deschide-ți inima într-atât de mult încât El să poată să ți se descopere, dar nu aștepta ca toate acestea să se întâmple fără participarea ta activă. Ia inițiativă și focalizează-ți atenția!

Gândește-te la...

Ce domenii din viața ta au nevoie de mai multă focalizare?

Schimbare

Omul este coroana creațiunii lui Dumnezeu.

Robotism?

Niciodată acest lucru nu a intrat în planul lui Dumnezeu pentru omul creat. După cum dezvoltarea fizică a omului urmează legi fixe, la fel se întâmplă și pe plan spiritual. Se știe că inteligența se moștenește genetic dar ea se poate dezvoltata și prin exercițiu mental după cum și aptitudinile sociale se dezvoltă prin instruire, feedback și modele pozitive de viață.

Dar cum stau lucrurile pe plan spiritual?

Pentru a ilustra dezvoltarea spirituală a omului, Isus a folosit exemplul bobului de grâu. După ce este pus în pământ, el suferă o multitudine de schimbări. Și fenomenul se întâmplă chiar și atunci când tu nu crezi că se mai petrece ceva. Dacă am vrea ca grâul să crească în hambar, mai mult ca sigur că nu s-ar întâmpla nimic, dar, dacă punem bobul de grâu în pământul cel mai bun și îi oferim suficientă apă și căldură, *grâul va crește!*

Rugăciune:

În loc să ai un loc oarecare în viața mea, de astăzi Îți ofer primul loc! Doresc din toată inima să-mi focalizez atenția asupra dragostei Tale!

Tu nu te vei conecta niciodată la dragostea lui Dumnezeu încercând să-L strecuri doar din când în când în programul tău aglomerat.

Da, aceasta este o minune care se întâmplă mereu!

Unii fac greșeala, fatală de altfel, de a lăsa creșterea lor spirituală pe seama întâmplării. Când buruienile nu se smulg la timp, rezultatul este unul dezastruos. În loc de plante și flori, vor crește buruieni și floră spontană.

O viață spirituală sănătoasă se obține numai dacă știi să o cultivi. Intențiile tale nu sunt suficiente, diferența o crează interesul tău pentru spiritualitate. Asemenea grâului, s-ar putea ca creșterea ta spirituală să fie imperceptibilă pentru unii, dar, dacă intenționezi să urmărești procesul acesta cu atenție, în timp, schimbările vor deveni vizibile. Le vor vedea și alții.

Diferit de ce se întâmplă cu bobul de grâu este faptul că omul poate avea și inițiative. Tu poți face alegeri, poți avea tot felul de experiențe și evaluări. Tu poți să te schimbi! S-ar putea să fie nevoie de mai multă disciplină și perseverență din partea ta. S-ar putea ca procesul să implice uneori și riscuri, dar cel mai mare risc este acela de a nu avea nici o inițiativă în domeniul spiritual.

Gândește-te la...

Ce te-a determinat să te schimbi spiritual?

punct, numit status quo.

Datorită acțiunii factorilor externi, grâul trece prin tot felul de schimbări dar, imaginează-ți ce se poate întâmpla cu coroana creațiunii lui Dumnezeu – OMUL – când acesta dorește să participe activ la schimbările la care este așteptat, schimbări pe care Dumnezeu le dorește nespuse de mult în tine! Vocabularul tău ar trebui să includă cuvinte ca: nelimitat, unic, expansiv, cel mai bun, tranziție, creativ, excelent, uimitor și supranatural.

Tu poți să și împiedici, pur și simplu, schimbările pe care Dumnezeu le dorește pentru tine. Ai putea să-I rezisti cu încăpățănare și să dorești să rămâi în punctul tău de confort personal – extrem de rigid, să te amuzi chiar pe seama unor eventuale schimbări sau să le amâni la nesfârșit; să te temi de schimbare, rămânând în același

Rugăciune:

Doamne, schimbă în mine tot ce dorești Tu! Doresc din toată inima să particip și eu!

Deschiderea ta spre lucruri spirituale va crea marea diferență.

Oferă-I lui Dumnezeu locul pe care-L merită

Noi nu suntem supranaturali. Tu nu ești Dumnezeu. Cu toate acestea, Dumnezeu

te invită ca să te conectezi la supranatural – adică să te prinzi cu tot sufletul de puterea Lui. A realiza corect acest lucru este nevoie de focalizare. Datoria ta este să alegi. Partea ta este să-L pui pe Dumnezeu pe primul loc în viața ta. Numai atunci focalizarea ta va fi una reală.

Prima poruncă a decalogului spune în felul următor: **„Să nu ai alți Dumnezei afară de Mine.”**

Focalizare nu înseamnă să-L ții pe Dumnezeu „în rezervă”, ca pe un lucru la care apelezi numai în caz de nevoie. El este fie pe primul loc sau nu este deloc Dumnezeu pentru tine! Oamenii au o mulțime de dumnezei, foarte bine mascați, precum: bunăstarea, puterea sau poziția socială. Unii dumnezei au un chiar un caracter

nobil: familia, prietenii și munca excesivă. Trebuie să știi că Dumnezeu Se vrea ca un Dumnezeu gelos. El spune: **„Să nu te închini înaintea unui alt Dumnezeu; căci Domnul se numește gelos, este un Dumnezeu gelos.”**

Dacă ești căsătorit crezi că demonstrezi deschidere față de partenerul de viață prin faptul că i-ai permite să aibă și alți parteneri în afară de tine sau ar trebui să stârnească, pur și simplu, gelozia ta? Și Dumnezeu este un Dumnezeu gelos. El nu acceptă locul doi și nici nu este dispus să împartă primul loc cu nimeni sau nimic. El este TOUL sau NIMIC! Cei care și-au sculptat dumnezeul în tot felul de forme au un o divinitate limitată. Cine petrece puțin timp cu Dumnezeu să nu fie surprins că, atunci când va avea nevoie de El, Îl va simți puțin cam distant.

Pentru Dumnezeu tu însemni toată această lume, dacă nu chiar mai mult. Dorința Lui este ca să-L percepi mereu la fel. Reprezintă El totul pentru tine? Când lumea ta pare să se năruie, ți-e greu să-L regăsești pe Dumnezeu? Dar când totul e bine în jurul tău, este ușor să-L simți și să-L vezi aproape de tine? S-ar putea ca sacrificiul credinței tale să fie mult prea mare.

Așteaptă-te la tot felul de necazuri și înțelegeri greșite din partea prietenilor tăi. Distragerea atenției tale afectează mult focalizarea ta asupra caracterului lui Dumnezeu. Înțelegerile greșite despre caracterul Său te vor împiedica să faci alegerile cele mai bune. Într-o lume cu multiple posibilități de alegere, focalizarea este foarte importantă.

Într-o cultură a relativismului alegerile bune au devenit o raritate.

Mulți nu se vor conecta la iubirea lui Dumnezeu, din cauză că nu o vor percepe niciodată corect. Ei Îl plasează pe Dumnezeu pe ultimul loc în viața lor, fictiv deplină, în loc să-L plaseze pe locul întâi al unei vieți împlinite. Dumnezeu nu va omite nimic din ceea ce este cel mai bun pentru tine. El pune la dispoziția ta scop și profunzime, ca să te poți focaliza cât mai ușor pe ceea ce este sănătos, în loc să te învârti în jurul cozii unei vieți oscilante între încercări și greșeli repetate.

Din păcate, unii nu se vor conecta niciodată la iubirea lui Dumnezeu și aceasta, de teamă că El nu le va mai da voie să se distreze cum își doresc ei. Și-L imaginează pe Dumnezeu ca fiind un gardian cu fața implacabilă într-un magazin de dulciuri, în loc să-L perceapă ca pe bucătarul șef al unui restaurant cu mâncare bună și delicioasă. Preferă să fure pe ascuns câte o bucățică din

dulciurile din magazinul păzit de gardianul cel aspru, în loc să se ospăteze, în tihnă, la masa festivă de Ziua Recunoștinței din restaurantul lui Dumnezeu, împreună cu El la aceeași masă. Se mulțumesc cu înfometarea spirituală produsă de hrana lipsită de calorii, în loc să se hrănească sănătos și variat, zilnic, din Cuvântul lui Dumnezeu. Din diferite motive, ei dau prioritate lipsei lor de experiență în loc să-L aleagă pe Dumnezeu, înțelepciunea Sa, providența Lui uimitoare și călăuzirea Sa zilnică.

Gândește-te la...

Cine sau ce anume este pe locul întâi în viața ta?

Alege-L pe Dumnezeu

Cum am putea face să rămânem conectați în permanență la iubirea lui Dumnezeu? alegându-L numai pe El, întotdeauna primul în viața noastră!

La creațiune, Dumnezeu i-a dat omului libertatea de alegere. Când Adam și Eva l-au ales pe Satan în locul lui Dumnezeu și a libertății Sale, ei au devenit sclavii diavolului. Toți cei născuți de atunci încoace se zbat în aceeași condiție. Noi suntem egoiști prin naștere și continuăm să alegem în mod egoist pe tot parcursul vieții noastre. În mod virtual, răul poate fi atribuit egoismului nostru – ego-ul care luptă cu orice preț pentru supremație.

Rugăciune:

Doamne, de astăzi vei avea primul loc în viața mea! Nu numai Tu dorești să fii primul în viața mea dar și eu voi dori aceasta, în fiecare zi...

Dumnezeu fie este pe primul loc în viața ta ori nu există deloc.

Prin jertfa lui Isus Hristos, noi am recâștigat capacitatea de a alege în mod corect între bine și rău. Biblia spune: *„întrucât știm că Hristosul a înviat din morți, nu mai moare: moartea nu mai are nici o stăpânire asupra Lui. Fiindcă prin moartea de care a murit pentru păcat, El a murit odată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru.”*

Traducerea *The Message* a Bibliei spune în felul următor: *„Când Isus a murit pentru noi, El a preluat păcatul asupra Lui și pentru că a înviat Îl aduce pe Dumnezeu aici, jos, la noi. De acum înainte, poți să privești lucrurile în felul următor: păcatul vorbește o limbă moartă care nu înseamnă nimic pentru tine în timp ce Dumnezeu vorbește în limba ta maternă și te poți prinde, prin credință, de orice cuvânt al Său. Tu ești acum mort față de păcat și viu pentru Dumnezeu. Aceasta este meritul lui Hristos.”*

„Toată viața ta i-ai permis păcatului să dicteze în deciziile tale, dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că ai început să ascuți de un nou Stăpân! Unul a cărui porunci te eliberează și trăiești acum liber în împărăția Sa.”

Datorită jertfei lui Isus Hristos, noi Îl putem alege, astăzi, liberi, pe Dumnezeu care dorește să ne învieze la o viață spirituală nouă, dar noi alegem, pur și simplu, să ne întoarcem la egoism. În momentul în care Îl alegem pe Isus ca Domn și Mântuitor al nostru, umanul se prinde cu toată puterea sa de divin, naturalul se unește cu supranaturalul. Mântuitorul numea această experiență *naștere din nou* și este valabilă pentru toți oamenii.

„O persoană este născută în mod fizic din părinții săi și se naște din nou prin Spiritul Sfânt. Să nu vă surprindă dar că vă spun că trebuie să vă nașteți din nou.” Și precum un copil care se naște în această lume are multe de învățat și foarte multe lucruri de experimentat și noi avem mult de învățat și multe de experimentat în relația noastră cu Isus Hristos.

Asemenea mușchilor, puterea noastră de alegere se dezvoltă prin exercițiu și antrenament continuu. Când Îl alegi pe Dumnezeu *„El este întotdeauna în tine la lucru ca să te facă dispus și capabil să ascuți de planul Său pentru viața ta.”* Dar alegerea îți aparține.

Este posibil să-L fi ales odată pe Dumnezeu, așezându-L chiar pe primul loc în viața ta, dar te-ai rezumat numai la atât. O asemenea alegere este extrem de importantă dar trebuie reînnoită zilnic.

Unii Îl aleg pe Dumnezeu odată pe săptămână sau odată pe an, în loc să-L așeze zilnic pe tronul inimii lor, ca El să devină parte activă a stilului lor de viață.

Dumnezeu dorește nespus ca noi să avem o legătură permanentă cu El, mai mult decât să ne gândim măcar că am putea trăi fără El. Noi nu putem trăi departe de El, după cum nici un scufandru nu poate sta prea mult fără oxigen pe fundul oceanului. Scufundătorii profesioniști învață tot felul de tehnici speciale de menținere cât mai mult a aerului sau folosesc tuburile cu oxigen, dar până la urmă sunt nevoiți să iasă la suprafață, pentru putea a respira normal.

A-L alege zilnic pe Dumnezeu se aseamănă cu nevoia permanentă de oxigen a scufandrilor de profesie. El ne oferă viață în fiecare zi, iar noi avem nevoie de respirație în mod continuu. Ideal ar fi ca să-L punem mereu pe Dumnezeu pe primul loc în viața noastră!

Gândește-te la...

De câte ori pe zi alegi să te conectezi la Dumnezeu?

Rugăciune:

*Doamne, astăzi te aleg din nou!
Da, astăzi...*

*Avem nevoie să respirăm
continuu. Avem nevoie să-L punem pe
El mereu pe primul loc.*

Cât de mult?

Unii au impresia că, practicând un anumit lucru cu toate puterile lor sau investind totul într-o acțiune filantropică au realizat legătura cu Dumnezeu. În mod eronat, ei mai cred că pot să-L întâmpine pe Dumnezeu la

jumătatea drumului sau fac un târg cu El și spun: „*Atâta timp cât eu îmi fac partea, Dumnezeu și-o va face pe a Lui*”.

Oamenii se focalizează în mod greșit pe anumite lucruri. Dumnezeu lucrează în om din interior spre exterior. Din totdeauna, intenția Lui a fost ca noi să-L alegem pe El. Când mintea și inima noastră au perceput cum trebuie esența realității veșnice, El ne îndeamnă să ne focalizăm toată atenția asupra caracterului minunat al Domnului Isus Hristos, personificarea iubirii pe acest pământ. De acum înainte, întrebările și acțiunile noastre vor fi altele.

În loc să întrebăm dacă nu este suficient cât am făcut deja, nu vom înceta să lucrăm pentru El.

În loc să-i mai vorbim de rău pe semenii noștri, vom înceta, odată pentru totdeauna, să le ținem în seamă greșelile din trecut.

În loc să susținem că putem face oricând ce dorim, vom întreba ce am putea face mai mult pentru El.

În loc să ne învârtim într-un cerc vicios și perpetuu, vom dori să avem noi experiențe cu El.

În loc să întrebăm mereu ce ne lipsește, vom spune: „Ce să fac eu pentru Împărăția Ta?”

În loc să ne mai ferim de cei din jur, din cauza temerilor de tot felul sau a lipsurilor noastre imaginare, vom ști să trăim generos, pentru că ne simțim binecuvântați de El.

În loc să ne mulțumim cu puțin, vom alege întotdeauna maximum posibil.

Când îți pui un standard prea mic, indici faptul că nu conștientizezi nimic din ce este deja pregătit de cer pentru tine, în condițiile în care alegi să te conectezi la supranatural.

Așteptând mai mult decât ce este posibil din punct de vedere uman, te plasezi într-o dependență totală de Dumnezeu, ceea ce ar trebui să devină un lucru obișnuit pentru orice copil al Său. Dumnezeu nu dorește ca tu să renunți la ce are El cel mai bun pentru tine. Nu-i va cere aceasta nimănui. Nu înseamnă că, de acum înainte, vei înțelege întotdeauna perfect principiile fundamentale ale vieții pe care ar trebui să o trăiești ca creștin.

Tu poți aștepta din partea lui Dumnezeu oricând mai mult decât cei care nu-L cunosc, și anume: limitare, răsplătire imediată sau un sentiment superficial de fericire. El va crea în tine o inimă nouă, îți va schimba gândurile și planurile Sale, în ceea ce te privește, nu vor mai fi după voia ta, ci după voia Lui. Tu nu ai fi niciodată în stare să realizezi singur aceste lucruri

Gândește-te la...

Ce pierzi sau ce vei câștiga dacă te conectezi la Dumnezeu?

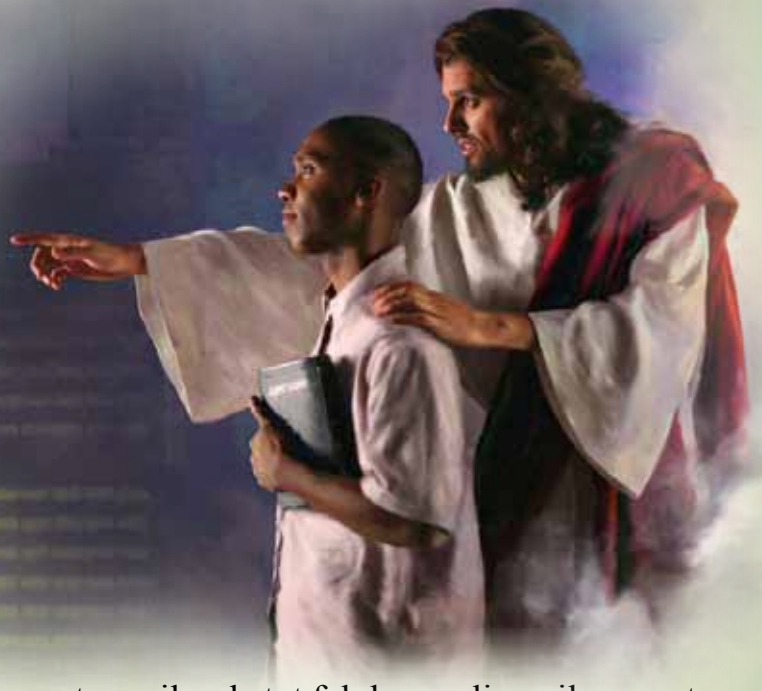
pentru tine.

Greutăți și succes, nedreptăți și răsplătire, necazuri și sărbătoare – toate acestea în mâinile lui Dumnezeu. Creatorul și Mântuitorul tău te cere înapoi ca pe o ființă care îi aparține prin creațiune și răscumpărare. Focalizează-te pe aceste valori și vei vedea rezultatul!

Rugăciune:

Ce nebunie din partea mea să cred că îmi va lipsi ceva din ceea ce-mi este cel mai bun chiar și în această viață...

Tu poți aștepta mult mai mult din partea lui Dumnezeu.

Cea mai puternică distragere a atenției

De ce oare oamenii nu-și focalizează bine atenția asupra caracterului lui Dumnezeu? Sunt unii care, deși Îl ascultă cu sfințenie, sunt atacați de Satan la fel de puternic precum cei care L-au respins odată pe Dumnezeu. De ce unii care au avut cândva o relație vie cu Dumnezeu au pierdut-o cu timpul?

Lupta cu eul este cea mai puternică luptă care s-a dat vreodată pe pământ. La fel ca în război, chiar și când nu se întâmplă nimic, tensiunea plutește în aer. Te poate distruge, te pune în situații dificile sau te poate determina ca oricând să renunți la luptă.

În general vorbind, copilul dovedește egoism dar, prin socializare și maturizare, el învață să renunțe la egoismul său. Noi demonstrăm cine suntem în realitate, în momentul în care suntem refuzați. Atunci să vezi! Manipulare, cârcoteală, bârfă, rol de victimă, episoade de isterie, atacuri verbale și

fizice, răzbunare și tot felul de forme deucidere scoase din arsenalul egoismului.

Mulți cad ușor în capcana egoismului lor și spun cu seninătate: „Asta e!” Eșecul în a-ți depăși eul, te va face să pierzi din vedere posibilitatea intervenției supranaturalului în viața ta.

Înclinația naturală spre egoism există în fiecare din noi și nu poate fi rezolvată în mod eficient fără Dumnezeu. Noi am fost creați pentru a avea o legătură permanentă cu Dumnezeu, iar lupta împotriva egoismului, fără ajutorul Lui, este o cauză pierdută. Puterea divină este singura putere din univers care ne poate ajuta să luptăm împotriva egoismului din genele noastre.

Lupta împotriva egoismului nu este același lucru cu ura de sine. Egoismul plasează eul în centrul universului tău. Partea nefericită este că omul Îl dă la o parte pe Dumnezeu, iar această mișcare spulberă totul.

Isus a rezumat îndatoririle noastre la două atitudini esențiale: să-L iubim pe Domnul Dumnezeu cu toată ființa noastră, cu tot ce putem și cu tot ceea ce suntem și apoi să-i iubim pe semeni ca pe noi înșine. Notează ordinea în care aceste lucruri trebuie să se întâmple. În primul rând iubește-L pe Dumnezeu cu toată puterea ta, ceea ce înseamnă că trebuie să-L pui zilnic pe El în centrul universului tău, iar iubirea pentru semeni va deveni egală cu iubirea pentru tine însuși. Abia atunci vei fi în armonie cu cerul.

Până când Dumnezeu nu va crea iarăși Pământul cel Nou, lupta cu eul va consuma continuu viața noastră. Dacă în interiorul tău, nu percepi conflictul, care este real, înseamnă că, fără să-ți fi dat seama, ai trecut de partea egoismului, permițându-i să fie deviza ta în viață. Egoismul tău, bine mascat, va deveni vizibil în relațiile cu oamenii, în toate lucrurile pe care le faci precum și în felul în care îți petreci timpul. S-ar putea să fii fericit pentru o vreme, dar nu vei atinge niciodată bucuria deplină. După standardele lumii, ai putea fi perceput ca om de succes, dar după standardul lui Dumnezeu ești găsit prea ușor.

În momentul în care percepi lupta celor două entități din tine, consideră acest lucru un indiciu valoros care să te îndrepte rapid spre refacerea legăturii tale cu puterea divină.

Gândește-te! Când nu ești conectat la dragostea Lui, este posibil să fii aruncat înapoi și înapoi de propriul egoism. Antidotul cel mai bun

Gândește-te la...

Ce crezi că te poate ajuta să rămâi focalizat asupra dragostei infinite a lui Dumnezeu?

pentru egoism este focalizarea ta asupra caracterului lui Dumnezeu.

De aceea, este important nu doar să te focalizezi ci și să rămâi focalizat asupra Lui!

BECAUSE OF YOUR
LOVE

Rugăciune:

Doamne, până acum am crezut că lupta împotriva egoismului meu demonstrează că Te-am pierdut pe Tine, dar acum înțeleg că tocmai această luptă este dovada cea mai grăitoare că sunt conectat la dragostea Ta.

Puterea lui Dumnezeu este singura putere din univers care ne face în stare să luptăm eficient împotriva egoismului ascuns în genele noastre.

Așa este!

După o pedeapsă de trei ani – așa spune legenda – un deținut îi trimite soției o scrisoare cu vestea că, în curând, va fi eliberat; întrebând-o dacă este dispusă să-l mai primească acasă. Dacă da, atunci să facă un semn vizibil, printr-o panglică galbenă pe care să o lege sus, în stejarul cel bătrân din piața orașelului lor uitat de lume.

În timp ce trenul se apropia de oraș, el a trecut la fereastră să vadă panglica galbenă este legată de pom. Cu inima strânsă se gândea că dacă panglica nu va fi acolo își va continua drumul mai departe.

Dar, când trenul a trecut prin zona stejarului din centrul orașului, călătorii au asistat la un adevărat spectacol! Fostul deținut nu-și putea crede ochilor: sute de panglici galbene în tot copacul!

Povestea deținutului așteptat cu atâta drag de soția lui a ajuns subiectul tuturor ziarelor. I-a inspirat până și pe artiști, care au compus repede un cântec, cel mai cântat al vremii de atunci.

Credeți că această poveste uimitoare, care a reușit să atingă realitatea, a fost motivată doar de un simplu simțământ de bine? Chiar și când un lucru *pare* a fi adevărat, el *poate fi* adevărat!

Așa este!

Cum să fii sigur

Copiii se ceartă uneori pe seama unui subiect, eveniment sau a unei promisiuni făcute de părinții lor.

„Tata o să ne ducă azi la târg, ca să ne dăm în carusel...”

Ba nu!

Ba da!

Ba nu!

Ba da!

Și argumentul ar putea continua la nesfârșit. Timpul va dovedi, în final, adevărul. I-a luat tatăl pe copii la târg sau nu?

Există multe povești cu copii dezamăgiți de promisiunile neîmplinite ale unor părinți care au uitat să se mai țină de cuvânt. Părinții mei au bagaje de vinovăție grele la această capitol. Așteptări neîmplinite așează fundamentul multor dezamăgiri în viață. Din diferite motive, ajungem uneori să nu mai avem încredere în nimeni.

Dar cum se leagă aceasta de experiența refacerii legăturii noastre cu Dumnezeu? Când ajungem să percepem urâtenia egoismului nostru, când ajungem să purtăm responsabilitatea pentru ignorarea sau negarea existenței lui Dumnezeu, speranța noastră se risipește iar vinovăția ne afundă până acolo unde speranța nu ne mai poate atinge. Putem ști oare, cu adevărat, dacă Dumnezeu o să ne ierte?

Ba nu!

Ba da!

Ba nu!

Ba da!

Este posibil ca nesiguranța aceasta să nu dispară prea ușor, până când nu există dovada tangibilă a iertării lui Dumnezeu.

Biblia declară, fără nici un echivoc, faptul că „*În El avem răscupărarea, prin sângele Lui iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său.*”

Când această afirmație pătrunde în sufletul nostru, rezultatul este pace și bucurie. S-ar putea ca cuvintele să fie insuficiente pentru a descrie bucuria sufletului atins de dragostea lui Dumnezeu, dar, cert este că schimbarea este una reală și evidentă.

Fără experiența schimbării profunde a inimii noastre, ne zbatem între neliniști și monotonie, iar neliniștitul caută în mod continuu soluții pentru starea lui. Nimeni altul decât Dumnezeu, ne poate elibera din robia păcatului nostru, iar unii ajung să creadă că nici El nu mai poate face ceva pentru noi. Ba da! El poate! Așa este!

Gândește-te la...

Ce speranță ai că Dumnezeu poate să ierte păcatele tale?

Rugăciune:

Isuse, eu am încredere în făgăduințele Tale care spun clar că sunt iertat.

Învățăm să nu mai avem încredere în oameni.

TRUE LOVE

Dovadă activă

Pe vremea Domnului Isus, oamenii credeau în relația cauză-efect. Boala fizică indica faptul că omul a păcătuit, dar ce era mai grav: să fii bolnav fizic sau să porți toată viața vinovăția suferințelor tale?

Isus a spus că El este Dumnezeu și poate ierta păcatele omenirii. El a dovedit acest lucru vindecând un om slăbănog și neajutorat chiar în fața conducătorilor săi religioși.

Câțiva oameni duceau un paralizat pe o rogojină. Încercaseră să pătrundă prin mulțimea adunată în jurul lui Isus dar n-a fost chip să ajungă până la El. Drept urmare, s-au urcat pe acoperiș, au dat țiglele la o parte și l-au coborât chiar în fața Lui. Impresionat de credința lor, Mântuitorul a spus: **„Omule, păcatele îți sunt iertate!”**

Fariseii au început să vorbească astfel între ei: **„Cine este acesta care spune că iartă păcatele și rostește hule? Aceasta este blasfemie! Cine altul poate să ierte păcatele decât Dumnezeu?”**

Pentru că Isus cunoștea gândurile lor, El i-a întrebat: **„De ce este blasfemie? Eu, Mesia, am autoritatea să iert păcatele pe pământ. A vorbi este ușor, poate oricine să facă astfel, dar Eu am să dovedesc că sunt Mesia tocmai prin vindecarea acestui bolnav.”** Apoi, întorcându-Se spre omul paralizat, El a spus: **„Ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă.”**

Aici povestea se întrerupe.

Observați ceva interesant? Isus intenționa să-i ierte omului paralizat toate păcatele. Dacă ar fi fost posibil, paralizatul ar fi apelat din timp la puterea divină și nu ar fi ajuns în această situație. Dacă ai fi fost unul dintre sceptici și L-ai fi auzit pe Isus spunând că dorește să ierte păcatele slăbănogului, poate că ai fi spus și tu:

Ba nu!

Ba da!

Ba nu!

Ba da!

Să revenim la istoria slăbănogului.

I E R T A T

Dumnezeu, exclamând: **„Azi am văzut lucruri minunate!”**

Ce credeți că face ca această istorie să fie una deosebită: faptul că slăbănogul s-a ridicat vindecat de pe rogojina lui și a plecat voios spre casă sau faptul că Isus a putut să-i ierte păcatele? De fapt, cele două aspecte ale vindecării sunt inseparabile. **Când păcatele îți sunt iertate, viața ta nu mai rămâne aceeași.**

În timp ce oamenii priveau scena cu mare interes, slăbănogul a sărit de pe rogojina lui, a ridicat-o voios de jos și a plecat acasă laudându-L pe Dumnezeu. Cei de față erau uimiți și Îl laudau pe

Gândește-te la...

În ce fel s-a schimbat viața ta, de când păcatele ți-au au fost iertate?

Păcățuind iarăși

Cu o altă ocazie, Isus a demonstrat iarăși puterea Sa asupra păcatului. De data aceasta era vorba de un om bolnav de 38 de ani. Mulțimi de oameni, unul mai bolnav decât altul, erau adunate la scaldătoarea din Betesda unde se credea că, din când în când, un înger al Domnului vine și tulbură apa. Cine ajungea primul în apa tulburată se vindeca.

Ce vârstă ai? Cât de mult înseamnă 38 de ani? Cât are de gând lumea să creadă în superstiții, în loc să se vindece pur și simplu? De ce să te blochezi rămânând fără speranță când poți să te vindeci pe loc?

Isus a avut o întrebare specială pentru acest slăbănog: **„Vrei să te faci sănătos?”** Ce întrebare! Iar răspunsul suna mai mult a resemnare decât a convingere în puterea vindecătoare a lui Isus Hristos: **„Nimeni nu dorește să mă ajute, nu sunt suficient de bun...”**

Noi am spune: „Ce răspuns este acesta? N-ai înțeles că Isus are de gând să te vindece?”

Ba nu!

Ba da!

Ba nu!

Ba da!

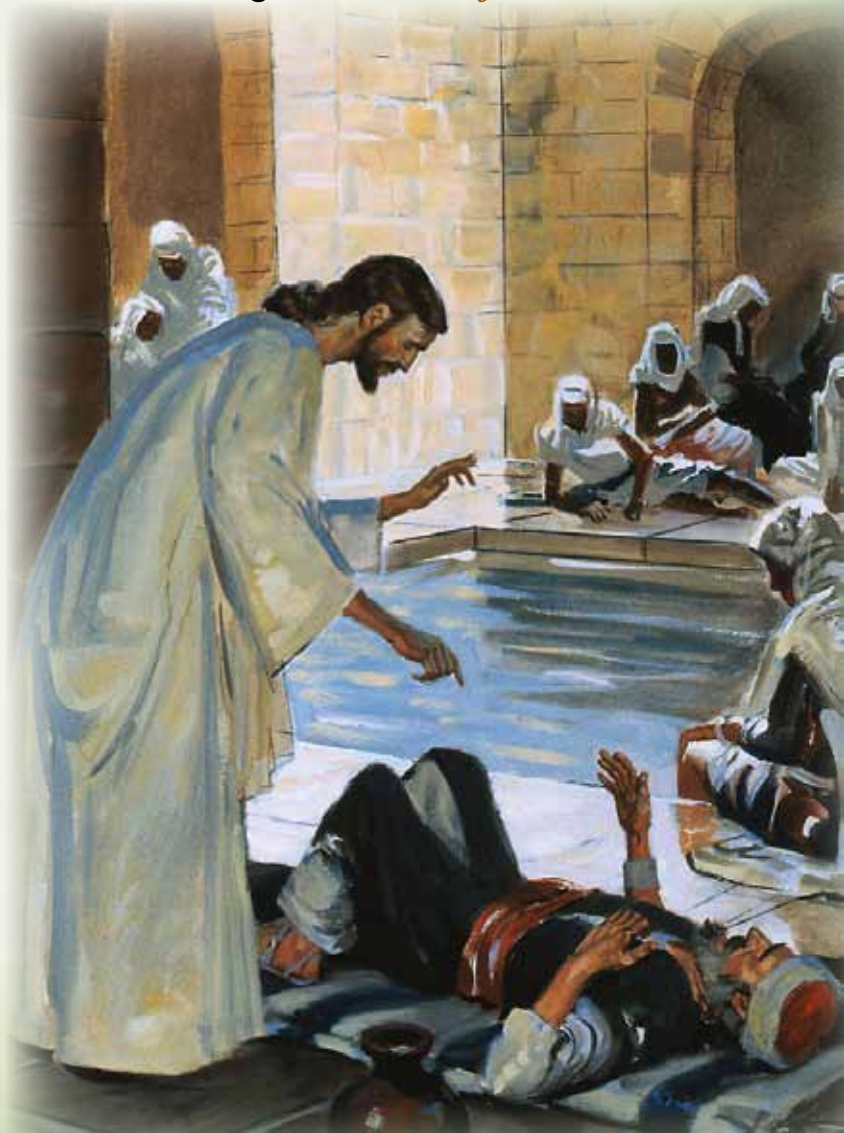
Să revenim la istoria slăbănogului. Isus i-a zis: **„Ridică-ți patul și umblă! Îndată omul acela s-a făcut sănătos și-a luat patul și umbla.”**

În loc să mai argumenteze în vreun fel poziția sa neajutorată, slăbănogul L-a ascultat pe Isus. Aceasta este adevărata credință. Iar credința produce acțiune. Înseamnă să execuți cu drag tot ce spune El. Dezbaterile interminabile țin acțiunile pe loc. Deliberările iau timp.

Rugăciune:

Mulțumește-I neîncetat lui Dumnezeu pentru faptul că, prin jertfa lui Isus Hristos, păcatele tale pot fi iertate!

Cine poate ierta păcatele omenirii decât Dumnezeu?

A realiza ceva imposibil cere doar credință. Când acționezi conform spuselor lui Dumnezeu – fie din disperare, fie din deplină încredere – te conectezi instantaneu la puterea lui Dumnezeu.

Vindecarea fizică a slăbănogului a rezolvat și problema păcatului său. Și nu este greu să ne imaginăm bucuria slăbănogului după 38 de ani de suferință. „*După aceea Isus l-a găsit în Templu și i-a zis: „Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău.”*

Încă o persoană a experimentat vindecarea fizică! Aceeași persoană a experimentat și iertarea păcatelor sale. Dumnezeu a pus la dispoziție darul Său minunat iar slăbănogul l-a primit cu bucurie. Acceptarea darului divin implică și acțiune din partea ta iar rezultatul este pace și bucurie.

Gândește-te la...

Ce biruinți bazate pe făgăduințele lui Dumnezeu ai obținut în ultima vreme?

Rugăciune:

Pentru că m-ai iertat, acum pot să întreprind mereu tot felul de acțiuni noi.

Iertarea nu se câștigă prin nimic, ea poate fi doar acordată.

Chiar așa?

Făgăduința lui Dumnezeu cu privire la iertarea păcatelor pare a fi prea bună ca să fie adevărată. Poate că te întrebi „Chiar așa? Oare chiar pot să mă încred în iertarea lui Dumnezeu?”

În vremurile străvechi ale Vechiului Testament, Dumnezeu a dat poporului Său ritualurile sfinte de la Templu, prin care omul putea să înțeleagă mai ușor realitatea iertării. Ritualul cuprindea mărturisirea păcatului urmată de transferul de vinovăție de la omul păcătos asupra animalului nevinovat. Procedura se încheia prin cuvintele preotului: „Păcatele îți sunt iertate.”

Iertarea nu se câștigă prin nimic, ea poate fi primită numai în dar. Ca urmare, persoana care caută cu sinceritate iertarea ajunge să depindă de mila celui care trebuie să-l ierte. Este Dumnezeu zgârcit cu iertarea păcătosului și plin de ură față de cel care greșește? Va ierta El toate păcatele tale? Biblia spune:

- Dacă ne mărturisim păcatele,

Dumnezeu ne iartă și putem avea toată încrederea în El că va face numai ce este corect cu păcatul nostru.

• Ioan l-a văzut pe Isus venind înspre el și a strigat: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.*”

• Slavă lui Dumnezeu! Să nu uităm lucrarea minunată pe care a realizat-o El pentru omul păcătos! Mi-ai iertat toate păcatele și mi-ai vindecat de toate rănilile produse de păcat. M-ai scăpat de la moarte, mă încoronezi cu dragostea Ta și cu multe alte binecuvântări.

• Voi șterge raportul vieții lor, al fiecăruia dintre ei. Voi uita că au păcătuit vreodată.

• Să se întoarcă cu toții la Domnul, Dumnezeul nostru! El este plin de îndurare și dispus să ierte totul.

• Oh! Doamne, Tu ești atât de bun și îndurător, atât de doritor să ierți păcatul și plin de milă față de cei care îți cer mereu ajutorul.

• Nu există un Dumnezeu mai mare decât Tine! Tu îi ierți pe păcătoși și nu privești neconținut la păcatul lor, dacă ei îl mărturisesc. Tu nu ții mânia pe vecie, pentru că ești îndurător și bun. Te vei îndura iarăși de noi și ne vei ajuta să biruim păcatul pe deplin. Vei arunca pentru vecie păcatele noastre în marea uitării.”

• El îndepărtează păcatele noastre precum este răsăritul de apus.

Aceste exemple de pasaje biblice Îl pune pe Dumnezeu într-o lumină favorabilă: dispus să ierte și să reverse o mulțime de binecuvântări peste noi. Chiar așa? Bazați pe aceste declarații și făgăduințe foarte puternice, să ne încredem pe deplin în Dumnezeu pentru faptul că va ierta fiecare act și atitudine păcătoasă a noastră.

Gândește-te la...
De ce crezi că ar fi nevoie ca păcatele tale să fie iertate?

Rugăciune:

*Ai promis că iertarea este reală.
Sunt uimit de atâta dragoste din partea
Ta!*

*Iertarea nu se câștigă prin nimic,
ea poate fi doar acordată în dar.*

Simțăminte

Unul din motivele pentru care ai putea crede că Domnul nu te-a iertat este acela că nu te simți încă iertat de El. Dar făgăduințele Bibliei susțin faptul că noi putem fi iertați, în timp ce simțămintele noastre spun cu totul altceva.

Simțăminte! Nu trebuie să te ghidezi întotdeauna după ele. Ignoră-le

pe cât posibil căci va trebui să-ți schimbi total mentalitatea prezentă. Trebuie să devii rațional. Dacă asculți ce spun simțămintele, vei vedea că nu ajungi nicăieri.

Mai există o opțiune: identifică-le! Caută să înțelegi care este sursa lor, cercetează intensitatea și valabilitatea lor. Dacă ești o persoană sănătoasă emoțional, ar trebui să știi că simțămintele fac parte din tine dar ele nu trebuie ca nicidecum să te domine.

Același lucru poate fi spus și despre gândurile tale. De multe ori gândurile noastre sunt logice, alteori neclare sau contradictorii. Un pilot de exemplu, trebuie să aibă mai multă încredere în aparatele sale de bord decât în simțăminte. Pe de altă parte, artistul valorifică mai degrabă intuiția și simțurile sale, decât informațiile pe care le deține. Pe tine ce anume te domină: simțămintele sau rațiunea?

Ce este dragostea? Emoție sau rațiune? O simplă trăire sau o certitudine puternică? Posibil ca răspunsul tău să le includă pe amândouă. Ca emoție, dragostea aduce multe răspunsuri pozitive și puternice. Ca rațiune, se bazează pe evidențe clare și conferă simțămintelor tale un fundament sănătos. Simpla emoție, fără un fundament solid, produce iluzii eronate și chiar comportamente prostești. Pe de altă parte, faptul în sine sau certitudinea, fără emoție, face din noi niște roboți credincioși, cu un puternic simț al datoriei.

Când gândurile și emoțiile tale nu se mai armonizează și ajung să se contrazică între ele, oprește-te! Treci din nou în revistă toate gândurile tale dar ascultă-ți și instinctul. Vezi dacă toate evidențele sunt corecte. Nu uita că timpul este testul cel mai bun al emoțiilor.

Când vine vorba despre emoții, trebuie să știm că psalmii lui David descriu o gamă largă de trăiri emoționale. **„Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit? De ce rămâi departe de mine și nu iei seama la plângerile mele?”**

În același psalm, David spune: **„Căci El nici nu disprețuiește, nici nu urăște plânsul meu, în cea mai adâncă disperare; nici nu și-a ascuns Fața și a plecat de la mine. Când am strigat spre El m-a auzit și a venit la mine.”** – traducerea TLB

David nu a și-a reprimat niciodată sentimentele dar nici nu s-a ghidat după ele, când acestea au fost deosebit de puternice. El a adus mereu trăirile sale înaintea lui Dumnezeu și le-a comparat cu realitatea acțiunilor și făgăduințelor Lui. Nu e de mirare că găsim atâta mângâiere în psalmii lui David.

Dacă emoțiile puternic negative persistă și după ce le-ai prezentat înaintea Domnului, dacă mai crezi încă în faptul că Dumnezeu nu te-a iertat, nici după ce ți-ai vărsat sufletul înaintea Lui, atunci caută mângâiere, curaj și îndrumare în Scriptură.

„Pentru ce te mârnești, suflete și gemi înlăuntrul meu? Nădărduiște în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda. El este mântuirea mea și Dumnezeul meu.”

După ce și-a identificat corect emoțiile, psalmistul s-a hotărât să-și pună toată încrederea în Dumnezeu și să acționeze conform încrederii sale în El, indiferent de ceea ce simțea în momentul

Gândește-te la...

Ce rol joacă certitudinile dar și simțămintele în relația ta cu Dumnezeu?

Rugăciune:

Doamne, uneori gândurile, simțămintele și acțiunile mele sunt atât complicate și confuze... Am nevoie de ajutorul Tău pentru a le pune în ordine.

Dacă te simți o persoană integră, atunci trebuie să știi că și simțămintele fac parte din tine deși ele nu trebuie să domine ființa ta.

respectiv. Vorbim de certitudini sau de emoție? Bineînțeles că de amândouă!

Căutând exemple

Unul din motivele pentru care unora le este greu să creadă că sunt iertați de Dumnezeu este acela că, în lumea de astăzi, iertarea este o raritate. Când cineva greșește față de noi, am putea spune, simplu: „te iert” dar noi i-am pune, mai degrabă, lanțuri de datornic decât să-l eliberăm, prin

iertarea, noastră de vina pe care o are în suflet.

Poate că tu ești unul căruia i s-a greșit mult și cineva îți spune: „Ai fi dispus să mă ierți?” Cum vei răspunde? Cum vei ști dacă persoana care-ți cere iertare este sinceră sau se preface? Dorești să-i lași vinovatului sentimentul greu de neiertare pe care abia să-l poată duce sau simți nevoia să-l ierți?

Când cineva greșește, iertarea îi oferă o a doua șansă, dar bunul simț impune o perioadă de probă. Mai multă atenție din partea celor care greșesc ar putea preveni situații stânjenitoare. Repetarea continuă a greșelii, îl face pe cel ce greșește să creadă că greșelile pot continua la nesfârșit, deoarece partea cealaltă este nevoită să-l ierte. N-ar fi rău să păstrezi o evidență a greșelilor, o monitorizare a situațiilor și o evaluare în timp a progresului în acest sens. Este o reală formă de responsabilitate.

Lumea nu oferă har nelimitat. Fariseii iertau de trei ori și credeau că sunt mai generoși decât alții.

Observând practica Domnului Hristos, „*Petru a venit la El și L-a întrebat: „Doamne, de câte ori să iert pe fratele meu când va păcătuî împotriva mea? Până la șapte ori? Isus i-a zis: „Eu nu-ți zic până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.”*

Isus dorea să spună prin aceasta că, noi n-ar trebui să ținem cont de câte ori îi iertăm pe cei care greșesc față de noi. **„Domnul a spus: „Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul.”**

Următorul îndemn este pentru cei ce se răzvrătesc, în mod voit, împotriva lui Dumnezeu. **„Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru care nu obosește iertând.”**

„Cine va ridica pâră împotriva aleșilor Lui? Dumnezeu? Oh, nu! El este Cel care-i socotește neprihăniți. Cine-i va osândi? Hristos? NU! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!” Pavel continuă și spune: **„Cine ne va despărți de dragostea lui Hristos?”** Răspunsul său este: **„Absolut NIMIC nu poate interveni între noi și dragostea lui Dumnezeu, datorită felului în care ne-a iubit Isus, Stăpânul nostru.”**

Dacă oamenii de nimic, cei care țin cont de greșelile semenilor lor și care scot în evidență binele lor făcut altora sunt modelele tale de iertare, te sfătuiesc să-ți schimbi imediat modelul. **„Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face albe ca lâna.”**

Gândește-te la...

Când vezi iertarea pusă în practică?

Rugăciune:

*Doamne, doresc din toată inima mea să nu mai țin cont de greșelile altora față de mine. Doresc să fiu ca Tine...
Dumnezeu este bogat în îndurarea Lui.*

Schimbă-ți modelele! Dumnezeu te va ierta. Te vei simți mult mai bine. Nu numai tu, ci și cei din jurul tău.

Astfel

Una din criticile aduse de farisei la adresa Domnului Isus era legat[de măsura iertării Lui, dar tocmai iertarea i-a atras pe cei care simțeau în sufletul lor nevoia de iertare. **„Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.”** Cu alte cuvinte, **„Scopul Meu este să-i invit pe păcătoși să se întoarcă de la păcatele lor, nu să-Mi irosesc timpul cu cei care se cred deja buni.”**

Isus a demonstrat faptul că Dumnezeu atinge oamenii cu mila Sa și dorește să-i ierte pe toți cei înrobiți, cei debilitați de prezența păcatului în viața lor și pe cei care s-au răzvrătit vreodată în mod vizibil împotriva Lui. Pentru cei care Îl răstigneau pe cruce, Isus se ruga astfel: **„Tată, iartă-i căci nu știu ce fac...”**

Pentru că Dumnezeu iartă, El așteaptă ca și urmașii Săi să facă la fel, motivați de iertarea care au primit-o la rândul lor. El fundamentează această atitudine nu pe răul care li s-a făcut cândva, ci pe iertare.

Iertarea este menționată și în rugăciunea domnească: **„Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum iertăm și noi iertăm greșiților noștri.”** Îți dai seama că, rugându-te astfel, tu Îl rogi pe Dumnezeu să te ierte exact așa cum îi ierți și tu pe ceilalți? Ce s-ar întâmpla dacă Dumnezeu te-ar ierta după măsura cu care îi ierți tu pe semenii tăi? N-ai vrea ca El să fie mai iertător cu tine decât ai fost tu cu ei? Din fericire, El este iertător, dar dorința Lui este ca și tu să ierți așa cum te-a iertat El.

Gândește-te la...

Ce te-ar împiedica să-i ierți pe semenii tăi?

Persoane respectabile din vremurile Noului Testament, L-a judecat aspru pe Domnul Isus Hristos, pentru faptul că iertase o femeie cu o reputație îndoielnică. Drept urmare, Isus a prezentat o poveste interesantă cu doi datornici. Unul datora mai puțin, dar celălalt, o sumă enormă. Vestea cea bună este că amândoi au fost iertați în aceeași măsură. Apoi, Isus a pus următoarea întrebare: **„Care dintre ei va iubi**

mai mult?” Bineînțeles că răspunsul a fost: **„Cel căruia i s-a iertat mai mult.”**

Isus a făcut următoarea aplicație: **„Dragostea pe care a femeia prinsă în adulter a dovedit-o față de Mine, cu ocazia spargerii vasului de alabastru, arată cât de mult i s-a iertat, dar, oricui i s-a iertat puțin va arăta, la rândul său, puțină dragoste.”** Apoi, Isus i-a spus femeii: **„Păcatele îți sunt iertate!”** Ca și cum i-ar fi spus: **„Așa este!”**

Tu te-ai pocăit și ți-ai mărturisit păcatele, dar te simți iertat pe deplin? Ai toate motivele să crezi că răspunsul tău este un DA convingător, tu n-ar trebui să rămâi la nivelul acestei întrebări. Acționează ca atare! Și, pentru că El te-a iertat, răspunde cu iubire. Dacă te simți cu adevărat iertat, iartă și tu la rândul tău.

Nu uita că Dumnezeu este Cel care te-a adus la pocăință și mărturisire. Dorința Lui de a fi mereu aproape de tine a realizat toate acestea. El a dorit din totdeauna să te ierte. Te-a iertat cu totul! Odată ce I-ai oferit ocazia să realizeze iertarea în dreptul tău, să nu uiți că El te-a iertat din abundența iubirii Sale. Nu mai există nimic acum între tine și Dumnezeu. El te înconjoară cu iubirea Lui. Așa este!

Rugăciune:

Doamne, doresc să iert din toată inima, așa cum m-ai iertat Tu.

Cui i s-a iertat puțin, iubește puțin.

Dovada

În clădirea principală a clubului, jucătorii de golf compară rezultatele jocului lor din ziua respectivă. Iată cum a decurs discuția:

- Azi am reușit cele mai bune lovituri din viața mea, spuse Ben în așa fel încât să-l audă toată lumea.

- Cele optsprezece găuri de azi nu contează pentru mine, spuse cu gravitate Julio. Eu sunt și atlet, nu doar jucător de golf.

- Dacă mă aflu aici, pentru mine este suficient, glumi Matt.

- Dacă primele nouă găuri ar fi fost tot ce contează, erați bătuți cu toții, astăzi, spuse foarte supărat Jordan.

- Pe mine m-au salvat cele nouă găuri de la urmă, râse cu subînțeleș Dan.

- Și eu aș fi putut să fiu un adevărat profesionist, dacă n-aș fi fost nevoit să aleg mereu crosa potrivită, pretinse cu gravitate Jeremy.

- Știți, eu am câștigat anul trecut un mare trofeu, se lăuda Ronnie.

- Asta s-a întâmplat pentru că ai jucat bine, spuse cu un oarecare accent Pete.

- Pe 18 martie 2004, am ars o gaură din prima, își aduse aminte Arnie.

- Și nu s-a uitat nimeni în momentul acela la tine? spuse malițios Marcus.

- Eu am mai multe lovituri bune decât rele, pretinse Mike. Trebuie doar să accept răul la fel ca și binele.

- Hei, prietene, lasă că am văzut eu că ai luat-o pe coajă astăzi, îl înțepă Tony. Ai servit de mai multe ori aceeași lovitură.

Cu toate că fiecare vorbea despre rezultatele sale bune avute cândva, nici unul nu putea fi considerat un profesionist adevărat. Nici măcar nu aveau toate crosele de care este nevoie la o partidă de golf. Discuții de genul acesta nu sunt ceva neobișnuit la cluburile de golf.

În aceeași manieră se laudă oamenii când vine vorba și despre relația lor cu Dumnezeu...

Momente de neuitat

Relația cu Dumnezeu aduce supranaturalul în viața ta. Experiențe puternice, neobișnuite, care au puterea de a transforma vieți, devin importante doar pentru unii. Biblia spune că, o lumină strălucitoare l-a trântit pe Saul la pământ și o persoană nevăzută a vorbit cu el. Unii oameni se așteaptă la evenimente dramatice și excepționale în viața lor, iar experiența lui Pavel, de pe drumul Damascului, se pare că a fost mai degrabă o excepție decât un eveniment repetabil.

A eticheta un eveniment ca fiind „deosebit” demonstrează ineditul. Ioan l-a botezat pe Isus în râul Iordan *„și, îndată, când ieșea Isus din apă, el a văzut cerurile deschise și duhul pogorându-se peste El ca un porumbel. Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea: „Tu ești Fiul meu prea iubit, în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea.”*

Acest eveniment unic, de altfel, nu s-a mai petrecut de atunci. Ziua aceea a rămas o zi de referință în istoria lumii.

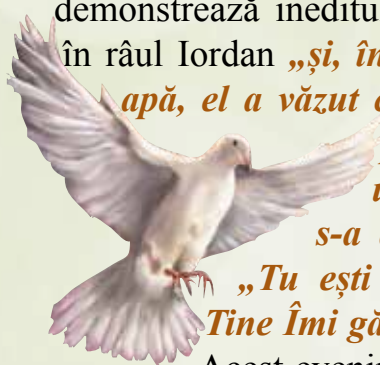
Gândiți-vă la ce impact a avut această declarație asupra soldaților aflați la piciorul crucii, în momentul crucificării lui Isus Hristos.

Ei vorbeau cu batjocură despre Mântuitorul: *„S-a încrezut în Dumnezeu: să-L scape acum Dumnezeu, dacă-L iubește. Căci a zis: „Eu sunt Fiul lui Dumnezeu!”*

Oare n-ar fi fost acesta un moment potrivit în care Dumnezeu putea să intervină printr-o lumină strălucitoare sau prin vocea Sa puternică, să facă judecata celor prezenți? Din contră, un păgân a recunoscut faptul că Isus avea o legătură vie cu Dumnezeu. *„Sutașul și cei ce păzeau pe Isus, împreună cu el, când au văzut cutremurul de pământ și cele întâmplare s-au înfricoșat foarte tare și au zis: „Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!”*

În timp ce evenimente supranaturale au un oarecare impact asupra noastră, iar oamenii doresc ca lucruri extraordinare să se întâmple în viața lor, pentru a-și întări convingerea despre Dumnezeu, rezultatul unor asemenea manifestări nu are un efect de durată.

La Muntele Sinai, israeliții au simțit în mod real prezența unui Dumnezeu Atotputernic, dar, foarte curând, L-au trădat cu un vițel de aur. Iona a experimentat și el puterea divină, dar, în loc să se bucure de existența unei puteri mântuitoare, el a dorit să moară, la un moment dat.

Deși Iuda a fost martorul ocular al multor minuni, el L-a trădat totuși pe Mântuitorul. Poate că ai auzit vreodată de o persoană care a experimentat intervenția supranaturală a lui Dumnezeu în viața sa ori poate că acest lucru ți s-a întâmplat chiar ție. Poate că minunea a avut un efect destul

de puternic la nivel rațional și mărturia ta ar putea fi o mărturie vie, plină de putere și convingere, dar, cu timpul, senzaționalul și-a pierdut efectul, momentele inedite s-a uitat și normalul a reintrat în făgașul său. Deși interesante și uneori îndrăznețe, experiențele spirituale pot fi reale, dar tot nu înseamnă că avem o relație vie cu Dumnezeu.

Gândește-te la...

De ce evenimente supranaturale nu se întâmplă mereu?

Schimbat în mod imperceptibil

S-ar putea ca cineva să nu poată defini clar momentul convertirii sale și nici să nu fie în stare să identifice concret etapele care au produs schimbarea inimii sale, dar aceasta nu anulează faptul că avut loc o schimbare în inima lui. Supranaturalul operează în subconștient, iar conștientizarea exterioară a oricărei schimbări are loc după ce ea s-a produs demult în interior.

Încercând să explice complexitatea procesului convertirii unuia dintre conducătorii religioși din vremea Sa, Isus spunea: „*Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.*”

S-ar putea ca schimbarea ta interioară să fi început într-un loc tainic al rugăciunii, pe un teren de joacă sau poate chiar într-o cârciumă. E posibil să fi fost împreună cu o anumită persoană, într-un anumit loc sau într-o anumită conjunctură, dar nu uita: Dumnezeu nu este limitat de locații, influențe sau chiar de circumstanțe. Deoarece Duhul Sfânt caută să conecteze continuu suflete la Dumnezeu cel viu și, pentru că prezența Lui nu este un produs care să poată fi ambalat cât mai frumos, nici nu poate fi programat sau administrat în mod treptat, s-ar putea ca tu să nu poți identifica nici modelul și nici formula exactă care a condus la convertirea ta. Derularea controlată a unor evenimente de felul acesta poate fi percepută de oameni ca o manipulare coercitivă.

Pe de altă parte, chiar și o proclamare stângace a Evangheliei poate crea începutul unei reale reînviări spirituale.

Rugăciune:

Doamne, doresc să am încredere totală în Tine, chiar și atunci când nu se produc evenimente speciale în viața mea.

Îndrăznețe și uneori uimitoare, experiențele spirituale nu sunt dovada cea mai concretă a unei relații vii cu Dumnezeu.

Așteaptă-te la tot felul de surprize. La ce poate fi mai neașteptat. S-ar putea ca o evanghelizare să nu producă întotdeauna schimbările spirituale scontate, după cum, ceva care nu promite nimic la început, să readucă Cincizecimea în viața ta.

Schimbările pe care Dumnezeu le realizează în om sunt imperceptibile chiar și pentru cei mai apropiați, după cum este creșterea și dezvoltarea și creșterea copilului mic. Cei care nu-l văd în fiecare zi sunt surprinși să observe cât de mult a crescut între timp. Evenimente importante, cum ar fi zilele de naștere sau chiar căsătoria îi aduc la realitate și este vizibil faptul că o schimbare fizică semnificativă a avut loc între timp.

S-ar putea ca schimbarea produsă de legătura noastră zilnică cu Dumnezeu să se observe numai după o vreme. Deoarece El lucrează din interior înspre exterior, schimbările exterioare sunt observate mai ușor, în timp ce schimbările interioare sunt mai greu de sesizat. Deși unele schimbări se văd imediat, iar altele sunt chiar trecătoare, ele nu reprezintă ingredientele predominante ale relației tale cu Dumnezeu, deși uneori produc rezultate pozitive destul de însemnate. Pe cei care au ajuns să aibă o legătură vie cu Dumnezeu, Isus îi numește „sarea pământului”.

Cei care experimentează schimbări dramatice și semnificative în viața lor au motive întemeiate să sărbătorească și să se bucure din plin de relația lor cu Dumnezeu, dar ar trebui avertizați de faptul că dramatismul nu va caracteriza mereu datoriile zilnice a celor cu adevărat convertiți. Și cei care experimentează schimbări subtile au motive să sărbătorească și să împărtășească cu cei dragi transformarea petrecută în sufletul lor. Ar trebui avertizați, de asemenea, că această stare de beatitudine nu va fi întotdeauna caracteristica vieții lor de urmași al lui Isus Hristos.

Gândește-te la...

*Când și unde te-a schimbat
Dumnezeu?*

Intern și extern

Pentru că acțiunile omului sunt de obicei vizibile, oamenii le acordă uneori o importanță deosebită, dar, Dumnezeu spune că este mai important caracterul omului și El știe cel mai bine cum stau lucrurile în interiorul nostru.

Bineînțeles că, atât acțiunile, cât și caracterul omului sunt importante. Acțiunile reprezintă exteriorizarea comportamentului și dezvăluie natura caracterului dar în același timp îl și formează. Caracterul este o entitate internă, alcătuit dintr-un amalgam de elemente: gânduri, motive, atitudini etc.

Rugăciune:

*Doamne, te rog schimbă-mă!
Când, unde și când, alege Tu!
Supranaturalul operează în
mod imperceptibil.*

Când omul se prinde cu adevărat de puterea lui Dumnezeu, Duhul Sfânt îi schimbă caracterul. Așa se explică faptul că, vedem cum atitudinile, motivele, gândurile și comportamentele noastre încep să se schimbe. Este o muncă asiduă dar în progres și produsul finit nu se obține imediat. Dacă o mașină făcută zob poate fi restaurată, o ființă umană este mult mai prețioasă decât mașina din tablă și poate fi transformată cu certitudine de puterea lui Dumnezeu.

Nu judeca pe nimeni după o acțiune sau o declarație izolată. Când vine vorba de judecată, este nevoie de mai multă introspecție, și anume: trebuie analizată motivația, antecedentele, scopurile și obiceiurile individului respectiv. O tendință spune mai mult despre caracterul cuiva, decât un act izolat. Atitudinea înseamnă mai mult decât o acțiune în sine.

O singură faptă bună nu garantează curăția inimii, după cum nici o faptă greșită nu înseamnă că individul are o inimă împietrită. Dacă intenționezi să cauți dovada relației tale sincere cu Dumnezeu, în loc să

privești la acțiunile tale, aprobate de cei din jur, sau la declarațiile publice izolate, încearcă să vezi dacă în tine există acea asemănare de dorit cu caracterul Domnului Isus. Hristos Însuși a fost acuzat de acțiuni greșite și de erezie. Fariseii îi spuneau: „**Tu, Samaritean! Veneticule! Diavol! mormăiau nemulțumiți conducătorii iudei. Nu ziceam noi că ești Samaritean și că ai drac?**”

Gândește-te la...

Cum poți să-ți dai seama că o persoană joacă teatru sau este sinceră?

Noi ar trebui să analizăm mai profund gândurile, simțămintele, intențiile, speranțele și dorințele noastre. Când individul are o legătură vie cu Dumnezeu, focalizarea trece de la el înșuși, la Dumnezeu. În loc să mai acționeze din egoism sau egocentrismul care se poate masca foarte ușor sub o imagine socială bună, oamenii sinceri Îl au mereu pe Dumnezeu în centrul acțiunilor lor.

După ce ne ghidăm când dorim să aflăm dacă avem, sau nu, o relație vie cu Dumnezeu? Căutăm acțiuni pozitive și laudabile, dar pentru cei care se văd buni în proprii lor ochi sau care caută mereu aprobarea celor din jur, întrebarea este: „Ce se petrece de fapt în inima ta?”

Rugăciune:

Doamne, te rog să faci interiorul meu bun, amabil și lipsit de egoism.

Când individul are o legătură vie cu Dumnezeu, focalizarea trece de la el înșuși, la Dumnezeu.

Liste inutile

Oamenii au tot felul de așteptări unii de la alții. Speranțele unei mame, regulile unui club sau standardele unei biserici pot fi bune în ele însele, dar nu înseamnă că cineva are dreptul să le impună cuiva. Numai Dumnezeu poate să trimită Spiritul Său în inima celui care se conectează sincer la dragostea Lui. Iar El începe să se manifeste în diferite moduri.

Asigură-te că nu vei schimba călăuzirea Duhului Sfânt pe o listă de așteptări din partea celor din jur. Iată câteva exemple:

Poartă-te frumos.

Mergi cu regularitate la biserică.

Oferă-te ca voluntar la tot ce se petrece în comunitatea în care trăiești.

Fii liniștit.

Citește Biblia în fiecare zi și roagă-te neîncetat.

Fă donații pentru diverse acțiuni filantropice.

Fii politicos.

Nu pune sub semnul întrebării autoritatea bisericii.

Evită spiritul lumesc.

Fă-ți și tu o listă personală. Această listă se realizează de obicei pe comportamente pe care le poți stăpâni (*CE SĂ FACI*) sau pe cele pe care ar trebui să le eviți (*CE SĂ NU FACI*). Deși comportamentul este individual, el este exterior și departe de ce ar dori Duhul Sfânt să transforme în tine și prin tine. Iată un exemplu de listă personală a unui individ cu o voință foarte puternică:

Nu fuma și nu consuma alcool.

Nu participa la jocuri de noroc.

Nu răspunde înapoi.

Nu te îmbrăca la modă.

Nu înjura.

Nu asculta muzică contemporană.

Vorbește mereu despre Dumnezeu.

Nu te încrunta la nimic lumesc.

Nu fii nerescuțos față de adulți sau față de figurile cu autoritate în biserică.

Dacă interdicțiile de mai sus nu ți se potrivesc, schimbă-le cu ce poți ține cel mai bine sub control. Dacă nu reușești să renunți la fumat, dar poți să-ți controlezi pasiunile sexuale, lasă la o parte ce nu poți respecta cu strictețe și fă o listă cu tot ce poți controla tu cel mai bine.

Aranjează-ți lista și intitulează-o „Lucrarea lui Dumnezeu.” Efortul tău ar putea să-i inducă în eroare pe cei din jur, chiar și pe tine, dar Dumnezeu este preocupat de ce se află în inima ta. Când apa curge dintr-o chiuvetă plină, Dumnezeu acordă mai multă însemnătate închiderii robinetului decât să șteargă mereu apa care curge pe jos.

Gândește-te la...

Ce se află scris pe lista ta interioară?

O listă a obiceiurilor din interior spre exterior

În momentul în care te conectezi la dragostea lui Dumnezeu, Duhul Sfânt începe procesul de imprimare a caracterului lui Isus Hristos în tine. Această importantă transformare interioară cedează locul oricărei alte transformări exterioare. S-ar putea ca schimbarea să nu fie uniformă și nici instantanee, dar în timp cei din jurul tău vor vedea diferența.

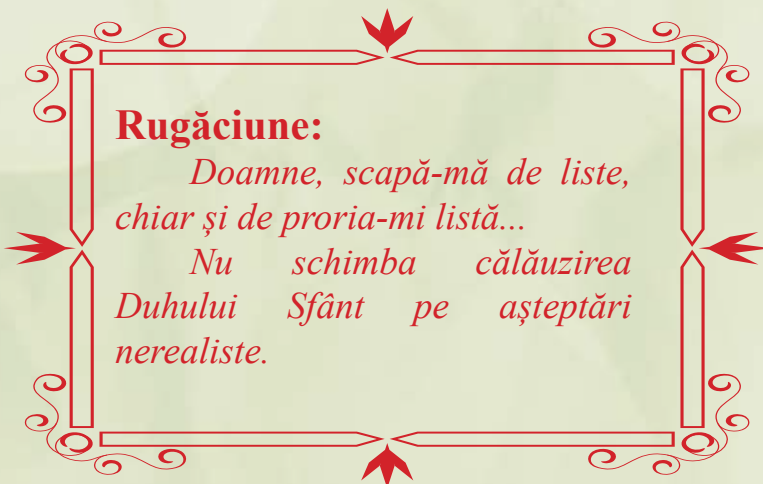
Cum arată caracterul Domnului Hristos? Iată o listă a componentelor lui, după cum le prezintă Biblia:

- Afecțiune pentru alții
- Exuberanță a vieții
- Seninătate
- Stăruință
- Compasiune a inimii
- Convingerea că sfințenia penetrează lucrurile și oamenii
- Predare totală
- Lipsa constrângerii
- Capacitatea de a folosi talanții cu înțelepciune

Rugăciune:

Doamne, scapă-mă de liste, chiar și de propria-mi listă...

Nu schimba călăuzirea Duhului Sfânt pe așteptări nerealiste.

Unii experimentează transformări vizibile, cum ar fi: un bețiv înrăit devine dintr-odată sobru, un prieten a abandonat sexul ieftin, o persoană dură devine sensibilă, un deprimat regăsește motivația de viață, un mândru a început să ierte mai ușor, un politician renumit îngrijește de cei săraci, o femeie ușoară dorește să trăiască o viață integră, un altul se lasă de obiceiul său urât de a-i bârbi pe alții, un cămătar vestit dă cu împrumut fără să mai ceară dobândă etc.

Dar ce se va întâmpla cu acela care, înainte ca Duhul Sfânt să înceapă procesul de transformare a sa interioară, avea un comportament respectabil? Vom mai asista oare la transformări radicale? Atributele pozitive, deja existente în caracterul acelei persoane, vor deveni cumva negative? Va deveni cel amabil un nesuferit; cel mereu atent cu cei din jur, va deveni un om insensibil; cel în care puteai să ai încredere, va începe să te înșele?

Nu! Categorie, nu! Un *comportament* creștin nu își are întotdeauna sursa în *caracterul* Domnului Hristos. Oamenii așa-zisi „drăguți”, care încep să aibă o relație vie cu Dumnezeu, vor experimenta această transformare *la nivelul motivației* lor. În loc să mai încerce a-i impresiona pe cei din jur cu binele pe care-l fac, pentru diverse avantaje sau pur și simplu ca să continue obiceiurile bune dobândite anterior prin autoeducație, Duhul Sfânt va inspira comportamentul Domnului Hristos, conectându-i la adevărata sursă a caracterului divin.

Pacea, bucuria, dragostea și harul divin primite direct de la Dumnezeu încep să curgă din belșug din inima acestui om renăscut și devin vizibile în comportarea lui de fiecare zi, deoarece el este conectat la iubirea divină. În loc să se mai lupte cu Dumnezeu, el va fi atras de iubirea Lui. Isus le spunea ucenicilor Săi: **„Urmați-Mă, mergeți alături de Mine, lucrați alături de Mine! Priviți la Mine! Învățați de la Mine ritmurile neconstrângătoare ale harului Meu! Eu nu voi pune asupra voastră nici o povară nepotrivită. Rămâneți în preajma Mea și veți învăța cum să trăiți liberi de orice vinovăție.”**

Gândește-te la...

Ce părți ale caracterului tău dovedesc asemănarea cu Hristos?

Când individul se conectează, în sfârșit, la iubirea divină, imposibilul nu doar că devine posibil, ci chiar poate fi probat.

Rugăciune:

Doamne, te rog ajută-mă să semăn în carcter cu Tine!

Când individul se conectează la iubirea divină, imposibilul nu doar că devine posibil, ci chiar poate fi probat.

Stai departe de necazuri

A silver car is shown from a front-three-quarter perspective, driving on a road. Two people are visible inside the car: a man in the driver's seat and a woman in the passenger seat. The license plate reads 'JHN 316'. The background is blurred, suggesting motion.

Conducând cu atenție, șoferul bun dovedește iscusință prin faptul că nu ajunge cu mașina prin șanțuri. Drumul are șanțuri pe ambele părți. La fel se întâmplă și în relația cu Dumnezeu. Prin faptul că dorești să te menții pe drumul cel drept, tu dovedești că nu vrei să ajungi în șanțuri.

Cei care doresc să inițieze o relație vie cu Dumnezeu, devin susceptibili căderii. Prima lor cădere ar putea fi determinată de concepția greșită că pentru a avea o relație vie cu Dumnezeu, omul trebuie să *facă ceva*. Conectarea la iubirea divină nu este o afacere de tip *jumi-juma*. Eu îmi fac

jumătatea mea, iar Dumnezeu Își face jumătatea Lui.

Nicidecum! Dumnezeu face totul! În loc să mai spună un NU cu înverșunare, omul nu mai poate decât să spună DA. Nici cel mai bun, nici chiar cel mai isteț om nu pot adăuga ceva la ecuația mântuirii. „**Toți am ajuns niște necurați și toate faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită.**” Să nu crezi cumva că impulsul tău cel bun, care vine direct de la Dumnezeu, își are originea în tine. Nici nu te iluziona cu faptul că o hotărâre mai fermă decât până acum, rezoluțiile de Anul Nou, încercările susținute sau vestitele cărți de ajutorare te vor transforma și vei ajunge așa cum dorește Dumnezeu.

Partea cealaltă a drumului sau cealaltă extremă are un șant la fel de periculos ca și primul. În această extremă, ai fi tentat să crezi că, deoarece Dumnezeu face totul, tu nu mai trebuie să faci nimic. O asemenea perspectivă te face să crezi că oamenii vor ajunge cumva sau cândva în ceruri, iar alegerea lor nu contează deloc. Așadar, unii sunt convinși că a alege în mod conștient să ai o relație vie cu Dumnezeu nu are vreo importanță. În loc să trăiești o viață transformată din interior înspre exterior, tu crezi că poți să continui cu ce făceai și până acum.

Dar să crezi așa ceva este o adevărată nebunie! De ce ai crede că prin iertarea lui Dumnezeu păcatele tale sunt șterse în cărțile din ceruri, dacă tu vrei să continui viața la fel ca și înainte, când El dorește atât de mult să te conecteze la dragostea Sa și intenționează să te schimbe printr-un proces de transformare interioară?

Cele două componente necesare reconectării tale la iubirea divină sunt următoarele: mântuirea oferită în dar, pe care tu poți să o accepți *chiar acum* și trăirea ei în inima ta, ca să poți începe să trăiești pentru El. **„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. Dumnezeu ne-a făcut ceea ce suntem. Prin Isus Hristos, Dumnezeu ne-a ajutat să facem fapte bune, pe care le-a pregătit mai dinainte ca să umblăm în ele.”**

A conduce numai pe drum, fără a mai da și prin șanțuri, înseamnă că de acum înainte, pentru a dobândi legătura cea vie pe care El dorește să o aibă cu tine, tu trebuie să te bazezi numai pe Dumnezeu, chiar și pentru schimbările radicale pe care El intenționează să le realizeze în tine.

În loc să ne bazăm pe noi înșine și în loc să lăsăm totul doar pe seama lui Dumnezeu, să ne focalizăm, mai cu seamă, pe relația pe care Dumnezeu dorește să o aibă cu noi. Misterul concentrat al acestei realități uimitoare este următorul: **„Hristos în voi, nădejdea slavei.”** Atât este de simplu!

Gândește-te la...

Care crezi că este partea ta în ceea ce privește relația ta cu Dumnezeu?

Punând lucrurile cap la cap

„Și prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui. Cine zice: „Îl cunosc” și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos și adevărul nu este în el. Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în El. Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.” – traducerea Cornilescu

Traducerea TLB a Bibliei redă textul astfel: **„Cum putem fi siguri că Îi aparținem Lui cu totul? Uitându-ne înlăuntrul nostru. Suntem noi dispuși să îndeplinim cu sfințenie tot ce așteaptă cerul de la noi? Cineva poate să spună „Eu sunt creștin, mă aflu pe cărarea care duce spre ceruri și aparțin lui Isus Hristos” dar, dacă individul respectiv nu face exact ceea ce așteaptă Dumnezeu de la el, este un mincinos. Pe de altă parte, cei care încearcă să îndeplinească cu bucurie tot ce le cere Dumnezeu, Îl vor iubi din ce în ce mai mult. Acesta este testul prin care se va cunoaște că ești, sau nu, un creștin adevărat. Cel care susține că este creștin, ar trebui să trăiască viața lui Isus Hristos.”**

Prin Isus Hristos, Dumnezeu s-a descoperit pe Sine Însuși omenirii, dar noi, păcătoșii, am pierdut din vedere acest lucru și putem spune că l-am pierdut chiar în mod intenționat.

Rugăciune:

Doamne, Îți mulțumesc pentru tot ce ai făcut până acum, ceea ce faci în prezent și pentru ce vei realiza în mine în viitor!

Dumnezeu dorește să aibă o legătură intimă cu tine.

Noi ne aflăm, în mod natural, în opoziție vizibilă cu Dumnezeu, dar ne putem reconecta oricând la iubirea Lui. Când reconectarea la iubirea divină se realizează cu adevărat, ascultarea de Dumnezeu va deveni ceva natural. De fapt, El este Acela care pune în noi dorința de a asculta de preceptele Sale divine – de Legea pe care El a dat-o la începuturi pentru binele nostru.

În loc să-I mai rezistăm cu înverșunare, acum vom dori să-L ascultăm din toată inima. Să facem tot ce ne cere, tot ce ne sugerează prin Duhul Său cel Sfânt, tot ce ne sfătuiește prin Legea Sa, dorind aceasta pentru binele nostru!

Vom renunța astfel la a mai face doar ce dorim și vom îndeplini cu toată bunăvoința voia Lui, din iubire. Vom deveni la fel ca copii care doresc să asculte cu sfințenie de părinții lor sau ca sportivii de performanță care se antrenează cu sârguință în fiecare zi; precum soldații care se supun ordinelor primite din partea superiorilor lor; asemenea angajaților fideli care îndeplinesc cu bucurie tot ce li se spune sau ca dansatorii din poveste care se alunecă pe podium în același tandem; precum elevii silitori care urmăresc cu atenție instrucțiunile profesorilor lor.

A-L urma pe Dumnezeu, a-L asculta, a-L imita, a medita asupra caracterului Său și a-L căuta zi de zi indică faptul că în tine s-a produs o reală schimbare. Asemenea psalmistului și tu poți spune: **„Cât de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea.”**

Legea lui Dumnezeu reflectă caracterul Său divin, ea ne arată cum este Dumnezeu în realitate. Legea nu ne conectează pe noi la El, ci, descoperă nevoia noastră de ajutor divin, venit din afara noastră. Și dorința de a asculta de Legea lui Dumnezeu vine tot din Spiritul cel viu care locuiește în noi, nicidecum din schimbarea exterioară a comportamentului nostru.

Să presupunem că-ți dorești foarte mult o frizură pe care ai văzut-o recent într-o revistă de specialitate. Privind doar la imaginea frumoasă a modelului din revistă, tu nu vei dobândi niciodată frizura dorită. Revista îți arată contrastul dintre tine și frizură. Numai o coafeză bună îți va putea aranja părul așa cum îți dorești. Ceea ce o fotografie nu va putea realiza niciodată, va realiza coafeza. În aceeași manieră, Legea lui Dumnezeu nu face altceva decât să ne arate contrastul dintre noi și Dumnezeu.

În momentul în care te vei conecta la iubirea divină, vei deveni sfânt. Făgăduința Lui pentru poporul Său este următoarea: „**Iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Domnul: „Voi pune Legea Mea înlăuntrul lor, o voi scrie în inima lor și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.”** A avea credință în Dumnezeu nu înseamnă despărțire de legile Sale, ci, El îi ajută pe urmașii Săi să interiorizeze legile sfinte în sufletul lor. „**Deci, prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.**”

Gândește-te la...

Sunt legile lui Dumnezeu bune sau rele?

Bazează-te pe Mine

Unii oameni fac tot ce le stă în putință ca să se opună, alții evită complet și chiar ignoră necesitatea unei relații intime cu divinitatea, socotind că a depinde de Dumnezeu este o slăbiciune sau chiar imaturitate; relația cu divinitatea fiindu-le necesară doar celor ce doresc să aparțină unei anumite biserici. Noi n-ar trebui să credem că cei care Îl percep oarecum pe Dumnezeu sau pretind că au o oarecare religie au și o credință autentică în El. „**Tu crezi că Dumnezeu este unul și bine faci; dar și dracii cred... și se-nfioară!**” Satan nu este ateu, dar, deși este conștient că Dumnezeu există, el nu I s-ar supune niciodată.

Rugăciune:

Doamne, te rog să contini schimbările pe care Le-ai început în mine!

Când reconectarea la iubirea divină se realizează cu adevărat, ascultarea de Dumnezeu va deveni ceva natural.

„**Tu crezi că Dumnezeu este unul și bine faci; dar și dracii cred... și se-nfioară!**” Satan nu este ateu, dar, deși este conștient că Dumnezeu există, el nu I s-ar supune niciodată.

Tu nu te vei prinde niciodată, cu adevărat, de Dumnezeu, atâta timp cât îți ții pumnii strânși. Odată ce vei înțelege că Dumnezeu este de partea ta, vei înceta să mai lupți împotriva Lui și vei dori să te prinzi cu ardoare de El, așa cum S-a prins și El de tine. „**Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.**”

Gândește-te la faptul că tu te poți baza pe Însuși Dumnezeul universului!

Harul meu îți este de ajuns

vreun fel sau altul, legătura ta cu Dumnezeu. În timp ce nu există nici o scuză pentru păcat, noi va trebui să ne prindem de Dumnezeu și iubirea Lui ori de câte ori greșim dar, dacă ne despărțim de ea, chiar și pentru o singură clipă, nu înseamnă că și El se desparte de noi. Ține minte! Legătura Sa cu noi este mult mai durabilă și mai puternică decât legătura noastră cu El. **„Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre și nu numai pentru ale noastre ci ale întregii lumi.”**

Atâta timp cât privești cu satisfacție la propriul progres, vei dezvolta o imagine distorsionată despre tine însuși, dar, dacă vei alege să privești numai la Dumnezeu, vei păstra focalizarea pe care ar trebui să o ai mereu și vei rămâne convins că El are tot timpul privirea ațintită asupra ta. Cu cât percepția ta despre Dumnezeu va deveni tot mai clară, cu atât mai folositoare îți va fi atunci când vei avea nevoie de El. Nu e de mirare că, cei care au o înțelegere superficială despre caracterul

lui Dumnezeu nu simt nevoia Lui, când trec prin necazuri. Mulțumindu-se cu starea spirituală în care se află, ei nu vor înțelege prea mult despre Dumnezeu. Dovada că ești conectat la iubirea Lui o constituie

Gândește-te la...

Care crezi că este diferența dintre a avea o reală nevoie de Dumnezeu și a ști doar că nevoia aceasta există, dar nu are nimic de-a face cu tine?

dependența totală de El. S-ar putea ca unii să se amuze pe seama faptului că tu nu poți face nimic fără Dumnezeul tău. Iar replica ta pentru ei este: „Da! Ai absolută dreptate!”

Rugăciune:

Doamne, doresc să mă bazez întru totul pe Tine!

De ce dependența de Dumnezeu slăbește, când omul s-a conectat la iubirea Lui?

Și acum ce mai urmează?

Albinele zburau harnice din floare în floare. Pe măsură ce floarea devenea fruct, se întâmpla să părăsească pomul și, din diferite motive, fructele nu mai ajungeau până la coacere.

Puiul de vultur nu ar fi vrut să părăsească cuibul. Încercarea vulturoaicei de a-l arunca afară din cuib, cu mâncare bună pregătită în ciocul ei drept răsplată pentru efortul de a-și lua zborul, nu l-a ademenit deloc pe puiul de vultur, care nici măcar n-a vrut să se urnească din loc în ziua aceea. În ciuda exemplului pozitiv al fraților săi, acest pui îndărătnic, a rămas nemișcat până la plecarea părinților lui de acasă. El n-a încercat vreodată să mai zboare.

Trupa de teatru repeta la nesfârșit partea acordată în acest spectacol. Formația muzicală era mai pregătită ca niciodată să înceapă spectacolul. Oamenii își cumpăraseră biletele, dar actorii n-au mai apărut pe scenă în seara aceea.

Curtenia celor doi era parcă decupată dintr-o poveste de iubire. Încântători și devotați unul altuia, păreau destinați unei fericiri veșnice, intrând cu bucurie în căsătoria ce le stătea înaintea, susținută de întreaga comunitate, pentru un trai bun până la adânci bătrâneți. Dar, pentru că nici el, și nici ea, n-au mai fost vreodată căsătoriți, s-au hotărât, în ultima clipă, să nu mai facă pasul următor. De unde aveau să știe ei ce are de făcut fiecare, ca să fie bine, după ce aveau să spună „DA”?

Oare cum este posibil să greșești în felul acesta? Cum s-ar putea să nu știi care este următorul pas în viață pe care trebuie să-l faci? Oare este chiar atât de dificil să mergi mai departe?...

Creșterea spirituală

Acum ești conectat la iubirea divină. Întrebarea
Vei primi instrucțiuni direct din ceruri? Vei
mult succes decât până acum? Va intra de-acum
să lupți ca să devii mai bun? Este obligatoriu să mergi
vreodată cu firea? Te aștepti ca oamenii să observe

Am putea spune că bebelușii sunt
nu ar accepta ca un tânăr
comporte ca un bebeluș.
maturizeze, la fel ca și
sau ca puii de pisică ce devin
să zboare, ca semințele care
brad care

este: „Acum ce mai urmează?”

deveni mai productiv? Vei avea mai
norocul în viața ta? Va trebui oare
la biserică? Oare o să te mai pierzi
perfecționismul tău?

ființe umane perfecte, dar nimeni
de douăzecișicinci de ani să se mai

Pe măsură ce cresc, copiii trebuie să se
cățelușii care devin la un moment dat câini adevărați
într-o zi pisici și motani; ca omizile care ajung
încolțesc și devin plante sau precum conurile de
cresc și devin copaci înalți de brad.

Exact la fel se întâmplă și pe tărâm spiritual. Ai toate motivele să te aștepti să crești, dar monitorizarea creșterii tale spirituale s-ar putea să nu fie tocmai ușoară.

1. Tu nu te vei dezvolta spiritual fără o legătură vie cu Dumnezeu.
2. Vei crește spiritual numai dacă ești conectat la iubirea divină.

„Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El, fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date și sporind în ea cu mulțumiri către Dumnezeu.”

„Așa după cum v-ați încrezut în Hristos ca să vă mântuiască, încredeți-vă în El și pentru problemele voastre zilnice; trăiți într-o unire vitală cu El! Lăsați ca rădăcinile credinței tale să se dezvolte în El și hrănește-te din El. Vezi dacă crești în El și încearcă să devii tot mai puternic în adevărul în care ai fost învățat. Lăsați ca viețile voastre să fie pline de mulțumire pentru tot ce a făcut El până acum pentru voi.”

Când vorbea cu oamenii, Isus folosea metafore pe înțelesul lor, ca să-i ajute să înțeleagă ce înseamnă iubirea Lui. O sămânță bună nu garantează recolta bună. Un factor determinant l-ar putea constitui pământul în care cade sămânța. Pe lângă pământul cel bun și roditor, Isus vorbea despre pământul stâncos, pământul dintre spini și pământul de pe drum. În parabola sămânței și a tipurilor de pământ în care poate cădea sămânța aruncată de semănător, El transmite două

idei interesante. În primul rând, pământul cel bun prduce un număr diferit de boabe și nu toate semințele bune, căzute în pământ bun, produc un număr egal de boabe. Nu te aștepta ca toți cei care au o relație vie cu Dumnezeu să producă aceleași roade bune.

Gândește-te la...

În ce fel te-ai schimbat de-a lungul vieții tale?

Rugăciune:

Doamne, rugăciunea mea de astăzi este ca inima mea să devină un pământ bun pentru sămânța bună a evangheliei Tale, pentru ca și eu să am o creștere spirituală bună.

Ai toate motivele să te aștepti să crești, dar monitorizarea creșterii tale spirituale s-ar putea să nu fie tocmai ușoară.

În al doilea rând, sămânța cea bună poate să piardă din solul în care a fost aruncată, din cauza unor factori independenți. Exemplele date de Isus ascultătorilor Săi includ: neînțelegerea pe deplin a caracterului lui Dumnezeu, angajarea într-o relație vie cu Dumnezeu, dar superficială la început, factorii emoționali precum și predarea incompletă a inimii, ea rămânând focalizată mai mult pe lucrurile din lume decât pe frumusețea caracterului Său.

Întărind legăturile

Pentru o creștere armonioasă, copilul mic are nevoie de odihnă și de hrana cea mai bună. Ca să se dezvolte corespunzător, o plantă necesită apă, soare și pământul cel mai sănătos, ca apoi să dea rodul mult așteptat. Creșterea spirituală depinde în mod direct de legătura noastră cu Dumnezeu. **„Ce este născut din carne, este carne și ce este născut din Duh, este duh.”** Creșterea spirituală vine numai de la Dumnezeu. El o reproduce în om prin Duhul Său cel Sfânt.

Folosind exemplul viței de vie, Isus le spunea ucenicilor Săi următoarele: **„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.”** Strugurii cresc pe vița de vie, numai în condițiile în care mlădițele rămân în butuc. Nu pierde din vedere frumusețea acestei simplități! Repetă acest verset ca pe un adevărat motto, absolut necesar vieții tale de creștin: **„Fără Mine nu puteți face nimic.”**

Rămânând la simplitatea parabolei, Isus S-a asemănat pe Sine Însuși cu elementele de bază ale existenței umane: pâinea și apa. **„Isus le-a zis: „Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată și cine crede în Mine nu va înseta niciodată.”** Singura cale de a crește spiritual este numai printr-o legătură permanentă cu Domnul Isus, focalizându-ți atenția și energiile asupra descoperirii caracterului Său iubitor.

Unii acceptă acest dar minunat al unei legături vii cu divinitatea, dar cad imediat, pentru că ei încearcă să o mențină prin propriile lor puteri. Unii își închipuie că un proaspăt convertit are nevoie de o legătura zilnică cu Hristos mai mare decât ei. Își imaginează că, din punct de vedere spiritual, ei s-au maturizat deja, iar acum pot opta pentru independență, uitând că și adulții au nevoie permanentă de hrană și aer, la fel ca și copii. Aceștia se străduiesc din greu să fie mai buni, caută să-și îmbunătățească caracterul prin auto-disciplină, sunt mereu ocupați, emit judecăți serioase și fac pe polițistii, dar nu cu ei înșiși, ci cu alții. Ei fac parte din categoria acelor care nu au dragoste pentru semenii, nu îi acceptă pe cei din jurul lor așa cum sunt, nu iartă prea ușor, nu sunt în stare să se bucure de nimic, nu au siguranță personală și nici siguranța mântuirii.

Să analizăm împreună dialogul dintre Isus și un grup de oameni curioși, din acest punct de vedere: **„Ei i-au zis „Ce să facem ca să săvârșim lucrările lui Dumnezeu? Isus le-a răspuns: „Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela pe care L-a trimis El.”**

Legătura noastră cu Dumnezeu nu se bazează pe lucrurile bune pe care reușim să le facem prin propriile puteri și nici nu se menține printr-o listă de comportamente bune, pe post de neprihănire proprie, ci se bazează pe o relație de încredere totală în providența lui Dumnezeu

pentru viața ta. Așa cum te-ai conectat cu iubirea divină la început, rămâi în continuare în legătură cu Dumnezeu. Concentrează-te tot mai mult pe importanța menținerii relației tale cu El, decât pe faptele proprii.

Gândește-te la...

Este creșterea spirituală o lucrare dificilă sau ceva simplu și ușor? Explică.

A oferi și a primi

Când te-ai conectat la iubirea divină, pentru prima oară, funcționa principiul „a oferi și a primi”. Tu I-ai dat Lui necazurile tale, eul tău, trecutul tău pătat, dezamăgirile tale crunte, chiar și secretele tale, pe care nu le știa nimeni. I-ai oferit, de asemenea, realizările tale, diplomele și premiile acumulate de-a lungul vieții, reputația ta, talentele, chiar și speranțele și visele tale.

Toate acestea funcționează pe principul „dai și apoi primești”. Ce ai primit tu de la Dumnezeu când I-ai oferit totul? Iertare,

eliberare, un scop nobil în viață, siguranță, noi perspective, motive altruiste, puterea de a face binele, alegeri bune după alegeri bune, compasiune, bucurie, seninătate în fața necazurilor, recunoștință, altruism, speranță și o viață lungă, binecuvântată din plin. Ai primit de asemenea și stăruința de a rămâne conectat la iubirea divină, mandatul Său de a iubi și a servi altora și, în plus, supunerea față de tot ce așteaptă Dumnezeu de la tine și pentru tine.

Aceasta este principiul tău de „a da și a primi”, care funcționa bine la început. Ce faci de obicei oamenii după ce se conectează la iubirea divină? Același lucru! Textul biblic, citat mai devreme, merită să fie repetat mereu și mereu: „**Așa după cum L-ai primit pe Hristos, să și rămâneți în El.**”

Rugăciune:

Doamne, eu am nevoie să-mi reamintești mereu că, din cauza faptului că legătura mea cu Tine consumă tot ce am, Tu ești Acela care face ca totul să se întâmple după voia Ta.

Repetă această declarație a lui Isus ca pe un adevărat motto, absolut necesar vieții tale de creștin: „Fără Mine nu puteți face nimic.”

Un mod minunat de a-ți începe ziua – de fapt, fiecare zi – este acela de a te ancora zilnic în dragostea Lui pentru tine. Ai putea spune în felul următor: „Doamne, încep acum o nouă zi, împreună cu Tine, și doresc să o continui tot cu Tine. Doresc să descopăr planurile Tale pentru mine astăzi și doresc să mă plasez în centrul lor, chiar dacă aceasta ar însemna ca planurile mele să se schimbe în modul cel mai drastic. Consideră-mă reprezentantul Tău, care dorește să îndeplinească cu bucurie planurile Tale.” Apoi, atenție mărită!

Vei observa că pacea și bucuria ta nu vor

mai depinde de circumstanțe. Vei ajunge până acolo, încât vei interpreta desfășurarea evenimentelor din viața ta ca fiind pură intervenție divină. Interacțiunile tale vor ceda în favoarea ocaziilor de a împărtăși harul Său și altora, deoarece acum vei dori să țintești mai sus de orice profit personal; egoismul tău va dispărea, iar spiritualitatea ta îți va oferi siguranța care te va face să fii de-a dreptul spontan.

Relația ta cu Dumnezeu va schimba în mod semnificativ percepția ta greșită despre El, despre tine însuți și despre semenii, în așa măsură încât, cei care nu au o legătură vie cu Dumnezeu o vor găsi greu de

Gândește-te la...

Describe ce ai dat tu și ce ai primit de la Dumnezeu.

înțeles. Eliberat acum de tot ce este negativ, de bârfa cea vicleană, de tendința de a face tot felul de manevre mârșave pe la spatele semenilor tăi, de instinctul negativ de a ucide cu vorba, acum, cauți binele suprem al semenilor, fără să te denigreză, în vreun fel, pe tine însuți. Vei dori binele tuturor. Aceasta este ceea ce cauți! Va fi evident pentru toată lumea că ești de partea lui Dumnezeu.

Rugăciune:

Doamne, înviorează-mi percepția despre Tine. Aș dori să-i conectez pe cât mai mulți la dragostea Ta nemărginită!

Doresc să descopăr planurile Tale pentru mine, astăzi, și doresc să mă plasez în centrul lor.

Mergând împreună cu mulțimea

Te-ai gândit vreodată la ce s-ar întâmpla dacă ai începe ziua cu o dorință puternică de a te plasa în centrul planurilor lui Dumnezeu, indiferent cât de mult ar altera această decizie planurile tale făcute deja? Două lucruri ar putea să se întâmple: te vei simți înconjurat de frumusețea planurilor lui Dumnezeu pentru tine și, de asemenea, vei vedea că lucrurile se vor întâmpla cu totul diferit decât ai planuit tu. La sfârșitul fiecărei zile, vei putea spune: „*Astăzi, evenimentele nu s-au derulat așa cum mă așteptam.*” Și vei spune aceasta cu bucurie. Când vei alege să devii parte activă în împlinirea planurilor lui Dumnezeu, vei descoperi că faci exact ce făcea și Isus când era pe pământ. Desigur că Duhul lui Dumnezeu este în tine, pentru că ai ales să ai o relație vie cu Dumnezeu. **„Voi sunteți trupul lui Hristos și fiecare în parte, mădularele Lui.”**

În loc să te simți frustrat că lucrurile nu merg după cum vrei tu, privește împrejurările nefavorabile ca pe o ocazie valoroasă de a dobândi o nouă perspectivă a voiei lui Dumnezeu în viața ta – și apoi acționează! Relația vie cu Dumnezeu te va ajuta să iei decizia cea mai corectă, iar acționând în armonie cu planul Său, relația cu El se va întări tot mai mult.

Roagă-te, chiar și foarte scurt, cerând ca Duhul Sfânt să te inspire și să te învețe cum să mergi mai departe. Fii pregătit: fie să mergi înainte, fie să faci un pas înapoi; să taci sau să vorbești; să acționezi ori să stai pe loc. Ce vei face atunci depinde de inspirația Duhului Sfânt în momentul respectiv.

Pregătește-te ca de acum înainte viața ta să fie una dinamică, nu un simplu ritual care se repetă la fel de monoton în fiecare zi. De acum înainte, relația ta cu Dumnezeu va fi una activă și vie, nu stagnantă sau moartă. Și adu-ți aminte că mâine va fi o nouă zi! Începe-o la fel, cu mențiunea că s-ar putea ca detaliile să fie total diferite.

Când Dumnezeu devine centrul atenției tale, totul – familia, prietenii, munca, școala și toate celelalte activități ale tale – nu vor fi plasate mai sus de locul doi. Prin acceptare și încredere totală în El, vei lăsa ca toate consecințele alegerilor tale bune să se desfășoare după voia Lui. În contrast cu anxietatea celor care, din egoism, apucă ei frânele vieții sau se îngrijorează în permanență, din cauză că doresc ca evenimentele să se întâmple după calculele lor omenești, încrederea ta senină în Dumnezeu îți va da pacea de care ai nevoie, ca să fii cu adevărat fericit.

Isus spunea mulțimilor: **„Nu vă îngrijați cu privire la viața voastră zilnică”** și El a dat exemplul florilor și al păsărilor care depind total de Dumnezeu pentru susținerea existenței lor. El a continuat: **„De ce să fiți ca păgânii care se îngrijorează cumplit despre toate aceste lucruri? Tatăl vostru cel ceresc știe deja ce aveți trebuință și El vă va da tot ce vă trebuie, dacă veți trăi pentru El și veți face din Împărăția lui Dumnezeu prima voastră preocupare.”**

Gândește-te la...

Ceschimbări ai observat în desfășurarea planurilor tale, de când te-ai plasat, prin credință, în centrul planurilor lui Dumnezeu pentru tine?

Departe de a fi leneș sau disperat, vei descoperi că mășăluiești pe drumul credinței după un nou ritm. Fiecare zi a relației tale cu El poate fi o nouă paradă a credinței, atâta timp cât ești conectat la iubirea divină și mășăluiești pe muzica Lui...

Distragerea atenției

Care sunt distragerile cele mai puternice ale atenției pe care le experimentează omul atunci când se desparte de Dumnezeu? Pe unii oameni îi atrag cel mai ușor plăcerile acestei lumi. Darul lui Dumnezeu dat omului ca să se bucure de gustul mâncării și al băuturilor sănătoase, a muzicii înălțătoare, a frumosului, belșugului, a sexualității și al

bunelor relații a fost complet mutilat de păcat, devenind: lăcomie în mâncare, beție, superficialitate emoțională, goană după înavuțire, promiscuitate sau perversiune sexuală, egoism și manipulare.

În timp ce unii sunt doar curioși, alții devin de-a dreptul dependenți de aceste păcate și se distrug singuri. Istoriile celor recuperați din distorsionarea aberantă a darurilor lăsate omului de Dumnezeu, ne oferă mărturii grăitoare despre puterea lui Dumnezeu de vindecare. O legătură vie cu El ne ajută să ne bucurăm cu adevărat de beneficiile darurilor Sale, pregătite la creațiune pentru om.

Cu toate acestea, timpul le distrage multora atenția de la Dumnezeu. Greutățile vieții îi șochează pe cei care se lasă prea ușor dezamăgiți de faptul că Dumnezeu nu acțiunează ca Moș Crăciun sau spiridușul Genie. Dumnezeu nu ne-a promis o viață lipsită de dificultăți, în schimb, El a făgăduit că va fi cu noi în mijlocul necazurilor noastre. Imediat după crucificarea Mântuitorului, El le-a spus ucenicilor: „**V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea! Eu am învins-o!**”

Cea mai puternică și frecventă distragere a atenției noastre de la Hristos vine prin alte persoane. Plasarea omului pe un pedestal mai înalt decât i se cuvine, aduce dezastre în viața unui creștin. Cei așezați, chiar de noi înșine, în centrul atenției noastre, devin modele de-a dreptul ispititoare.

Rugăciune:

Doamne, fă-mă asemenea unui vultur care zboară sus de tot sau a unui pârâiaș care curge lin, în contrast cu stresul pe care îl aveam atunci când mă luptam de unul singur, fără Tine.

Fiecare zi a relației tale cu Dumnezeu poate fi o nouă paradă a credinței, atâta timp cât rămâi conectat la iubirea divină și mășăluiești pe muzica Lui.

În caz de dezamăgire, va apărea imediat critica, mai ales când se cunoaște doar un aspect al problemei. Gelozia sau simțul nevredniciei personale pot smulge afirmații condamnatoare la adresa altora. Bârfa „creștină” începe cu următorul jargon, tot creștin: „*Rugați-vă pentru cutare pentru că a făcut cutare lucru...*” dar ce contrast cu ce spune Biblia: „*De aceea, mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții, cum și faceți, în adevăr.*”

Viața extrem de ocupată îi distrage foarte ușor pe unii, mai ales pe cei care lucrează activ pentru Dumnezeu, prin faptul că uneori pierd din vedere importanța faptului că trebuie să petreacă timp de zilnică consacrare cu El. Două surori, din vremurile biblice, ilustrează foarte bine acest lucru. Marta, cea mereu ocupată cu existența, pregătind întotdeauna singură hrana pentru Isus și ucenicii Săi; și Maria, care stătea mereu la picioarele Sale și-L asculta cu atenție. Simțind presiunea momentului, Marta i-a cerut insistent Domnului Isus să o

trimită pe Maria la bucătărie, dar răspunsul Său scoate în evidență importanța legăturii omului cu Dumnezeu: „*Marta, dragă, tu te perpelești prea mult pentru detalii atât de nesemnificative. Timpul petrecut cu Mine ar fi singurul lucru demn de atenția ta, iar Maria l-a descoperit – și Eu nu-l voi lua de la ea niciodată.*”

Gândește-te la...

Ce fel de distrageri ale atenției crezi că slăbește relația ta cu Dumnezeu?

și disprețul la adresa unor persoane, uneori chiar la adresa ta.

Antidotul pentru fiecare distragere a atenției de felul acesta îl constituie focalizarea atenției tale asupra caracterului lui Dumnezeu. Din închisoare, Pavel le scria credincioșilor următoarele: „... *căci știu în cine am crezut. Și sunt încredințat că El are putere să păzească ce l-am încredințat până în ziua aceea.*”

Fără îndoială că, cea mai subtilă distragere a atenției tale de la o relație vie cu Dumnezeu este egoismul, care se maschează într-o multitudine de forme, cum ar fi: teama de a nu pierde din vedere vreun amănunt, ambiția de a-ți crea un nume bun, exercitarea puterii tale asupra altora, compararea cu alții, imitarea cuiva care crezi că este mai bun decât tine precum

Rugăciune:

Doamne, Te aleg pe Tine – cel mai bun – nu distragerile de tot felul care pot fi oneori și lucruri bune.

Antidotul pentru fiecare distragere a atenției de felul acesta îl constituie focalizarea atenției asupra caracterului lui Dumnezeu.

Stăruință

Când Dumnezeu a devenit om, prin întruparea lui Isus Hristos, divinitatea a realizat o legătură puternică și veșnică cu umanitatea, legătură pe care puterile supranaturale ale răului nu o vor putea distruge niciodată. Prin moartea și învierea Sa, Isus a obținut biruința completă asupra forțelor întinericului. Doar tu poți rupe această legătură realizată prin sacrificiul de pe Golgota! El a recâștigat puterea de a alege corect, pe care Adam o pierduse cândva și a demonstrat dorința Sa arzătoare de a rămâne legat pe veci de omenirea căzută în păcat.

„Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.”

Versiunea TLB exprimă versetul în felul următor: *„Hristos a devenit om și a trăit aici, pe pământ, printre noi și a fost plin de iubire iertătoare și adevăr.”*

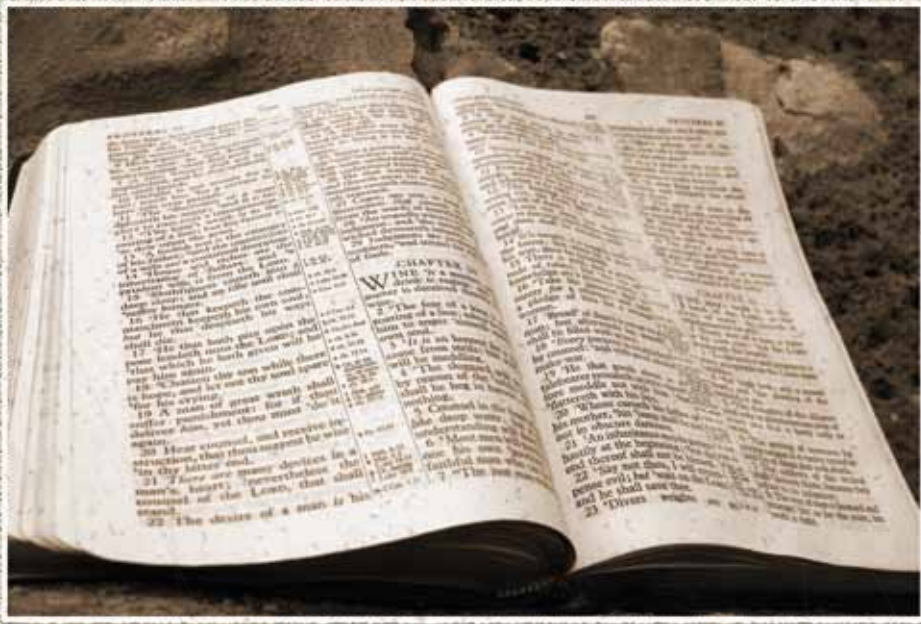
Noi n-am avea nici un motiv bine întemeiat pentru întreruperea acestei legături, realizate cu atât sacrificiu prin jertfa lui Isus Hristos. Putem doar, ca în mod conștient, să alegem să o întreținem zilnic.

Așa au făcut și urmașii lui Isus Hristos. Deși ispitiți să facă greșeli după greșeli, înceți în a prinde imaginea de ansamblu a luptei dintre bine și rău, luptându-se cu eul personal, ucenicii au rămas totuși conectați la iubirea divină. Când mulțimile L-au părăsit, în final, pe Domnul Isus, El le-a oferit ucenicilor ocazia să facă la fel, dar ei au răspuns: *„Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. Noi credem și suntem convinși de faptul că ești Unsul lui Dumnezeu.”* Alegere după alegere a cimentat decizia lor de a rămâne lângă El cu orice preț.

Același lucru se poate întâmpla și cu noi. Pe măsură ce vom alege să rămânem cu Dumnezeu, încrederea noastră în El va fi încercată în fel și chip dar, în timp, ea se va dezvolta. S-ar putea ca uneori să nu simțim puterea legăturii noastre cu El și vom spune: *„Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit? De ce rămâi departe de mine? De ce ignori strigătele mele după ajutor?”*

După cum vor exista și momente în care vom simți o dorință puternică de a striga de bucurie: „**Ce mare ești, Doamne, Atotputernic! Nu este nimeni ca Tine! Noi întotdeauna am știut că numai Tu ești Dumnezeu!**”

Mă întreb uneori, cum putem oscila între aceste două extreme?

Trecând în revstă lista eroilor Bibliei, care au dovedit cu prisosință legătura lor vie cu Dumnezeu, atât la bine, cât și la rău, iată sfatul pe care ni-l oferă

Biblia: „Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care pentru bucuria care-I era pusă înaintea a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.”

Când alegi să păstrezi legătura cu iubirea divină, de fapt, alegi să trăiești pentru Dumnezeu mai degrabă decât pentru tine însuși. Înțelegând faptul că *tot* ceea ce ai vine de la El, tu dovedești cât de mult conștientizezi acest dar. „...
Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine și viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine. Nu vreau să fac zadarnic harul lui Dumnezeu; căci, dacă neprihănirea se capătă prin lege, degeaba a murit Hristos.”

Gândește-te la...

Ce anume te face să menții legătura cu Dumnezeu, atât în vremuri bune, cât și în vremurile grele?

Schimbarea

Pe Iacov și Ioan, Isus îi numea „fi tunetului”. Ei sunt aceia care I-au cerut lui Isus să coboare foc din cer peste cei care nu le-au dat atenția cuvenită, atunci când predicau cu asiduitate Cuvântul lui Dumnezeu. „**Dar Isus s-a întors spre ei, i-a mustrat, zicându-le: „Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți. Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască.”**

Rugăciune:

Doamne, Tu m-ai ales și ai rămas alături de mine, aș vrea să fac și eu același lucru.

Noi n-am avea nici un motiv bine întemeiat pentru întreruperea legăturii realizată prin atâta sacrificiu de jertfa lui Isus Hristos.

Pe parcursul relației sale cu Dumnezeu, Ioan, unul din fii tunetului de odinioară, s-a schimbat în mod semnificativ. Se vedea clar cât de mult a însemnat schimbarea aceasta pentru el, iar noi o întrezărim în cuvintele adresate credincioșilor: *„Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. Și nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi.”*

Cuvintele lui Ioan seamănă remarcabil de bine cu ceea ce spunea Isus despre cei care au o relație vie cu El: *„Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”* Dragostea este testul rămânerii noastre în El.

Când s-a înălțat la cer, Isus le-a dat ucenicilor Săi următoarea făgăduință: *„Și iată că Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacului.”* El a mai promis ceva: *„Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi!”* El le-a explicat apoi că urma să se înalțe la ceruri, dar Duhul Sfânt va coborî la ei. Cu toate că Isus Hristos nu mai este cu noi, astăzi, pe pământ, legătura dintre divinitate și ființa umană a continuat să se manifeste continuu, de la înălțarea Sa până astăzi. Prin Duhul Sfânt, Dumnezeu se află chiar acum împreună cu noi, pe pământ, iar prin Isus Hristos – într-un anumit sens – noi ne aflăm deja în ceruri împreună cu Dumnezeu.

Duhul Sfânt mijlocește pentru noi aici, pe pământ, în timp ce Isus mijlocește pentru noi în ceruri. Deși trăim pe pământul acesta plin de păcat, Domnul Isus s-a rugat ca strânsa legătură dintre

El și Tatăl să se manifeste în legătura dintre om și Dumnezeu, precum și în legăturile dintre oamenii de pe pământ. *„Eu în ei și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că M-ai iubit cum M-ai iubit Tu pe Mine.”*

Gândește-te la...

De când te-ai conectat la iubirea divină, în ce măsură ai devenit mai iubitor?

Când Isus trăia pe acest pământ, El a schimbat lumea. El continuă să realizeze această schimbare, prin legătura cu urmașii Săi din întreaga lume. Rămânând în legătură cu Dumnezeu, comuniunea ta cu El va crește și vei deveni asemenea Lui, iar tu Îl vei demonstra lumii, oriunde ai fi.

În aceste condiții, lucrurile se vor schimba în bine.

Rugăciune:

Doamne, fă-mă un canal viu de iubire, pentru a demonstra lumii iubirea Ta!

Isus schimbă și acum lumea prin urmașii Săi.

Dragostea în acțiune

Filmul *Babette's Feast*, ecranizat în Danemarca secolului al XIX-lea, ne prezintă povestea unei festivități încărcată cu cele mai alese delicatături, în vizibil contrast cu expunerea unei pietăți austere. Babette era slujnică la două surori

care, la vremea convenită, refuzaseră să se mărite. În locul unui viitor promițător alături de bărbați influenți, ele s-au dedicat unei vieți austere, care se potrivea mai bine cu vârsta înaintată a tatălui lor și a perspectivei sale religioase ce a umbrat tot ce ar fi putut aduce bucurie în viața lor.

Pe măsura trecerii timpului, tatăl celor două surori, fondatorul unei secte extrem de riguroase, moare, lăsându-și fetele într-o practică religioasă ce nu atrăgea pe nimeni, îngrădindu-le astfel existența într-un set de valori fără viață, ce aveau să fie curând abandonate.

Până la urmă, Babette câștigă loteria printr-un bilet pe care o prietenă din Paris îl reînnoia în favoarea ei în fiecare an. Ea ajunge să cheltuie tot câștigul obținut pregătind un banchet în onoarea fondatorului acestei secte, care a creat o adevărată dilemă pentru urmașii săi: să se bucure de sărbătoare sau să refuze invitația, în ciuda faptului că festinul era în onoarea fondatorului? Participând la acest banchet, însemna să se compromită, dar puteau să refuze orice comentariu referitor la el, ca să nu cadă în capcana senzualității sau chiar a vreunei practici josnice.

Cu alte cuvinte, banchetul organizat de Babette dărâmă orice barieră a prejudecăților vremii. Pregătirea somptuoasă și mâncarea servită în cadrul festinului, deschid ușa reconcilierii și a reînviării spiritului unei comunități moarte. Asemenea femeii din vechime, care a spart vasul de alabastru și a uns picioarele lui Isus, Babette a cheltuit în mod generos tot ce avea, ca să ofere această sărbătoare ce urma să ofere o nouă perspectivă asupra adevăratei religii.

Dă mai departe

Dumnezeu este sursa vieții. Când ești conectat la iubirea divină, viața lui Dumnezeu curge prin tine și în tine. Și această curgere plină de intensitate nu te va aduce numai pe tine la viață ci îți va inspira și pe cei din jurul tău să trăiască o viață nouă în Hristos. Asemenea unui izvor care curge neîncetat și se revarsă peste tot, Dumnezeu îți umple pe copiii Lui cu iubire și ei vor revărsa, la rândul lor, iubirea divină, binecuvântându-i și pe alții. Asemenea soarelui care luminează mereu, Dumnezeu oferă lumina, căldura și viața tuturor

oamenilor de pe pământ. „*Lumina luminează în întuneric și întunericul n-a biruit-o.*”

Viața de la Dumnezeu înseamnă mai mult decât bătăile inimii și aerul pe care îl respirăm – adevărate minuni – despre care noi avem impresia că, pur și simplu, ni se cuvin. Viața de la Dumnezeu include scop și semnificație, calitate și cantitate, a primi și a oferi. Așa se face că, unii care se consideră vii sunt, de fapt, morți. Și reversul este la fel de valabil: aceia pe care lumea îi consideră morți, s-ar putea să fie vii pentru Mântuitorul lor.

Când Dumnezeu l-a chemat pe Avraam să plece din Mesopotamia, promițându-i că va face să iasă din el o națiune asemenea nisipului mării, făgăduința divină a inclus binecuvântări, renume dar și ocrotire față de potențialii săi dușmani. Această făgăduință nu era limitată doar la Avraam și urmașii săi. Dumnezeu intenționa ca, prin el, să binecuvânteze întreaga omenire. Avraam era canalul prin care se revărsau binecuvântările divine. De fapt, Dumnezeu a spus: **„Toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.”**

În timp ce binecuvântările curgeau zilnic prin Avraam peste cei din jurul său, ele își aveau

sursa în Dumnezeu. Când ființele umane îl laudă și Îl binecuvântează pe Domnul, ei recunosc că El este sursa tuturor binecuvântărilor lor. Eșecul în a pasa mai departe binecuvântările primite este o încumetare și împiedică scopul lor inițial, prevăzut de Dumnezeu.

Când Isus i-a chemat la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, echipându-i

Gândește-te la...

Ce binecuvântări ai primit în ultima vreme, pe care le-ai împărtășit și cu alții?

cu puterea de a vindeca atât afecțiunile fizice, cât și cele spirituale, intenția Lui a fost ca ei să devină canale ale revărsării binecuvântărilor Lui peste lume. Mesajul era: **„Împărăția cerurilor este chiar în inima voastră”** iar mandatul: **„Fără plată ați primit, fără plată să dați!”**

Intenția lui Dumnezeu pentru omenire includea grijă pentru cei binecuvântați, precum și însărcinarea ca cei binecuvântați să-i binecuvânteze pe alții, la rândul lor. Binecuvântarea nu constituie corectitudinea divină sau plata unei calculații atente a ceea ce merită să primească omul, ci este un dar. Ai primit darul, te-ai bucurat de el, acum pasează-l mai departe!

Rugăciune:

Marele nostru Dumnezeu din ceruri, care ne binecuvântezi pe noi, cei de pe pământ, Îți mulțumim!

Binecuvântarea nu constituie corectitudinea divină sau plata unei calculații atente a ceea ce merită să primească omul, ci este un dar divin. Ai primit darul, te-ai bucurat de el, acum pasează-l mai departe!

Ce contrast cu egoismul nostru uman! Răspunsul egoiștilor se manifestă prin laudă la adresa lor, acumulare continuă și o așteptare crescândă pentru binecuvântări mai multe. În loc să împartă ce au primit cu cei mai puțin binecuvântați decât ei, egoiștii se separă de aceștia, asociindu-se cu cei care au fost binecuvântați în aceeași măsură ori caută să intre în compania unora chiar mai bogați decât ei. Acesta este răspunsul natural al oamenilor egoiști, care nu au o legătură vie cu sursa binecuvântărilor: Dumnezeuul iubirii!

Tot mai mult

Pentru a ne bucura de viață, în toată plinătatea ei, noi trebuie să trăim diferit de ceilalți oameni. *„Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu așa fac și vameșii? Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel?”* Bunătatea ta nu ar trebui să aibă limite, după cum nici bunătatea Tatălui din cer nu cunoaște margini.

De teamă că Dumnezeu nu va mai avea grijă de nevoile lor zilnice, oamenii tind să pună la păstrare ceea ce au sau din contra, cheltuie totul numai pentru ei înșiși. Pe aceștia, Dumnezeu îi numește nebuni. *„Da, o persoană este de-a dreptul nebună dacă alege să-și strângă comori aici pe pământ și nu urmărește să aibă o relație vie cu Dumnezeu.”* Isus spunea: *„Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug.”*

Atâta timp cât suntem conectați la iubirea divină, vom căuta să-L imităm pe Isus Hristos, iar dacă nu, înseamnă că legătura noastră cu El este una defectuoasă și nefolositoare. *„Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele și unul dintre voi le zice „Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!” fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi?”*

În virtutea relației noastre cu El, noi n-ar trebui să căutăm aprobarea celor din jur și nici să atragem atenția lor, pentru a primi răsplata imediată pentru binele pe care-l facem. Mai degrabă să oferim tot ce avem în modul cel mai generos, fără nici o părere de rău.

Slujind pe alții

Isus a dat ucenicilor Săi următoarele instrucțiuni, care conțin o făgăduință foarte prețioasă: **„Dați și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va revărsa și pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsură, cu aceea vi se va măsură.”**

Ai auzit vreodată despre acest stil de viață: dă altora mai mult decât ți-a dat ție Dumnezeu și vei vedea rezultatul? **„Cine are milă de sărac, împrumută pe Domnul și El îi va răsplăti binefacerea.”** În loc să te preocupe reumplerea rezervei, tu trebuie să știi că Dumnezeu binecuvântează întotdeauna mai mult decât dai. Ne plac mărturiile unora care au fost binecuvântați îndestulător de Dumnezeu, atunci când L-au împrumutat dând săracilor și ne întrebăm oare cum de nu ne gândim să facem și noi la fel, și aceasta cât mai des. Din păcate, o mână închisă nu poate primi nimic.

Antidotul fricii nu este îndrăzneala, ci încrederea. Isus le spunea urmașilor Săi: **„Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția. Vindeți ce aveți și dați milostenie. Faceți-vă rost de pungii care nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nu se apropie hoțul și unde nu roade molia. Căci unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.”**

Gândește-te la...

Ce te împiedică să dai mai mult?

Acum și atunci

Părinții cunosc din experiență ce înseamnă să te sacrifici pentru binele cuiva. Ei au făcut sacrificii imense în favoarea copiilor lor, simțind întotdeauna plăcere în a-i pune pe aceștia mai presus de ei înșiși, uneori cu un preț foarte mare. Având în minte dragostea lui Dumnezeu pentru omenire, cei care au o legătură vie cu El, văd lucrurile la fel.

„Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu – pentru că Dumnezeu este dragoste.”

Dacă există în inima ta, dragostea se va manifesta prin atitudinile și acțiunile tale. Corectându-i pe ucenicii însetați, la vremea aceea, de putere și poziții înalte, Isus le-a arătat exemplul Său: **„Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.”** **„Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu... Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți.”**

Cuvintele lui Isus explică de ce urmașii Săi doresc să slujească altora. Simțindu-se în siguranță acum în privința relației lor cu Dumnezeu, ei au libertatea să facă exact ce așteaptă Isus de la ei, indiferent de prețul cerut și aceasta doar pentru a îndeplini voia Sa. Iubirea care se sacrifică în favoarea altora este caracteristica lui Isus Hristos și reprezintă spiritul cerului. Când este prezentă printre oamenii de pe pământ, ea coboară cerul în inima celui apăsător. Când cineva a gustat o astfel de experiență, are dovada tangibilă a realităților de sus.

Rugăciune:

Tată, iartă-mă că până acum am strâns doar. De acum înainte doresc să dau la fel de mult, cât mi-ai dat și Tu mie...

„Cine are milă de sărac, împrumută pe Domnul și El îi va răsplăti binefacerea.”

Deși noi nu suntem acolo încă, cerul poate fi coborât uneori pe pământ. Isus a proclamat următoarele despre Sine Însuși:

„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor căpătarea vederii, să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului.”

Deoarece Însuși Domnul Isus a făcut aceste lucruri, El i-a împuternicit pe urmașii Săi să facă la fel. Cei care sunt conectați la iubirea divină sacrifică cu bucurie tot ce au în favoarea binelui altora. Ei sunt dispuși să facă oricând acest pământ un loc mai bun de trăit. Anticipând ziua în care Dumnezeu va face toate lucrurile noi, ei doresc să ofere *acum* o pregustare a ceea ce vor experimenta *atunci*. Isus spunea

că îi va lua la cer numai pe cei care le-au slujit altora pe acest pământ.

Cei care au o legătură vie cu Dumnezeu nu vor reflecta aceasta doar într-o manifestare sporadică – din când în când – ci, din contră, ei doresc să demonstreze că cerul este o realitate *acum*, la fel cum va fi și *atunci*.

Gândește-te la...

Unde poți să ai o pregustare a cerului?

Folosește-o sau las-o!

După ce am ajuns la stadiul în care contientizăm faptul că avem o relație vie cu Dumnezeu, se naște în noi dorința inevitabilă de a-L mărturisi și altora pe Isus. Asemenea unui copil care se bucură când găsește o bomboană ascunsă în dulap sau unui tânăr a cărui inimă răvășită reînvie prin afecțiunea iubitei sale, această bucurie nu poate fi reținută numai pentru sine. La fel ca ucenicii care s-au bucurat că L-au descoperit pe Mesia, vom spune și noi „**Vino și vezi!**” celor cu care dorim să împărtășim bucuria descoperirii Lui.

Prin inspirație și expirație continuă, omul respiră normal. Și pe plan spiritual, lucrurile stau la fel: noi asimilăm în inima noastră dragostea lui Dumnezeu și apoi simțim nevoia să o împărtășim și cu alții. *Relația personală cu Dumnezeu* ne constrânge să descoperim iubirea Lui celor din jur, după cum *relația cu semenii* ne ajută să descoperim tot mai mult despre caracterul lui Dumnezeu. Astfel, prin noi, El se va putea face cunoscut omenirii pierdute.

Acesta este motivul pentru care Dumnezeu dorește să facem parte din planul cerului de salvare a sufletelor pierdute. Și cine beneficiază mai mult – noi sau cei cu care venim în contact?

Rugăciune:

Doamne, doresc din tot sufletul să fiu o parte a cerului Tău pe pământ, începând chiar de acum!

Cei conectați la Dumnezeu vor sacrifica totul cu bunăvoință, pentru a face această lume un loc mai bun chiar acum.

Bineînțeles că, atât noi, cât și cei pierduți! Bun venit în economia lui Dumnezeu de salvare a omenirii pierdute!

Când împărtășești semenilor tăi iubirea divină, dorința de a-L cunoaște pe Dumnezeu crește tot mai mult, pe zi ce trece. Slujirea dezinteresată realizează o sete adevărată după Spiritul Său cel Sfânt. Pe de-o parte, poți să duci un cal la apă dar nu-l poți face să bea iar, pe de altă parte, exercițiul în sine crează sete. Dacă relația cu Dumnezeu îți astâmpără setea, slujirea joacă rol de exercițiu care produce sete. Vei ajunge să te identifici cu psalmistul, care spune: „*După cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule! Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu. Când mă voi duce și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?*”

Aceia care încearcă să ofere altora ceea ce ei înșiși nu au, nu sunt cu nimic mai buni și nici mai diferiți decât conducătorii religioși de pe vremea Domnului Isus. Concluzia Lui de atunci este valabilă și astăzi: „*Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele văruite, care pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurătenie. Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor, dar pe dinlăuntru sunteți plini de fățarnicie și fărădelege.*”

În vederea menținerii legăturii noastre cu Dumnezeu, noi trebuie să primim zilnic iubire de sus pe care să o revărsăm și asupra altora. Fără a primi dragoste de la El, noi nu avem ce oferi semenilor noștri. Dacă nu împărtășim iubirea primită de sus, devenim inapți pentru revărsarea mai multor binecuvântări.

Râul Iordan se revarsă în Marea Galileii și continuă să curgă mai departe. Marea are două

puncte: unul de primire și altul de revărsare, prin care apa circulă în permanență, motiv pentru care este plină de viață. În partea de sud, Iordanul curge în Marea Moartă, care nu se revarsă mai departe și, după cum indică și numele, ea nu are viață.

Gândește-te la...

Crezi că este ușor să primești iubirea divină ca apoi să o împărtășești cu semenii tăi?

Binecuvântările primite zilnic de la Dumnezeu nu sunt suficiente vieții noastre spirituale. Dacă dorești să te menții apt din punct de vedere spiritual, tu trebuie să-I permiți lui Dumnezeu să transmită prin tine iubirea divină. Dumnezeu oferă această iubire și dorește să o ofere continuu. Slujește altora și împărtășește iubire! Altfel, nu doar că nu vei crește spiritual, dar vei pierde și ce ai primit inițial.

Rugăciune:

Dumnezeule al bunătății, compasiunii și bucuriei, Te rog să Te descoperi omenirii prin mine!

Fără a primi dragoste de sus, noi nu avem ce oferi semenilor noștri. Dacă nu oferim din ce am primit, devenim inapți pentru a primi mai mult.

Unde în această lume?

Tinerii se întrebă unde ar putea să slujească Domnului. Să meargă într-o țară îndepărtată sau să mai aștepte până vor obține o slujbă bine plătită sau o poziție socială înaltă? Să amâne slujirea până în momentul în care vor avea mai multă experiență de viață sau vor învăța să ia decizii foarte bune?

Ați citit în Biblie despre lucrarea minunată, de trei ani și jumătate a Domnului nostru Isus

Hristos pe acest pământ. El a petrecut majoritatea timpului Său într-un atelier de tâmplărie. Ce crezi că ilustrează mai bine slujirea Sa: vindecarea bolnavilor sau lăsarea deoparte a uneltelor Sale de tâmplar, pentru a-i asculta și încuraja pe cei întristați din jurul Său? Ce a fost mai importantă: hrănirea celor cinci mii de suflete flămânde sau sculptarea unei mese de lemn pentru vreunul din vecinii Săi? Punerea banului în gura peștelui, găsit apoi de Petru sau conștiințiozitatea cu care Și-a îndeplinit lucrarea de zi cu zi? Este credincioșia în slujire cea care contează sau mărimea serviciului și publicitatea ce decurge din slujire? Din perspectiva lui Dumnezeu, meseria lui Isus de tâmplar a contat la fel de mult ca lucrarea de vindecare, precum și celelalte minuni pe care le-a făcut.

Slujirea nu depinde întotdeauna de evenimente planificate din timp, de o fereastră în calendarul tău foarte ocupat sau de o cerință ce trebuie îndeplinită neapărat. Nu limita slujirea pentru Dumnezeu la activități de recreere, la simple ocazii de a relaționa cu oamenii sau oportunități care te pot ajuta la afirmarea ta personală. Cei care au o legătură vie cu Hristos vor sluji oriunde, oricând și oricum.

Talentele puse de Dumnezeu în tine, precum și darurile speciale pe care tot El ți le-a dat pe parcursul vieții tale, te vor echipa perfect pentru slujire. Nu ai neapărată nevoie de diplome și titluri, ani de experiență, ocazii de aur sau realizări preliminare slujirii. Dumnezeu te dezvoltă *pe măsură* ce lucrezi pentru El, nu *înainte* de a începe să slujești.

Cei care nu L-au cunoscut pe Dumnezeu, Îl vor descoperi în momentul

în care vor începe să-I slujească. Bucuria inexplicabilă a slujirii dezinteresate devine realitate în momentul în care Dumnezeu Se revarsă prin tine. Ce surpriză va fi pentru cei care Îl limitează pe Atotputernicul Dumnezeu la servicii religioase fără putere, ignorând total faptul că El nu locuiește în clădiri, ci în oameni.

Nu aștepta formule speciale pentru slujire. Dumnezeu i-a cerut tânărului bogat să vândă tot ce avea și să dea la săraci, ca apoi să plece de-acasă și să-L urmeze. Când un altul s-a oferit să-L urmeze, Isus i-a spus să se întoarcă acasă. Deși cineva s-a oferit să dea jumătate din posesiunile sale săracilor, Biblia nu menționează faptul că i s-ar fi cerut să-și lase și familia pentru a-L urma pe călătorul Isus.

Mântuitorul a dat sfaturi total diferite potențialilor Săi urmași. Ei au înțeles sfatul Lui în felul următor: pentru a îndeplini corect cerința

Gândește-te la...

Când i-a atins Dumnezeu pe alții prin tine?

Păstrând evidența greșelilor

Oamenii tind să țină cont de tot ce li se întâmplă rău, într-un fel în care nu se potrivește cu caracterul lui Dumnezeu. Omul păstrează în memorie tot răul făcut de alții vreodată, dorind să se și răzbune, în timp ce Dumnezeu iartă și spune: **„dragostea nu se gândește la rău”** sau, după cum spune traducerea TEV, **„dragostea nu ține cont de ce i s-a făcut rău.”** Omul păcătos pune accent pe aparențe, dar Isus spune: **„Nu judecați după înfățișare ci judecați după dreptate.”** Dumnezeu ne invită să urmăm exemplul Său, iar acest lucru va fi posibil numai când avem o legătură vie cu El.

Parabola talanților aduce în atenția noastră unele aspecte: Dumnezeu dorește să sporească potențialul nostru chiar aici, pe acest pământ! Oamenii îi evaluează pe semenii lor după tipul talanților și în funcție de numărul acestora, în timp ce Dumnezeu ne va răsplăti în conformitate cu ce producem cu talanții primiți.

lui Isus, aveau nevoie de o putere divină. Bineînțeles că, atunci când ești conectat la puterea supranaturală a lui Isus Hristos, prin tine vor curge râuri de apă vie...

Rugăciune:

Doamne, te rog fă-mă un instrument al păcii Tale pe pământ, oriunde voi merge!

Cei care au o legătură vie cu Hristos vor sluji oriunde, oricând și oricum.

„În clipa aceea ucenicii s-au apropiat de Isus și L-au întrebat: „Cine este mai mare în Împărăția cerurilor?” Fără îndoială că, ei așteptau ca răspunsul Lui să facă referire la performanțele lor, la respectarea vârstei sau a statutului în societate dar, spre surprinderea lor, Isus a chemat la El un copilăș, dându-le prin aceasta un răspuns de-a dreptul surprinzător: „Dacă nu vă schimbați în întregime, devenind ca niște copii, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor. Numai cel care este capabil să se

umilească într-atât de mult, asemenea acestui copilăș, va deveni cel mai mare în Împărăția cerurilor.”

Această declarație a lui Isus elimină orice urmă de comparație cu alții, despre care Scriptura vorbește în felul următor: *„Negreșit, n-avem îndrăzneală să ne punem alături sau în rândul unora din aceia care se laudă singuri. Dar ei, prin faptul că se măsoară cu ei înșiși și se pun alături ei cu ei, sunt fără pricepere.”*

A avea bani, mai mulți decât alții, prieteni mai bine vazuți, un grad de inteligență mai mare sau performanțe profesionale mai deosebite decât semenii tăi, nu mai contează! Ce paradigmă încurajatoare! La sfârșitul timpului vom afla cum ne-a evaluat Dumnezeu pe fiecare dintre noi, iar a păstra evidența lucrurilor rele *acum* este ca și cum ai încerca să tragi la țintă și ești legat la ochi.

Disponibilitatea pentru slujire contează mai mult decât potențialul intelectual pe care-l deținem. Un copilăș, care a cedat prânzul său modest, pregătit acasă de mama lui, a hrănit mii de suflete flămânde, prin puterea lui Isus. Oare cât va realiza Dumnezeu cu întreg potențialul tău?

Gândește-te la...

De ce țin oare oamenii cont de toate lucrurile rele?

Nu aștepta ocazii extraordinare, mai multă experiență sau o poziție mai bine plătită! Pe parcursul vieții poți învăța multe lucruri, sporind astfel capacitățile intelectuale puse în tine de Dumnezeu, cu condiția ca să începi să-I slujești chiar acum! Vestea bună este că slujirea ta va continua și în ceruri.

A fi conectat cu Dumnezeu, înseamnă a fi conectat la iubirea Lui, iar slujirea este dragostea în acțiune.

Rugăciune:

Doamne, te rog sporește Tu tot ce mi-ai încredințat, ca să Te pot sluji pe Tine, prin alții.

Dumnezeu nu ne evaluează după tipul talanților ci, după ceea ce producem cu ei.

Descoperindu-L pe Dumnezeu

Două proprietăți la malul mării – una sus, pe stâncă, iar cealaltă jos, pe mal. Bineînțeles că și prețul terenului era diferit – unul scump, iar celălalt și mai scump.

Doi cumpărători diferiți – unul căuta o casă cu priveliște, iar celălalt o casă pe care să o vadă toată lumea. Două sisteme de gândire diferite – unul accepta realitatea lui Dumnezeu, în timp ce altul pretindea că este ateu.

Amândoi dădeau semne de prosperitate, până când a venit furtuna... A plouat cu găleata timp de câteva zile. Nivelul mării a crescut foarte mult dar casa de pe stâncă stătea bine și în siguranță. Cea de pe plajă a fost inundată și au luat-o apele învolburate.

După furtună, ateul căuta să-și refacă imobilul pe același loc de pe plajă. A apelat la ajutorul companiei de asigurări, pentru a fi despăgubit, dar a fost refuzat. A fost nevoit să meargă cu această problema la tribunal.

Compania de asigurări pretindea că nu era responsabilă pentru pierderea completă a casei, susținând că „furtuna a fost un act de voință al lui Dumnezeu.”

„Nu există Dumnezeu”, a țipat ateul. „Cum îndrăzniți să vă ascundeți după o asemenea născocire a imaginației oamenilor slabi?”

Judecătorul a susținut poziția ateului convins. „Dacă nu există Dumnezeu, atunci nu există nici acțiuni ale lui Dumnezeu. Așadar, inundația nu a vut loc. Nu rămâne decât să vă intereseze direct și personal reconstruirea casei.”

Ateul nu-și putea crede urechilor. De atunci i-a fost tot mai greu să creadă în orice.

Verificând sursa

Cum poate cineva să-L cunoască, cu adevărat, pe Dumnezeu? Ar putea o ființă umană, sau o putere – numită Dumnezeu – să fie produsul unei simple imaginații? Omul ar putea să-L numească Atotputernic sau poate suntem victimele unor mituri ale epocilor întunecate care astăzi par primitive și copilărești.

În timp ce trebuie să alegi pentru tine însuți, limitând oarecum ținta cercetărilor minții tale, ai ajuns la concluzia că trebuie să accepți un dumnezeu mic sau poate că tu însuți te crezi Dumnezeu. Cu siguranță că, un căutător al adevărului ar trebui să examineze lumea extinsă, trecutul, prezentul și viitorul, precum toate imaginațiile și născocirile omenești.

Unde ar putea descoperi omul supranaturalul? Cel mai bun loc de a-L înțelege pe Dumnezeu este natura. Pentru mii de ani, omul s-a închinat naturii. Înțelegându-i puterea și, în același timp, dependența de ea, el s-a închinat soarelui, ploii, copacilor, semințelor, lunii etc. În mod intuitiv, și din experiență, el a descoperit că ceva mai mare decât el este prezent în natură. Pavel spunea:

„Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu. În

adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele, în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți; fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit ci s-au datat la gândiri deșarte și inima lor fără pricepere s-a întunecat. S-au fălit că sunt înțelepți și au înnebunit. Au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o icoană care seamănă cu omul muritor, păsări, dobitoace cu patru picioare și târâtoare.”

Te-ai închinat vreodată lui Dumnezeu din recunoștință pentru tot ce a creat sau ai refuzat, pur și simplu, să te prosternezi înaintea puterii Lui creatoare? Trendul actual de a nu te închina Creatorului este determinat de *teoria originilor* care susține faptul că omul se trage din maimuță. Această teorie schimbă total conceptul de recunoaștere a unui Dumnezeu Creator cu cea a inexistenței Sale. A accepta teorii științifice eronate necesită mai multă credință decât să crezi, simplu, în creațiune. De asemenea, pentru observarea fenomenului de evoluție, se invocă perioade imense de timp, pe care numai un Dumnezeu infinit le-ar putea acoperi în timp.

Dar, iată ce spune Dumnezeu despre Sine
Însuși:

„Domnul a spus doar și cerurile au fost create

A suflat cuvântul și stelele s-au născut.

El a pus hotare mării și a încuiat oceanele în marginile lor.

*Să se teamă întreg pământul de Domnul
și fiecare să se prostearnă înaintea Lui!*

Căci, când El a vorbit, lumea a început!

A apărut la ordinul Lui...” – traducerea

NLT

„Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului și toată oștirea lor prin suflarea gurii Lui. El îngrămădește apele mării într-un morman și pune adâncurile în cămări. Tot pământul să se teamă de Domnul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea Lui! Căci El zice și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă.” – traducerea Cornilescu

Gândește-te la...

Este nevoie de mai multă credință să accepți existența lui Dumnezeu decât evoluția? Explică.

Dumnezeu în natură

Prin creația Sa, Dumnezeu a descoperit omenirii multe aspecte ale caracterului Său. Într-o singură celulă din organism sau în multitudinea galaxiilor cerești, putem observa atât simplitate, cât și complexitate maximă. Dumnezeu valorifică frumusețea interioară, dar și cea exterioară. Privește la frumusețea unei singure flori, a unui buchet proaspăt în vază sau a unei pajiști pline cu flori de câmp! Încearcă să discerți frumusețea interioară a unui animal de casă înzestrat cu loialitate, dăruirea necondiționată a unui pom plin cu fructe, precum și complexitatea și eficiența sistemului circulator a organismelor vii. Minunat, nu-i așa? Deschide-ți ochii și încearcă să apreciezi frumusețea întregii creații a lui Dumnezeu și apoi spune, cu toată recunoștința: „Oh! Dumnezeul meu!”

Natura ne descoperă diversitate. Caută varietatea privind la fețele oamenilor. Prin ape, omul și-a marcat granițe și, cu toate acestea, râurile și-au schimbat uneori cursul. Ploaia cade, dar nu la aceeași oră sau în aceeași cantitate, chiar dacă ne referim la același loc. Încercările omului de a categorisi creația lui Dumnezeu au trecut prin reviziri repetate. Marea noastră planetă și universul ilustrează faptul că viața depinde numai de El. Așa se explică faptul că, predându-ți viața în mâna Lui, poți avea siguranță.

În natură, descoperim calități de caracter precum încredere și ascultare. Fenomenele predictibile, precum gravitația, energia, mișcarea și forța, omul le-a numit „legi naturale”.

Rugăciune:

Mă chinui să fac o grădină să crească. Mă uit la o fermă și mă uimește fermierul dar, când vine vorba de întreg pământul, sunt uimit de puterea Ta!

În mod intuitiv, și din experiență, omul a descoperit că ceva mai mare decât el este prezent în natură.

Dacă arunci un obiect de pe acoperișul casei, în ce direcție crezi că se va deplasa obiectul? Pe gravitate poți să contezi oricând. Este o lege fixă a naturii. Dumnezeu a intenționat ca gravitatea să acționeze astfel. Mesajul este că tu poți conta întotdeauna pe El!

Când natura depășește puterea omului de acțiune, vorbim de dezastre naturale. Cum ar putea omul să influențeze direcția unei tornade, să disipeze puterea unui uragan, să prevină un tsunami sau un

cutremur, să stingă vâlvătaia unui foc de proporții sau să diminueze volumul apelor în inundații? Natura este supusă unei forțe mai puternice decât ea.

„Dumnezeu este adăpostul și spijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi. De aceea nu ne temem chiar dacă s-ar zgudui pământul și s-ar clătina munții în inima mărilor. Chiar dacă ar urla și ar spumega valurile mării și s-ar ridica până acolo de să se cutremure munții.”

Pentru a ilustra grija lui Dumnezeu pentru noi, Isus a extras multe parabole și exemple din natură. El a demonstrat supremația Sa asupra naturii. Fie că a fost vorba de mersul pe mare sau de încetarea unei furtuni, *„oamenii aceia se mirau și ziceau: „Ce fel de om este acesta de-L ascultă până și vânturile și marea?”*

În ciuda devastării și distrugerii aduse de păcatul neascultării în această lume, natura continuă să-L dezvăluie omului pe Dumnezeu și aceasta numai celor care sunt dispuși să-L vadă, să-L audă și să-L simtă prezent în viața lor.

Gândește-te la...

Unde Îl vezi pe Dumnezeu în natură?

Rugăciune:

Doamne, lărgeste-mi percepția despre Tine, deschizându-mi ochii să Te văd mai bine în natură!

În ciuda devastării și distrugerii aduse de păcatul neascultării în această lume, natura continuă să-L dezvăluie omului pe Dumnezeu și aceasta numai celor care sunt dispuși să-L vadă, să-L audă și să-L simtă prezent în viața lor.

Îmaginează-ți cât de mult va putea să dezvăluie natura despre caracterul lui Dumnezeu, după ce păcatul va fi îndepărtat complet din această lume!

Numai norocul?

După ce spune Biblia „*nu cei iuți câștigă cursa, nu cei viteji câștigă războiul, nu cei înțelepți câștigă pâinea, nici cei pricepuți bogăția, nici cei învățați bunăvoința, ci, toate atârnă de vreme și împrejurări, de a te afla în locul potrivit, la momentul potrivit.*”

Oare chiar așa stau lucrurile? Posibil. Sau poate că nu.

Clasica istorie a lui Iosif vândut ca sclav de frații săi invidioși, este o poveste a alternanței dintre agonie și extaz. Când rolurile s-au inversat iar frații lui au ajuns în Egipt, ca să ceară de mâncare, ei nu și-au dat seama că Iosif era prim-ministru. El i-a uimit cu declarația sa: „*Eu sunt fratele vostru, Iosif, pe care l-ați vândut ca să fie dus în Egipt. Acum, nu vă întristați și nu fiți mâhniți că m-ați adus aici, căci ca să vă scap viața m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră... Așa că nu voi m-ați trimis aici, ci Dumnezeu; El m-a făcut ca un tată al lui Faraon, stăpân peste toată casa lui și cârmuitorul întregii țări a Egiptului. Acolo vă voi hrăni căci mai sunt încă cinci ani de foamete și astfel nu vei pieri, tu, casa ta și tot ce este al tău.*”

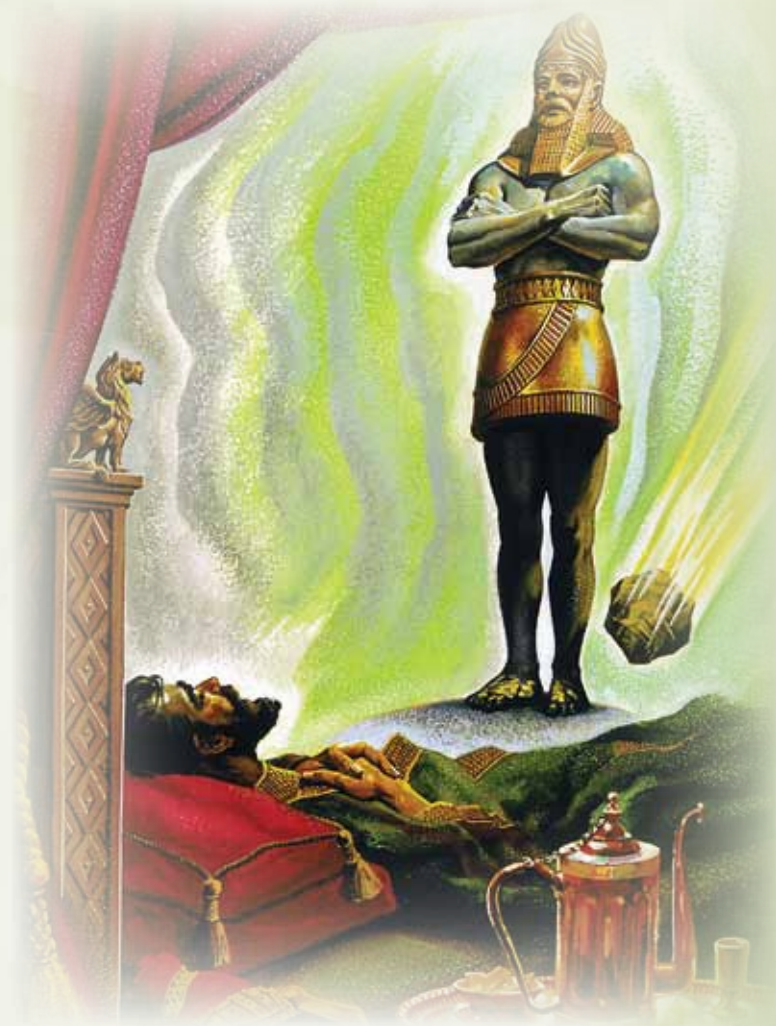
Noroc? Sau providența lui Dumnezeu?

Daniel l-a dezvăluit pe Dumnezeu prin visul lui Nebucadnețar, vis pe care nici o minte omenească nu l-ar fi putut înțelege și nici să-l explice. Iona a înțeles imediat că atât furtuna aceea amenințătoare, cât și peștele care i-a salvat viața, au fost trimiși de Dumnezeu. Viața lui Samson a depins de Dumnezeu, când a fost salvat de la deshidratare, după înfrângerea dușmanului său. Ilie L-a ascultat pe Dumnezeu, iar corbii i-au adus de mâncare, în timpul foametei de pe vremea lui Ahab. Elisei a simțit prezența unei armate divine, invizibile, care a înconjurat inamicul lor vizibil. Cerșetorul schiop de la poarta templului a fost vindecat de unul din ucenicii lui Isus cel răstignit și înviat.

Unii oameni s-au trezit la realitatea lui Dumnezeu prin evenimente miraculoase, coincidență sau providență. Pentru alții, s-ar putea să fi fost revenirea la viață de pe pragul morții, o experiență inexplicabilă, un neprevăzut sau o descoperire nemaipomenită – acel ceva care a trezit interesul lor față de intervenția divină. Cu alte cuvinte, față de Dumnezeu.

Iona a încercat să fugă de misiunea încredințată lui de Însuși Dumnezeu, în timp ce Pavel a încercat să o ducă cu orice chip până la capăt. Cetățenii din Efes s-au răsculat împotriva ei.

Fii atent la mesajele lui Dumnezeu pentru tine prin circumstanțe sau, cum spune lumea, prin noroc! Aceasta nu înseamnă că lucrurile vor decurge exact cum îți dorești, pentru că Dumnezeu va direcționa totul în favoarea binelui tău suprem și la momentul cel mai potrivit pentru tine. „*Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile Tale și El îți va netezi cărările.*”

Gândește-te la...

Când te-ai întrebat ultima oară dacă e vorba de noroc, coincidență sau planul lui Dumnezeu?

Dumnezeu mai comunică încă cu omul

De-a lungul istoriei acestui pământ, Dumnezeu a comunicat continuu cu omul. El abia așteaptă ziua în care comunicarea cu El, față către față, va fi iarăși restaurată; când păcatul nu va mai fi, iar noi ne vom bucura de prezența Lui în ceruri. Până atunci, percepem frânturi ale slavei Sale. *„Acum vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.”*

Vechiul Testament redă mesajele lui Dumnezeu oferite prin profeți omenirii. Noul Testament oferă o imagine mai amplă despre un Dumnezeu descoperit prin acțiunile, atitudinea și viața lui Isus Hristos. Înainte de înălțare, El le-a spus urmașilor Săi: *„Și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va trimite un alt Mângâietor care să rămână cu voi în veac și anume, Duhul adevărului pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște, dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi.”*

Cartea „Faptelor Apostolilor” redă exemple uimitoare ale acțiunilor, mesajelor și transformării vieților de oameni. După ce Isus s-a înălțat la cer, Dumnezeu nu ne-a uitat. El nu

este departe de noi nici astăzi.

„Hristos v-a binecuvântat cu Duhul Sfânt. Acum, Duhul Sfânt a rămas în voi, iar voi nu aveți nevoie de învățători. Duhul este adevăr și vă învață totul. Așadar, rămâneți în aceeași simțire în inima voastră cu Hristos, după cum v-a învățat Duhul.”

Unii citează următorul verset, pentru a susține faptul că noi nu avem nici cea mai vagă idee despre lucrurile pregătite în ceruri de Dumnezeu pentru noi.

Rugăciune:

Doamne, eu nu văd întotdeauna planul Tău ca fiind de la Tine, dar am încredere în Tine, pentru că Tu ești bun și deții controlul tuturor lucrurilor.

Unii oameni s-au trezit la realitatea lui Dumnezeu, prin evenimente miraculoase, coincidență sau providență.

„Dar, după cum este scris: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” Dacă ar citi și următorul verset, ar înțelege mai bine faptul că Duhul lui Dumnezeu este Cel care a descoperit aceste lucruri: *„Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.”* Dacă nu au nici cea mai vagă idee despre veșnicie, înseamnă că nu au Duhul Sfânt.

Dumnezeu continuă să comunice cu omul și astăzi. Duhul continuă să vorbească, să modeleze, să înzestreze, să provoace și să transforme. *„Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește.”*

Nu te aștepta nici la un *status quo*, nici la o liniște perpetuă în viața ta.

Gândește-te la...

În ce fel a comunicat Dumnezeu în ultima vreme cu tine?

Scriptura

Pe lângă revelația naturii, lucrarea Duhului Sfânt sau providența divină, Dumnezeu a inspirat profeții să scrie o carte de aducere aminte a tuturor interacțiunilor Sale cu omul, care cuprinde instrucțiuni, înțelepciune și făgăduințe prețioase. Această carte se numește Biblia – o carte unică, ce cuprinde alte șaiszecișisase de volume mai mici, ce trec în revistă toată istoria omenirii, focalizându-se pe intenția lui Dumnezeu de a ne câștiga pentru Sine, indiferent de căderile și dezastrele înregistrate în raportul vieții noastre.

Scriind acum două mii de ani, despre istoria urmașilor lui Dumnezeu, Pavel spunea: *„Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”*

Traducerea TLB redă acest verset în următoarele cuvinte: *„Toate aceste lucruri li s-au întâmplat ca exemple – pilde pentru noi – pentru a ne avertiza, ca să nu facem și noi aceleași greșeli ca și ei; au fost scrise să le citim și să învățăm din ele, în ultimile zile ale istoriei pământului, pe măsură ce lumea se apropie de sfârșitul ei.”*

Rugăciune:

Doamne, mă simt privilegiat să mă aflu în viață la acest punct al istoriei omenirii! Biblia ne spune despre ce ai făcut Tu, în trecut. Acum, pot să spun că am Spiritul Tău și percep bine mesajul Tău divin. Îți mulțumesc!

Nu te aștepta nici la un status quo, nici la o liniște perpetuă în viața ta.

Biblia are un capitol întreg cu eroi care au dovedit încredere în Dumnezeu, de-a lungul tuturor veacurilor. Nume cunoscute ca: Noe, Avraam și Moise au mențiuni speciale, iar alții, cu nume mai puțin sonore, precum Abel, Enoh, Barac și Iefta, sunt trecuți în revistă doar cu numele. Analizează cu atenție modul în care a procedat Dumnezeu în trecut, pentru a te inspira pe tine acum, în prezent.

Toți acești pionieri ai Bibliei au pavat necunoscutul cu credința lor. Toți acești veterani ai luptei

dintre bine și rău ne inspiră încredere, prin credința care au avut-o în diferite încercări. Înseamnă că și noi putem să procedăm la fel. Pe locuri! Fiți gata! Start! Și nu te opri niciodată!

Fără surplus de grăsime spirituală! Fără păcate parazitare! Aținteșteț-i ochii la Isus, care nu numai că a început dar a și finalizat această cursă în lumea păcatului în care ne aflăm noi prinși astăzi. Studiază felul în care a reușit El să fie mereu biruitor. Deoarece El nu a pierdut din vedere ținta la care dorea să ajungă – acel final triumfător împreună cu Dumnezeu – a reușit să învingă toate obstacolele din calea Sa: crucea, rușinea, totul! Iar acum se află *acolo*, în locul de onoare supremă al universului, la dreapta lui Dumnezeu. Ori de câte ori te descoperi șovăind în credință, citește ce spune Biblia despre viața Lui, punct cu punct, acea litanie de ostilitate exagerată pe care El a trebuit să o înfrunte singur. Biruințele Lui pot să te ajute și să te inspire și pe tine, ca să prinzi din nou curaj!

Gândește-te la...

Care porțiuni ale Bibliei s-au dovedit a fi eficiente în relația ta cu Dumnezeu?

curată și ține pe vecie, judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt drepte. Robul Tău primește și el învățătura de la ele; pentru cine le păzește, răsplata este mare.”

La sfârșitul cărții sale, vorbind despre încheierea existenței Domnului Isus pe acest pământ, Ioan explică motivul pentru care a scris această carte, precum și existența întregii Scripturi: *„Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezând să aveți viața în Numele Lui.”*

„Legea Domnului este desăvârșită și înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor. Orânduiriile Domnului sunt fără prihană și veselesc inima:

poruncile Domnului sunt curate și luminează ochii. Frica de Domnul este

Rugăciune:

Doamne! Ce comoară! Ce sursă de inspirație! Doresc să rămân conectat cu Tine, prin darul pe care L-ai dat Tu omenirii: Biblia!

Analizează cu atenție modul în care a procedat Dumnezeu în trecut, pentru a te inspira pe tine acum, în prezent.

Cum să citim Biblia?

Scopul Scripturii este să ne conecteze pe noi la iubirea divină. Tu să nu o folosești ca pe o carte obișnuită, ci crează-ți bunul obicei de a o citi zilnic. Această practică să devină asemenea unei îndatoriri profesionale.

Folosește-o pentru a iniția legătura ta cu Dumnezeu, altfel vei pierde din vedere scopul ei de bază, la fel cum au făcut și cititorii de profesie din vremea Domnului Isus. El le spunea adesea:

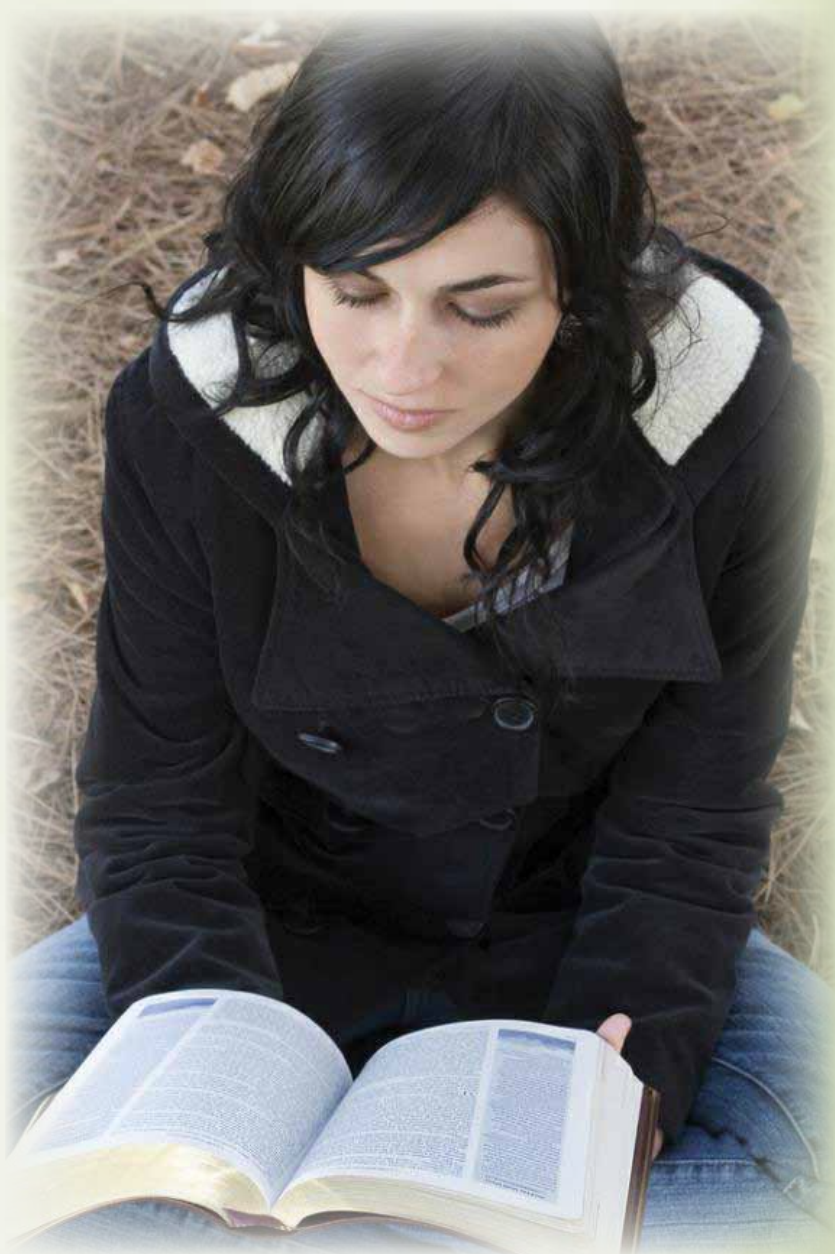
„Voi stați cu nasul în Scriptură, pentru că socotiți că în ea veți descoperi viața veșnică, dar pierdeți din vedere întreaga pădure, pentru câțiva copaci. Toate aceste Scripturi vorbesc despre Mine! Aici sunt, înaintea voastră! Dar voi nu sunteți dispuși să primiți de la Mine viața pe care spuneți că o căutați.”

Da. Este posibil să citești Biblia din scoarță-n scoarță și să pierzi din vedere esențialul. Poți chiar să o memorizezi și să-i înveți și pe alții din ea, dar să nu percepi deloc caracterul pe care El dorește să-l descopere omenirii pierdute prin Isus Hristos. Duhul Sfânt a comunicat deja omului mesajul original. Acum, tu ai nevoie de același spirit care să te ajute să asimilezi Biblia în gândirea și acțiunile tale. Începe prin a-I cere lui Dumnezeu să-ți dea Spiritul Său, care să te conecteze la iubirea Lui, prin Cuvântul inspirat.

Există o mulțime de versiuni ale Bibliei. Găsește una cu care să te simți confortabil și ai încredere că Duhul Sfânt va începe să comunice cu tine. O citire în grabă îți va oferi doar informații din Biblie; nu va clădi relația ta cu Dumnezeu. Dacă nu ai prea mult timp la dispoziție, alege o frază dintr-un psalm, un psalm întreg sau un proverb, o declarație a lui Isus sau o învățătură dintr-o istorie biblică și meditează de-a lungul zilei asupra învățăturii ei.

Unele pasaje ale Scripturii sunt simple, altele necesită o exegeză amănunțită. Biblia a fost scrisă pentru oameni simpli, nu doar pentru teologi, dar nu te aștepta să înțelegi totul de la prima citire. Ea descoperă caracterul lui Dumnezeu, de aceea ți se adresează direct, deși, uneori va depăși capacitatea ta de înțelegere. Subliniază, marchează în culori, scrie pe margini, notează tot ce crezi că e important la sfârșit, compară verset cu verset, încearcă să înțelegi contextul istoric al descrierii și apoi fă o aplicație a textului sau a capitolului respectiv pentru viața ta de astăzi.

Când revii asupra unui pasaj, poți să-l citești iarăși în întregime, să-l revizuiesti sau să te concentrezi asupra porțiunilor subliniate. Vei fi surprins de impactul pe care-l va avea asupra ta.

Cere-I Duhului Sfânt să folosească ce ai descoperit nou în Scriptură în a te iniția în conversația ta intimă cu Dumnezeu. Rezultatul va fi o iubire tot mai mare pentru El și o apreciere deosebită pentru providența Sa minunată în viața ta, agonie și pocăință pentru trecut, celebrare plină de exuberanță pentru victoriile asupra păcatului, motivație pentru noi acțiuni, seninătate, acceptare totală a călăuzirii Sale, speranță pentru viitor, slujire pentru semenii, o puternică dorință de a descoperi tot mai mult despre caracterul Său, iertare față de cei ce ți-au greșit, o înțelegere tot

mai profundă a realităților vieții, o luptă susținută împotriva răului, cerere pentru manifestarea minunilor Sale în viața ta, tărie de caracter și rezistență în fața ispitei – și lista ar putea continua. Până la urmă, tu abia începi să-L cunoști pe Dumnezeu!

Gândește-te la...

De ce citești Biblia și cum o citești?

Fii hotărât!

E posibil ca, tu să fi dobândit oarecum o legătură cu Dumnezeu, fie de la părinți, fie de la anumite persoane semnificative din viața ta, dar, dacă ai ajuns să citești această carte, ai devenit suficient de matur ca să dezvolti o relație personală cu iubirea divină. Poate că ai auzit de la alți oameni *despre* Dumnezeu, dar tu trebuie să-L *descoperi* pe El în mod *personal*. Aceasta nu înseamnă că trebuie să uiți tot ce te-au învățat alții până acum sau să o iei de la zero. Nici nu înseamnă că nu ai nevoie de comuniunea ta directă cu Dumnezeu, atâta timp cât dorești să fii activ spiritual și să nu depinzi de suportul lor.

Citește Biblia și fă aplicații personale. Nu prelua tot ce spun alții din Biblie. Nu te baza pe relația altora cu Dumnezeu, când poți avea tu, relația ta cu El. Studiază și interacționează cu cei care Îl cunosc pe Dumnezeu, dar crează-ți și un timp individual de părtășie cu Dumnezeu.

Rugăciune:

Doamne! Mă sperii! Ce se întâmplă dacă eu te caut pe Tine, dar rămân tot gol în sufletul meu? Ce siguranță am că te voi descoperi cu adevărat?

Biblia descoperă caracterul lui Dumnezeu, de aceea ți se adresează direct, deși uneori va depăși capacitatea ta de înțelegere.

Citește Scriptura în fiecare zi. Varsă-ți sufletul înaintea Lui. Ascultă glasul Său, prin impresiile pe care ți le transmite prin Duhul Sfânt. Plasează-te în prezența Lui prin rugăciune.

Studiul Scripturii îți va dezvolta intelectul, descoperindu-ți lărgimea și adâncimea caracterului lui Dumnezeu. În virtutea relației tale cu El, caracterul tău se va schimba iar scopul tău în viață va deveni tot mai clar. Pe măsură ce vei dezvolta o relație personală cu iubirea divină, vei experimenta o înțelegere tot mai profundă și o deosebită apreciere pentru El – motivat de ce a făcut *în trecut* pentru tine, ce face *acum* și ce se va întâmpla *în viitor* cu viața ta. Vei dori să te alături planurilor lui Dumnezeu, nu doar să le binecuvânteze El pe ale tale.

La un moment dat va trebui să plonjezi în gol împreună cu Dumnezeu, prin credință. Încrederea în El se conturează fie din experiențele trecutului, fie printr-o disperare oarbă. Biblia vorbește despre amândouă. Dumnezeu dorește ca încrederea ta în El să crească din ce în ce mai mult. Unii numesc aceasta *credință*. Dumnezeu poate să facă să se întâmple ceea ce ceri de la El, dar tu trebuie să preiei riscul. **„Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui. Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.”**

Îndemnul de a ne încrede în Dumnezeu reiese chiar din Biblie. **„Astfel dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem intrare slobodă în Locul prea sfânt pe calea cea nouă și vie, pe care ne-a deschis-o din lăuntru, adică trupul Său: și, fiindcă avem un Mare Preot pus peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățite de un cuget rău și cu trupul spălat cu o apă curată.”**

Gândește-te la...

Când ai avut o tentativă concretă de a-L cunoaște pe Dumnezeu?

Poți să-L cunoști pe Dumnezeu?

Desigur!

Îl vei înțelege pe deplin?

Nu încă!

Merită să-L cunoști?

Bineînțeles!

Rugăciune:

Doamne, doresc din tot sufletul să am o legătură vie cu Tine. Nu doar o tentativă fără finalizare. Te doresc prezent în viața mea!

Poate că ai auzit de la alții despre Dumnezeu, dar tu trebuie să-L descoperi pe El în mod personal.

Vorbind și ascultându-L pe Dumnezeu

Îndrăgostiții nu se mai puteau opri din vorbă unul cu altul. Ce vorbeau ei nu era neapărat foarte important sau un subiect deosebit, dar, din diferite motive, părea semnificativ – cel puțin pentru ei. Parcă vrăjiți, asemenea unor copilași dintr-o poveste, se mirau unul de povestea celuilalt. Afecțiunea lor, vizibil reciprocă, îi stânjenea pe spectatorii care priveau trecând pe lângă ei, însă pe ei nu-i deranja deloc.

Cuvintele constituiau doar o mică parte a comunicării lor. Da! Tonul vocii conta și se pare că erau transportați în „la-la land” – într-o țară de vis – pentru cea mai mare parte a timpului petrecut împreună. Altceva se petrecea însă cu ei. Plutea în aer, dar nu putea fi identificat. Era

mai mult decât o poveste de iubire, deși era parte din tot ce se petrecea acolo cu ei.

Acele momente teribile când nu erau împreună, făceau scrisorile, notițele trimise unul altuia și micile atenții mult mai semnificative decât banii cheltuiți pentru obținerea lor. Era ca și cum luaseră viața în piept. Și slavă Domnului pentru tehnologia modernă, cu atâtea forme de comunicare, ce vine în ajutorul celor care se iubesc dar sunt la distanță unul de altul.

A fi împreună este incomparabil mai bine, dar, când ești departe de persoana iubită, merită să găsești orice metodă de a te simți aproape unul de altul. Asta simți când ești îndrăgostit.

Ai fi surprins să descoperi că cea mai frumoasă metaforă a Bibliei referitoare la relația dintre Dumnezeu și poporul Său este aceea de îndrăgostiți? De oameni care se iubesc cu adevărat? Iată un subiect care merită toată atenția noastră!

Comunicare permanentă

Dumnezeu a comunicat deja cu omul. El a transmis continuu mesajele Lui prin: natură, Scriptură, circumstanțe sau providență, mărturia celor care L-au cunoscut și, cel mai eficient, prin viața Domnului Isus Hristos. Cu toate acestea, Dumnezeu continuă să comunice și astăzi cu noi. Duhul Sfânt reînnoiește și personalizează mesajele lui Dumnezeu în așa fel, încât le face potrivite minții fiecăruia dintre noi și le transmite mereu oamenilor. Dumnezeu dorește să înceapă o legătură de iubire cu tine chiar *acum!*

De-a lungul timpului, omul a căutat mereu să aibă o legătură cu supranaturalul. Pelerinaje și sacrificii, incantații sau formule mistice, ședințe de spiritism sau astrologie, reprezintă căutările disperate ale omului de a intra în contact cu Cel Atotputernic. Dar vestea bună este că noi avem oricând intrare liberă la Dumnezeu. Rugăciunea ne oferă o linie de comunicare directă cu El, în orice moment.

Atât Vechiul Testament, cât și Noul, se referă la Dumnezeu ca fiind aproape de noi, nu la o divinitate departe de ființa umană, într-un cer îndepărtat sau dincolo de ape. Dimpotrivă! Dumnezeu se prezintă ca fiind aproape de noi, la îndemâna noastră, chiar pe buzele noastre, în inima celui care Îl cheamă, prin sacrificiul adus de Isus Hristos. Dacă cineva îți spune că rugăciunile tale nu ajung mai departe de tavanul de de-asupra, poți să te relaxezi la gândul că nici nu este nevoie să ajungă mai departe, atâta timp cât Dumnezeu este chiar lângă tine.

Ideea că rugăciunea poate fi asemuită cu o discuție liberă între tine și un prieten apropiat, poate părea puțin nerealistă, încercând să descriem interacțiunile noastre cu divinitatea. În primul rând, dialogul față-n față cu un Dumnezeu invizibil impune credință, de care nu avem nevoie în discuția cu un prieten pe care îl poți vedea și atinge. Cu toate că Dumnezeu a devenit om, noi nu eram acolo acum două mii de ani, ca să interacționăm cu el. Și, în timp ce Scriptura ne invită să îndrăznim și să-L numim „Tăticuțule!”, exemple ale puterii și autorității Sale supreme Îl transpun în sfere dincolo de tărâmul uman. Când stai de vorbă cu un prieten, te aștepti că el să te asculte și să-ți arate acest lucru, cel puțin ocazional, nu-i așa? Rugăciunea poate fi ceva real, deși înțelegerea noastră ne provoacă uneori la căutare.

De fapt, rugăciunea poate depăși

limita intimității cu un prieten, deoarece înseamnă intimitate cu divinitatea. Noi putem intra oricând în legătură cu Dumnezeu. Prietenii de pe pământ nu sunt întotdeauna disponibili, dar Dumnezeu este! Mai eficientă decât orice tehnologie

Gândește-te la...

Care sunt asemănările și diferențele dintre obiceiul de a sta de vorbă cu un prieten sau cu Dumnezeu?

din domeniul comunicării, rugăciunea îl leagă pe om de Dumnezeu într-o manieră unică, ce nu se poate rupe niciodată. Aceasta este semnificația profundă a sintagmei „Rugați-vă fără încetare!”

Aștepti un răspuns din partea lui Dumnezeu? Caută-l în Scriptură! Privește în natură! Caută să te deprinzi cu impresiile Duhului Sfânt, care îndrumă omul să caute adevărul și Îl face pe Dumnezeu disponibil la orice oră, mai mult decât un prieten omenesc!

Rugăciune:

Doamne! Chiar ești acolo? Aștept să simt prezența Ta și să primesc răspunsul Tău.

Mai eficientă decât orice tehnologie din domeniul comunicării, rugăciunea îl leagă pe om de Dumnezeu, într-o manieră unică, ce nu se poate rupe niciodată.

Exemplul lui Isus Hristos

Isus se ruga mereu. S-ar putea ca aceasta să ți se pară ciudat. Cum adică? Dumnezeu să vorbească cu Dumnezeu? Se poate ca Dumnezeu de pe pământ să comunice cu Dumnezeu din cer? Nu e de mirare că Isus se ruga Tatălui Său: **„Facă-se voia Ta precum în cer, așa și pe pământ.”**

Pentru că tu ești deja un copil al lui Dumnezeu, comunicarea ta cu Tatăl din cer include elementul supranatural al prezenței Duhului Sfânt, care te leagă pe tine cu cerul, în timp ce tu te afli aici, jos, pe pământ. **„Și tot astfel, și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile, știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.”**

Traducerea CEV traduce aceste versete în felul următor: **„În anumite privințe suntem slabi, dar Spirtul este prezent ca să ne ajute. De exemplu, când nu știm pentru ce să ne rugăm, Duhul Sfânt se roagă pentru noi în cuvinte pe care noi nu am ști să le rostim. Toate gândurile noastre Îi sunt cunoscute lui Dumnezeu. El este singurul care știe ce se petrece în mintea Duhului, când se roagă pentru oameni.”** Dacă Isus Hristos a fost conectat cu cerul, și noi putem fi conectați cu el. Rugăciunea funcționează ca un mijloc ideal prin care comunicare decurge între pământ și cer, dar și invers.

În momentul în care Domnul Isus întâmpina o situație majoră în viața Lui sau se confrunta cu o decizie pe termen lung, El se ruga foarte mult. Stilul Său de viață includea sesiuni lungi de rugăciune. **„A doua zi dimineața, pe când era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu și Se ruga acolo.”** Biblia amintește de ocazii în care Isus i-a luat pe ucenici împreună cu El, ca să se roage împreună, pe munte.

Înainte de învierea lui Lazăr, El s-a ruga în public cu voce tare pentru binele celor de față. **„Au dat dar piatra din locul unde zăcea mortul. Și Isus a ridicat ochii în sus și a zis: „Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat. Știam că totdeauna Mă ascuți; dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă că Tu M-ai trimes.”**

Isus a făcut din rugăciune un obicei constant în viața Lui și noi am face bine să imităm acest obicei. El este Exemplul nostru suprem.

Prin rugăciune, comuniunea cu El devine o autostradă cu două sensuri, iar noi avem nevoie de această legătură, după cum și Isus a avut nevoie de ea, când a locuit pe pământ. Indiferent de nivelul eficienței comunicării noastre cu El, participarea în rugăciune și practicarea ei are ca precedent viața de rugăciune a lui Isus Hristos, aceasta paralizând orice acțiune a diavolului.

Când ne rugăm în Numele lui Isus Hristos, noi declarăm apartenența noastră la familia lui Isus Hristos. Când facem parte dintr-o familie, noi ne bucurăm atât de anumite drepturi, cât și de responsabilitățile ce decurg din această relație. Când ne rugăm pentru putere, resurse nelimitate, înțelepciune, perspectivă, milă, acceptare, speranță sau siguranță și rostim la încheiere „În Numele

lui Isus Hristos”, noi dezvăluim identitatea noastră cu El. Afirmăm, de asemeni, dorința noastră de a face parte din familia cerească, de a reprezenta această familie pe pământ, de a o cinsti și servi.

Gândește-te la...

Până la ce limită te identifiți tu cu Isus, ca Exemplu al tău pentru viața ta de rugăciune?

Nu folosi sintagma „În Numele lui Isus” dacă nu rostești acest lucru cu sinceritate și nu vrei să fii recunoscut ca fiind un adevărat creștin pe acest pământ.

Rugăciune:

Doamne, te rog învațămă să mă rog!

Prin rugăciune, comuniunea noastră cu El devine o autostradă cu două sensuri.

Rugăciunea domnească

„Tatăl nostru carele ești în ceruri, sfințească-se numele Tău!” Cunoști rugăciunea mai departe? Iată o versiune mai scurtă: **„Doamne, Tu ești minunat! Voia Ta este prima mea alegere. Te rog să ai grijă de noi. Fă ca iertarea să curgă prin sufletul nostru! Avem nevoie de ajutorul Tău, Doamne! Tu ești cel mai bun!”**

Aici este reprezentată o altă versiune a rugăciunii domnești, puțin mai tradițională decât prima: **„Tatăl nostru din ceruri, ajută-ne să onorăm Numele Tău! Vino și instaurează-Ți Împărăția, așa încât toți cei de pe pământ să Te asculte așa cum ești ascultat în ceruri! Dă-ne hrana cea de toate zilele. Iartă-ne de răul pe care l-am făcut, după cum îi iertăm și noi pe cei greșiți ai noștri. Ferește-ne de ispite și de cel rău. A Ta este Împărăția, puterea și slava, pentru veșnicie, Amin!”**

A bolborosi o rugăciune, fără să simți nimic, trădează lipsă de interes față de ce a spus Isus în introducerea rugăciunii domnești: **„Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii, cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați.”** Poate că ar fi mai bine ca, în momentul în care ne rugăm, să exprimăm, simplu, ce avem în inima noastră.

Isus spunea: „...**Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-I cereți voi.**” Dacă Dumnezeu cunoaște deja nevoia noastră, atunci, de ce trebuie să ne mai rugăm? Un răspuns frugal ar fi că rugăciunea îl conștientizează de nevoia lui, în primul rând, pe cel care se roagă. Un răspuns mai profund l-ar putea constitui faptul că rugăciunea continuă dialogul dintre Dumnezeu și om. După cum arterele contribuie semnificativ la hrănirea țesuturilor noastre cu tot felul de substanțe nutritive, rugăciunea întreține

legătura noastră intimă cu Dumnezeu.

S-ar părea ca analogiile umane să ne ajute. Noi ne referim la Dumnezeu ca la Tatăl nostru. Când un tată iubitor anticipă răspunsul copilului său, mai dorește el ca copilul să-i răspundă în vreun fel? Desigur! Când o soție știe deja că soțul o iubește, mai dorește ea să audă, din când în când, și câte un „Te iubesc”? Bineînțeles că da! Isus a pus în contrast răspunsul limitat uneori al părinților pământești, cu răspunsul nelimitat al lui Dumnezeu prin rugăciune. „**Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor care I-L cer!**”

Când vine vorba despre rugăciune, cantitatea sau calitatea ei nu mai contează. Nici frecvența

și nici lungimea, nici numărul persoanelor care se roagă, nici tehnica folosită nu atrag în vreun fel atenția lui Dumnezeu. Ține minte! El cunoaște toate grijile noastre și atenția Sa este îndreptată asupra noastră. Folosirea unei intonații speciale sau intenția de a-i impresiona pe cei care ne ascultă, prin elocvența sau cuvintele noastre evlavioase nu va pune rugăciunea

Gândește-te la...

În ce situații rugăciunea domnească a devenit rugăciunea ta? Și când a devenit rugăciunea ta rugăciune domnească?

noastră în topul unei liste imaginare a lui Dumnezeu. Duhul Sfânt este Cel care va prelua rugăciunile și le va traduce în limba cerului, ceea ce noi nu vom reuși niciodată să facem. Apoi, rugăciunea noastră va deveni cu adevărat rugăciunea domnească.

Rugăciune:

Doamne Isuse, spunându-ți lucruri pe care Tu le știi deja, sper să ajung la o înțelegere mai profundă a realității Tale.

Poate că ar fi mai bine ca, în momentul în care ne rugăm, să exprimăm, simplu, ce există în inima noastră.

Când? Unde?

Când *se poate* ruga cineva? Când *se roagă*? De ce ar trebui ca cineva să se roage? Dorința de a ne ruga vine de la Dumnezeu. Rugăciunea este răspunsul nostru simplu la inițiativa și acțiunile divinității. Rugăciunile pot fi de mai multe feluri: de politețe, mândre, de cerere, stăruitoare, disperate, elocvente și chiar fără cuvinte. Dumnezeu le aude pe toate.

Cele mai comune rugăciuni sunt cea de dinaintea mesei, cea înainte de culcare sau de la începutul zilei. O altă rugăciune poate fi de urgență, în care invocăm repede ajutorul lui Dumnezeu, când abia dacă mai putem spune un „Doamne, scapă-mă!”

Datorită faptului că Dumnezeu nu este limitat, așa cum este omul, El este întotdeauna disponibil. Aceasta înseamnă că te poți ruga oricând. Roagă-te cu regularitate dar și spontan.

Stabilește anumite ore în care să-ți verși sufletul înaintea lui Dumnezeu, să asculți și să primești impresiile Duhului Sfânt, să meditezi asupra unor pasaje din Scriptură, în care să renunți la voința ta ca s-o accepți pe-a Lui. Precum floarea-soarelui urmează cu credincioșie mișcarea soarelui de pe cer, tot la fel, poți să continui și tu comuniunea ta cu Dumnezeu, de-a lungul întregii zile, așa încât să poți vorbi cu El neîncetat.

Cel mai mare dușman al rugăciunii este programul nostru încărcat, care ne răpește timpul de comuniune cu Dumnezeu și alterează intimitatea noastră cu divinitatea. Așezându-L pe Dumnezeu în topul unei liste de activități zilnice, nu ne garantează faptul că vom aborda întotdeauna lista de la început. Buna noastră intenție va fi înlăturată imediat de urgențe care atrag atenția noastră, înainte de a mai avea timp pentru rugăciune. Când îi dăm lui Dumnezeu ce mai rămâne, de obicei nu mai rămâne nimic.

Dacă am limita comuniunea noastră cu El doar pentru anumite ore, am pierde din fluxul binecuvântării prezenței Sale în noi. Dacă umblăm cu El numai în anumite momente ale zilei, pierdem din ce înseamnă intimitatea cu El. Rugăciunea nu trebuie să se manifeste în viața noastră **numai** la ore fixe, **ori** în momentele alcătuite din fracțiuni de secundă, ci în ambele situații.

De asemenea, avem nevoie atât de rugăciuni individuale, cât și de cele ale unui grup de rugăciune. De rugăciuni private, cât și de rugăciuni publice. Cei care se roagă singuri cu regularitate, s-ar putea să nu dorească să se roage și împreună cu alții sau nu cu glas tare. Temându-se de faptul că elocvența poate fi confundată cu sinceritatea sau, din cauză că, se simt jenați de relația lor intimă cu Dumnezeu, ei limitează prezența lui Dumnezeu la cămăruța lor, ca într-o relație secretă de iubire.

Prin cuvintele lor, alții sunt în stare să miște inimile unei adunări întregi, făcând simțită prezența lui Dumnezeu, printr-o rugăciune publică, extrem de elocventă, dar eșuează în comunicarea lor intimă cu El. Rugăciunile publice prea lungi indică absența rugăciunii personale.

Cel care procedează astfel are multe de spus, pentru că nu va mai vorbi cu Dumnezeu iarăși pentru multă vreme.

Du-te în locuri care au legătură cu rugăciunea, cum ar fi cămăruța ta, un loc în care se adună

și alții ca să se roage sau o comunitate dedicată rugăciunii. Inițiază rugăciunea oriunde ai fi. Rugăciunea crează o atmosferă cerească chiar și în cele mai nepromițătoare locuri, datorită prezenței lui Dumnezeu și a legăturii tale cu El.

Gândește-te la...

Care este timpul tău de rugăciune și unde anume te rogi?

Încearcă să te rogi astfel

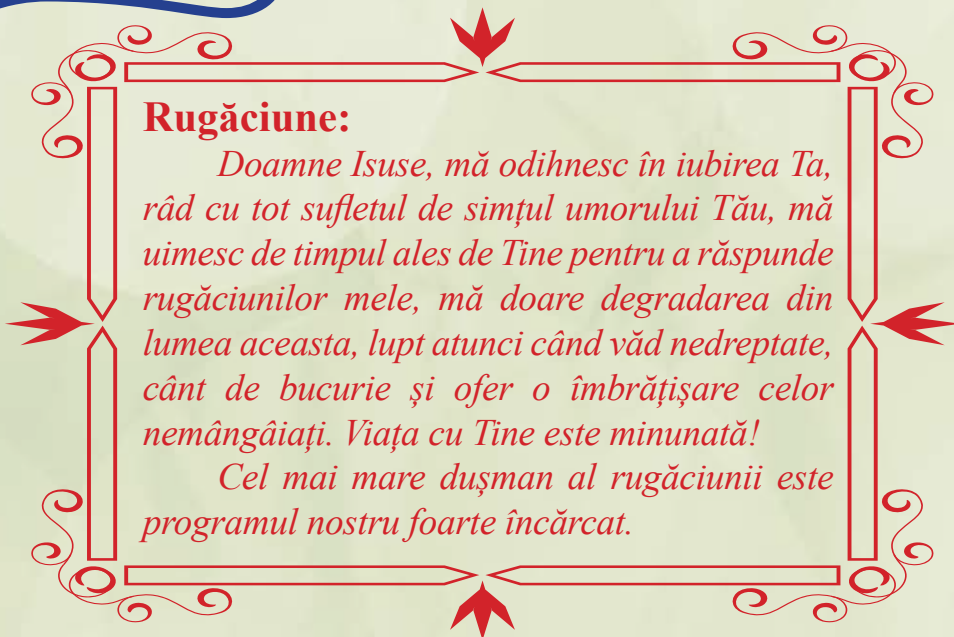
Cele mai comune teme ale celor care se roagă sunt „Te rugăm să...” și „Îți mulțumim pentru...”. Unii au liste foarte lungi purtând antetul „Cereri de rugăciune”, „Răspunsuri la rugăciune” sau poate că se exprimă în mod confidențial într-un jurnal intim de rugăciune. Ce anume ocupă mai mult loc în rugăciunea ta – secțiunea „Te rog să...” ori cea de „Îți mulțumesc pentru...”? Cei care fac liste de lucruri pe care doresc să le ceară în rugăciune, pierd din vedere faptul că Dumnezeu este furnizorul suprem al tuturor nevoilor și dorințelor noastre.

Chiar și rugăciunea domnească poate fi împărțită în două, una de „Te rugăm, Doamne...” și alta de „Îți mulțumim pentru...”.

În timp ce Moș Crăciun împarte daruri fără nicio discriminare, Dumnezeu este responsabil pentru felul în care răspunde rugăciunilor noastre și știe exact *cum* și *când* să ne răspundă. În contrast cu împlinatorii pământești ai dorințelor omenești, El știe *ce anume ni se potrivește cel mai bine*. „Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.”

Versiunea TLB a Bibliei spune astfel: „Nu vă îngrijorați de nimic, din contră, rugați-vă pentru orice lucru; spuneți-I Lui despre toate nevoile voastre și nu uitați să-I mulțumiți pentru răspunsurile care le primiți. Dacă faceți aceasta, veți experimenta pacea divină, care este cu mult mai presus decât orice poate pricepe mintea omenească.”

Versiunea TLB a Bibliei spune astfel: „Nu vă îngrijorați de nimic, din contră, rugați-vă pentru orice lucru; spuneți-I Lui despre toate nevoile voastre și nu uitați să-I mulțumiți pentru răspunsurile care le primiți. Dacă faceți aceasta, veți experimenta pacea divină, care este cu mult mai presus decât orice poate pricepe mintea omenească.”

Cei care se roagă pot beneficia de semnificația acronimului ACTS, care include: Adoration – adorare, Confession – mărturisire, Thanksgiving – mulțumire și Supplication – cereri.

Adorare – laudă-L pe Dumnezeu pentru bunătatea și mărinimia Sa.

Mărturisire – prezintă înaintea Lui toate eșecurile tale și cere-ți apoi iertare.

Mulțumire – exprimă în cât mai multe cuvinte gratitudinea și mulțumirea ta față de bunătatea lui Dumnezeu.

Cerere – prezintă înaintea Lui toate cererile tale.

Iată o altă structură de rugăciune pe care ai putea s-o folosești:

Uimire – spune-I lui Dumnezeu ce te uimește despre El: uraganul care tocmai s-a risipit sau varietatea de arome și gusturi pe care le-a creat pentru bucuria omului.

Ajutor – invocă intervenția Sa divină într-o decizie pe care trebuie să o iei sau pentru puterea de a schimba un obicei nesănătos care te ține rob de foarte mult timp.

Gândește-te la...

Cum îi răspunzi unei persoane care îți cere să te rogi pentru ea?

Pentru unii, dialogul cu Dumnezeu devine ceva ușor de realizat, dacă citesc un verset sau un întreg pasaj din Biblie, ca mesaj al lui Dumnezeu pentru ei, iar ei răspund prin rugăciune sau meditație. Alții preiau din Biblie rugăciuni cunoscute, la care adaugă propriile lor gânduri, lăsând loc impresiilor Duhului Sfânt. Și muzica poate fi un mesaj inspirat sau chiar un răspuns al omului către Dumnezeu.

Cerere – pune înaintea Domnului lista dorințelor tale; poate o mașină nouă, o atitudine diferită față de o persoană care te supără mereu, mai multă răbdare față de oameni, o nouă ocazie de a-L împărtăși și altora pe Isus etc.

Rugăciune:

*Doamne, eu știu că TU ești NECUPRINS!
De asemenea, știu că, în ultima vreme, mi-am asumat multe lucruri. Te rog să mă ierți!*

Sunt atât de recunoscător pentru atitudinea de încredere totală în Tine a unor prieteni care tocmai și-au pierdut casa. Am și eu nevoie de ajutorul Tău în privința stabilirii priorităților față de soția mea, pentru că sunt mereu foarte ocupat. Am toată încrederea în Tine că mă vei ajuta în această privință!

Poți să te rogi și plimbându-te prin natură, dar fii atent la impresiile Duhului Sfânt care pot însufleți conversația ta cu Dumnezeu. Roagă-te pentru oamenii pe care îi vezi pe stradă, pentru ce se petrece în clădirile pe lângă care treci sau, pur și simplu, mulțumește-I lui Dumnezeu pentru ceea ce este El. Privește în jur cu atenție și vorbește-I lui Dumnezeu despre tot ce se întâmplă în jurul tău, cerându-I să intervină în viața oamenilor pe care îi întâlnești.

„Nu vă îngrijorați de nimic, din contră, rugați-vă pentru orice lucru”

Răspunsuri la rugăciune

Nimic nu ne poate impresiona mai mult decât un răspuns la rugăciune – mai ales când și primești exact ce ai cerut. De exemplu, când cineva se roagă pentru un ponei, și, prin anumite împrejurări, se întâmplă să primească exact poneiul cerut, persoana respectivă va crede că poneiul este chiar răspunsul la rugăciune.

Biblia conține numeroase exemple de răspunsuri la rugăciune.

„Apoi, Daniel s-a dus în casa lui și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi Hanania, Mișael și Azaria, rugându-i

să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel și tovarășii săi odată cu ceilalți înțelepți ai Babilonului. După aceea i s-a descoperit lui Daniel taina într-o vedenie în timpul nopții. Și Daniel a binecuvântat pe Dumnezeul cerurilor.”

Profetul Elisei s-a rugat ca Dumnezeu să deschidă ochii servului său pentru a vedea armata invizibilă și supranaturală care înconjura inamicul, a cărei soldați nu-i putea vedea pe ei. Acesta a fost un alt răspuns la rugăciune. Apoi, profetul s-a rugat ca soldații să vadă ce nu vedeau înainte și rugăciunea lui a fost ascultată. Putem găsi ecouri ale acestei întâmplări în lucrarea Domnului Isus pe acest pământ: când a vindecat un orb și a spus următoarele cuvinte conducătorilor religioși din vremea aceea: **„Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată: ca cei ce nu văd, să vadă și cei ce văd, să ajungă orbi.”**

Există câteva lucruri care pot fi considerate răspuns la rugăciune. Dar ce se întâmplă atunci când rugăciunea ta nu primește nici un fel de răspuns? Cum ar putea cineva să explice întârzierea răspunsului, în comparație cu un altul, care spune că Dumnezeu tocmai a răspuns rugăciunii sale? Moartea lentă a unei persoane iubite, în contrast cu uitucul ce și-a pierdut cheile și care spune: **„Mi-am pierdut cheile de la mașină și doream să sun pe cineva ca să mă ajute, dar Dumnezeu a răspuns imediat rugăciunii mele și le-am găsit. Așadar, m-am rugat, iar Dumnezeu m-a ajutat!”**

Răspunsul cel mai simplistic este că Dumnezeu răspunde tuturor rugăciunilor noastre dar, uneori El spune „Nu” sau „Nu încă”. Aceste răspunsuri nouă nu prea ne plac.

În predica Sa de pe Munte, Isus spunea: „**Cereți și vi se va da, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide.**” O posibilă interpretare, greșită, de altfel, sau o interpretare izolată de Scriptură ar putea să ne inducă în eroare, dacă am lua cuvintele lui Isus ca pe o garanție a lui

Dumnezeu că ne va da întotdeauna tot ce dorim. Dar versetele anterioare se referă la modul în care am putea învinge propria ipocrizie. Dumnezeu dorește să transforme lista dorințelor noastre egoiste într-o listă a împărăției Sale. Acest lucru impune o relație continuă cu El, adică multă rugăciune!

Gândește-te la...

Care a fost rugăciunea la care Dumnezeu a răspuns exact cum ți-ai dorit tu?

Imaginea de ansamblu

O abordare copilărească a rugăciunii nu va înregistra niciun progres, dincolo de un „Doamne, dă-mi” și un ocazional „Îți mulțumesc”. O rugăciune matură include cererea „Doamne, schimbă-mă!” cu o mulțime de „Îți mulțumesc!”, îmbibate într-un spirit de supunere care pune

Rugăciune:

Personal, mă bucur pentru răspunsurile pe care le-am primit la rugăciunile mele. Am încredere în Tine pentru modul în care mi-ai răspuns, pentru răspunsurile pe care nu le-am primit încă sau cele care nu au venit în maniera în care mă așteptam că ar fi cel mai potrivit pentru mine. De cele mai multe ori, acest lucru este greu de acceptat.

Nimic nu ne poate impresiona mai mult decât un răspuns la rugăciune – mai ales când primești exact ce ai cerut.

toate consecințele în mâna lui Dumnezeu. Isus a demonstrat acest spirit, când S-a rugat, înainte de crucificarea Sa, spunând: „**Tată! Dacă se poate, îndepărtează de la Mine paharul acesta! Dar nu cum doresc Eu, ci cum voiești Tu.**”

În timpul ultimelor Sale ore de viață, înaintea morții de pe cruce, Isus a rostit și alte rugăciuni. El s-a rugat pentru cei care băteau piroanele în mâinile Sale, spunând: „**Tată, iartă-i că nu știi ce fac!**” Când a preluat asupra Sa păcatul întregii omeniri, El S-a rugat astfel: „**Dumnezeul Meu! Dumnezeul Meu! Pentru ce M-ai părăsit?**” Ultima Sa rugăciune poate deveni un adevărat model pentru noi: „**Isus a strigat: „Tată, Ție îmi încredințez sufletul! După aceea a murit.**”

Noi ar trebui să ne rugăm pentru orice amănunt al vieții noastre, dar, atâta timp cât ne rugăm numai pentru noi înșine, vom epuiza foarte curând subiectele de rugăciune. Un stil de viață dedicat servirii altora, va îmbogăți în mod semnificativ conținutul rugăciunilor noastre. Dezvoltarea aptitudinilor de socializare, de îmbunătățire a interacțiunilor cu semenii, va stimula exponențial viața noastră de rugăciune.

Rugăciunea ne transpune într-o nouă dimensiune a existenței. Unul dintre scriitorii Bibliei amintește acest lucru. Daniel vorbește despre o lume nevăzută, a unei existențe spirituale. În timp ce se afla într-o viziune, el a primit mesajul că Dumnezeu a venit la el, ca răspuns al rugăciunilor sale. Conducătorii importanți ai lumii de atunci erau foarte mult influențați de lupta dintre bine și rău. Este adevărat că rugăciunile noastre Îl îndreptățesc pe Dumnezeu să acționeze în lumea nevăzută, contrazicând acuzațiile diavolului că Dumnezeu își impune voința în ciuda alegerii omului.

Te îndoiești de acest lucru? Ia în considerare sfatul Bibliei care spune: **„Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești. De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea...”**

Dumnezeu nu ne pune la dispoziție arme sau rachete spațiale. Armura cu care dorește El ca să fim echipați conșine: adevărul, dreptatea, pacea, credința, mântuirea, Scriptura și Duhul Sfânt.

„Rugați-vă neîncetat. Cereți-I lui Dumnezeu tot ce este în armonie cu dorința Duhului Sfânt pentru voi. Rugați-L, aduceți-I aminte de nevoile voastre și rugați-vă mereu pentru toți creștinii de pretutindeni.” – traducerea TLB.

„Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la

Gândește-te la...

Pentru cine și pentru ce, din afara lumii cunoscute ție, te rogi tu?

aceasta, cu toată stăruința și rugăciune pentru toți sfinții...” – traducerea Cornilescu.

Nu te neliniști la gândul că viața ta de rugăciune este prea anemică, ci, pur și simplu, roagă-te! Tu nu îți vei îmbunătăți viața de rugăciune prin lipsa rugăciunii. Începe conversația ta intimă cu Dumnezeu și continuă acest obicei. Nu încerca să te rogi într-o manieră care ar putea să-ți fie străină, ci roagă-te cum știi mai bine. Cu cât te vei ruga mai mult, cu atât vei învăța să te rogi și vei dori să ai o viață constantă de rugăciune. Mesajul lui Dumnezeu pentru tine este: „Hai să vorbim!”

Rugăciune:

Dumnezeul universului, intervino în viața mea, în lumea din jurul meu, în cea din afara mea și dincolo de ea! „Vină împărăția ta, facă-se voia Ta” peste tot în această lume!

Un stil de viață dedicat servirii altora, va îmbogăți în mod semnificativ conținutul rugăciunilor noastre. Rugăciunea ne transpune într-o nouă dimensiune a vieții.

Credința include și îndoială

„Dragi studenți, de astăzi vom începe fiecare oră în momentul în care sună clopoțelul”, a spus noul profesor.

„Eu vă garantez cinci
cu abilitate brokerul.

„Mâine dimineață vom
măruntă, după-amiază”, a
buletinul meteo.

„Pe tine nu te-aș răni
mai mare tandrețe în glas un
oraș.

„Dacă îți predai viața
în viața ta totul va merge mai
prieteni”, promitea pastorul.

„Niciodată nu m-aș fi
fratele tău mai mare”, afirma plin de
comportamentul copilului său.

„Dacă te gândești cumva să treci linia aceea, te spulber”! amenința printre dinți șeful bandei.

„Vei fi întotdeauna binevenită la noi acasă”, spunea o mamă severă prietenei fiului ei.

Care din aceste declarații ai fi tentat să le crezi? Pe care din ele le-ai pune la îndoială? Cât e nevoie să știi, ca poți lua o decizie? Cât ți-ar trebui să crezi în această promisiune, pe care alții au făcut-o: „Mă voi întoarce!”

procente deasupra pieței”, se lauda

avea ploaie torențială și ploaie
anunțat prezentatorul de la

niciodată”, șoptea cu cea
play-boy fetei noi venită în

lui Isus Hristos, vei vedea că
bine și vei avea mai mulți

așteptat ca tu să fii la fel ca
amărăciune părintele dezamăgit de

Ești Tu cu adevărat?

De câtă credință ai avea nevoie să crezi că exiști?

De câtă credință ai avea nevoie să crezi că un prieten de-al tău există?

De câtă credință ai avea nevoie să crezi că Dumnezeu există?

Desigur că depinde pe cine întrebi. Dacă tu nu crezi că exiști, ai o problemă.

Privește în oglindă, ciupește-te de obraz, îndură
junghiurile foamei, uimește-te de minunea zăpezii
sau îndrăgostește-te! Ce se întâmplă când privești
dincolo de tine însuși?

Credința că prietenul tău există, poate fi
influențată de frecvența cu care te întâlnești cu el.
Contactele frecvente și cât mai recente te vor ajuta
să fii convins de faptul că el există cu adevărat. Dar
dacă ai pierdut contactul cu el, nu-i așa că începi să
te îndoiești de existența lui? Nu înseamnă că el a
încetat să mai existe, dar credința ta începe să scadă
în intensitate, din cauza dovezilor din ce în ce mai
puține.

Cum stai cu credința în existența lui Dumnezeu? Ai tu contact cu El? Dacă da, cât de des? Și, cum știi că El este Dumnezeu? S-ar putea să te îndoiești de existența Lui, dar asta nu înseamnă că Dumnezeu a încetat să existe. Credința în El s-ar putea diminua, din cauză că nu ai dovezi suficiente care să susțină prezența Lui și nici nu mai ai legătură cu El. Unui cred că credința și îndoiala sunt două concepte opuse, în sensul că, dacă ai credință, nu mai poți să te și îndoiești. Credința impune existența dovezilor, altfel te pierzi pe tărâmul fanteziei.

Îndoiala ridică întrebarea: cum ar fi fost realitatea ta și ce ar putea fi ea? Holocaustul evreilor oare chiar a existat? O altă întrebare: oare a ajuns omul pe lună?

Dumnezeu chiar a venit pe pământ, în forma lui Isus Hristos? Deși există dovezi care să susțină aceste trei evenimente distincte, se găsesc destui care să le pună la îndoială.

Pentru a crede, atunci când te îndoiești de ceva, ai nevoie de mai multă credință. Când crezi un lucru de care nu ai nici un motiv să te îndoiești, te bazezi pe fapte, nu pe credință. S-ar putea să ai nevoie să meditezi mai mult la aceste lucruri, dar adevărul este că, dacă nu există îndoială cu privire la ceva anume, nu ai nevoie de credință.

Gândește-te la...

Gândește-te la o situație în care ai avut credință în cineva sau ceva, dar totuși te îndoiai.

De exemplu, dacă ai primit vestea că un prieten despre care n-ai mai auzit demult, te va vizita mâine, chiar crezi că se va întâmpla? Ai toate motivele să te și îndoiești. Poate că, de foarte multă vreme, n-ai mai avut contact cu prietenul respectiv. Dacă mesajul nu a venit direct de la prietenul tău? De azi până mâine

se poate întâmpla orice. Ca să crezi că într-adevăr se va întâmpla, ai nevoie de credință.

Dacă mâine sosește și prietenul te vizitează personal, nu mai ai nevoie de credință. Vestea devine realitate – fapt în sine. Dacă el nu vine, îți va fi mai greu să crezi altădată că vrea să te mai viziteze. Când îndoiala crește, ca să-ți menții credința, ea trebuie să crească mai mult decât îndoiala. Credința nu înseamnă absența îndoielii, ci ea o include.

Rugăciune:

Doamne, eu cred în Tine, dar am și eu îndoielile mele. Doresc să preiau riscul de a avea încredere în Tine, deoarece am destule dovezi și aș pierde enorm dacă nu aș face acest lucru.

A crede, atunci când te și îndoiești de ceva, ai nevoie de mai multă credință. Când crezi într-un lucru de care nu ai motive să te îndoiești, te bazezi pe fapte, nu pe credință.

Credință sau îndoială cu privire la Dumnezeu

Dacă Dumnezeu ți-ar trimite un mesaj prin care să te anunțe că dorește să Se întâlnească personal cu tine, L-ai crede? Probabil că ai avea și suficiente motive să te îndoiești. Dar motive să-L crezi ai? În timp ce credința nu exclude îndoiala, nici îndoiala nu garantează credința.

Se pare că scepticii se îndoiesc de orice. Dar cercetările lor se opresc adesea, atunci când descoperă dovezi care susțin credința lor mai mult decât îndoiala. Mulțumiți cu îndoiala, ei resping credința, care ar fi putut să le alunge imediat îndoiala.

O persoană care dorește să găsească un răspuns la toate întrebările lui și să aibă toate îndoielile clarificate *înainte* de a se hotărî să aibă încredere în Dumnezeu, nu va avea *niciodată* o relație cu El bazată pe încredere. **„Și omul care se apropie de Dumnezeu trebuie să aibă credință în două lucruri: în primul rând că El există și, în al doilea rând, că este demn de atenția omului, în timp ce încearcă să-I descopere existența.”** – spune traducerea Philips a Bibliei –

Traducerea Cornilescu traduce versetul în felul următor: **„Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.”**

Într-o zi, Îl vei vedea pe Dumnezeu față-n față. Atunci, nu vei mai avea nevoie de credință, ca să crezi în El – căci se va afla chiar în fața ta! *Acum*, pentru a avea o relație cu El ai nevoie de credință. Aceasta înseamnă că, credința ta în Dumnezeu trebuie să fie mult mai mare, comparativ cu îndoiala. Ia seama la dovezile pe care le ai deja și fii atent la cei ce urmăresc să-ți arate doar un singur aspect al problemei.

Coexistența binelui și a răului, în această lume, ne furnizează motive întemeiate atât în favoarea credinței, cât și pentru susținerea îndoielii. Compară miracolul vieții cu travestiul morții; bucuria și sărbătoarea în contrast cu sfâșierile de inimă și plânsul, oferirea cadourilor bune și frumoase cu tâlhăria și vandalizarea.

Dovezile pe care le deții susțin credința în existența lui Dumnezeu sau îndoiala că El nu există? Ce ai putea spune despre dovezile de dincolo de tine? Unii oameni dețin dovezi solide pentru a avea credință în Dumnezeu și, totuși, ei nu cred.

Alții par să aibă dovezi care susțin îndoiala cu privire la existența lui Dumnezeu și, cu toate acestea, cred – ajutați probabil de o credință uimitoare. Va crede optimistul în Dumnezeu până la capăt sau pesimistul va refuza să creadă?

Un miracol, o întâlnire personală cu Dumnezeu sau un mediu creștin favorabil ar putea oferi suficient de multe dovezi ca o persoană să creadă în Dumnezeu. Pe de altă parte, o catastrofă, lipsa unei relații personale cu Dumnezeu sau un mediu necreștin ar putea face pe cineva să creadă că Dumnezeu nu există. Ambele poziții necesită credință, de aceea, ele includ și îndoiala. Unde plasează dovezile pe care le deții credința ta?

Acumulând în timp informații și experiențe, așteaptă-te ca credința ta să crească. Dacă nu crește, trebuie să știi că credința nu se maturizează odată cu vârsta.

Dumnezeu nu ne cere să credem orbește, fără să ne pună la dispoziție și dovezi corespunzătoare pe care să ne bazăm credința în El. Întotdeauna va exista loc pentru îndoială. A crede în Dumnezeu, dincolo de orice umbră de îndoială, nu se numește credință. Cel credincios va avea mereu câte un motiv de neîncredere. Bineînțeles că credința include și îndoială.

Gândește-te la...

Ce este mai ușor să ai încredere sau îndoială?

Rugăciune:

Doamne, cu toate că ar putea fi dificil, Te rog să faci Tu ca credința mea să crească! Doresc să devin un credincios matur în Tine!

Dumnezeu nu ne cere să credem orbește, fără să ne pună la dispoziție dovezi corespunzătoare pe care să ne bazăm credința în El.

Acum pricep! Să zicem...

Să nu te surprindă faptul că nu-L înțelegi întru totul pe Dumnezeu. El este Dumnezeu, nu tu. Cu cât dorești să deții mai multă cunoștință, cu atât vei vedea cât mai ai de învățat. Cei care se scaldă într-o

piscină mai puțin adâncă, știi foarte puțin despre cât de interesant este să faci scufundări în ocean. Cei care pretind că știi mult, de fapt, ei cunosc foarte puțin. Habar nu au cât de puțin cunosc! Este posibil să poți aprecia cât știi și să continui să mai descoperi încă. Aceasta este atitudinea celor care se lasă învățați, comparativ cu a celor aroganți. „*Căci gândurile Mele sunt total diferite de gândurile voastre, spune Domnul și căile Mele departe de orice vă puteți imagina. Căci, așa cum sunt cerurile departe de pământ, așa sunt căile Mele, mai înalte decât căile voastre; gândurile Mele mai presus de gândurile voastre.*” – traducerea NLT.

Traducerea Cornilescu spune astfel: „*Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. Ci, cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.*”

Nu te aștepti oare ca Dumnezeu să depășească înțelegerea ta? Dacă nu, dumnezeul tău este fără putere. Cine s-ar închina unui Dumnezeu plâpând? Eventual cei care doresc să aibă o divinitate pe care să o poată ține sub control. Noi avem nevoie de o expunere personală în fața măreției și transcendenței lui Dumnezeu, care este, în același timp, un Dumnezeu personal.

Povestea extraordinară a lui Iov, ilustrează nevoia de credință a omului în fața îndoielii. Legea cauzei și a efectului nu ne oferă o imagine de ansamblu prea clară. Până la urmă, Iov descoperă măreția lui Dumnezeu și-I răspunde, zicând: **„Știi că Tu poți totul și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale.”** - **„Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?”** - **„Da, am vorbit, fără să înțeleg, de minuni care sunt mai presus de mine și pe care nu le pricep.”**

Iov era convins de faptul că pierduse legătura cu Dumnezeu. Deși s-a luptat din greu cu îndoiala, a ajuns la o credință mai mare ca oricând înainte.

Nu te aștepta să ai dintr-o dată într-o legătură semnificativă și susținută cu Dumnezeu. El nu se comportă ca o femeie de moravuri ușoare care pleacă dimineața și nu se mai întoarce. El dorește ca legătura ta cu El să fie una de durată, precum relația de căsătorie – pe termen lung, plină de

sacrificiu, protectoare, cu așteptări, emoționantă și, bineînțeles, progresivă! Ceva real, nu un hobby sau o joacă. Dumnezeu spune: **„Când veți deveni serioși cu viața voastră și Mă veți dori mai mult decât orice? Vă asigur că nu vă voi dezamăgi.”** – traducerea *The*

Gândește-te la...

Cât de mult trebuie să știi despre Dumnezeu, înainte de a avea credință în existența Lui? Cât de bine trebuie să-L cunoști, înainte de a avea totală încredere în El?

Message

Nu trebuie să fii sceptic ca să ai întrebări la care nu ai găsit încă un răspuns sau să te poticnești în amănunte cărora nu le-ai prins încă semnificația. Numai paranoiciii se cramponează în detalii. Până și copii mici au o credință bazată pe afirmații parțiale. Încrederea lor vine din ceea ce știu, nu din ce nu știu încă. **„Lucrurile ascunse sunt ale Domnului, Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele legii acesteia.”**

Rugăciune:

Oare până acum m-am închinat unui dumnezeu fals? Cât de mult trebuie să înțeleg despre Tine, ca închinarea mea să fie una autentică? Cât de mult ar trebui ca sentimentele mele să se încreadă pe deplin în Tine?

Noi avem nevoie de o expunere personală în fața măreției și transcendenței lui Dumnezeu, care este, în același timp, un Dumnezeu personal.

Descoperind tot mai mult

Un copil poate să-L descopere în mod personal pe Dumnezeu și să-și pună credința în El, dar, aceasta reprezintă doar începutul călătoriei sale cu Isus Hristos. Cei care nu se conectează la El până mai târziu în viață, ar putea să resimtă handicapul lor spiritual, dar pot, și ar trebui să celebreze această legătură mai degrabă decât să deplângă timpul în care conexiunea nu s-a produs. Ca majoritatea relațiilor omenești, legătura ta cu Dumnezeu crește, nu stagnează, iar viața noastră este ca o picătură de apă într-o găleată cu apă, în comparație cu durata veșniciei. Vom avea suficient timp ca să recuperăm și întotdeauna va mai rămâne mult de descoperit. Slavă lui Dumnezeu că va fi așa, altfel, eternitatea ar deveni o banalitate.

„...pentru ca să fie uniți în dragoste și să capete toate bogățiile plinătății de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei.” Indiferent de vârsta ta cronologică sau maturitatea spirituală, tu abia dacă vei reuși să zgârii veșnicia la suprafață. Nu te lăsa! Ești pe drumul cel bun!

Cine n-a citit ceva pentru a doua oară și n-a fost surprins cât de mult a pierdut la prima citire? Și cine n-a repetat o experiență și n-a găsit-o mult mai semnificativă a doua oară? În aceeași manieră, și relația noastră cu Dumnezeu poate să dobândească profunzimi diferite în diferite situații. Și tu te-ai schimbat, așa că, să nu te surprindă faptul că înțelegerea ta despre El și experiența zilnică se vor schimba și ele.

Făcând o introspecție în copilăria ta – analizând-o din perspectiva unei vârste mai avansate – s-ar putea să-L descoperi pe Dumnezeu într-o lumină complet diferită. Unii adulți pot experimenta acest lucru pe măsură ce îi învață pe copiii lor despre Dumnezeu. Simplitatea unui

Gândește-te la...

Când a început relația ta cu Dumnezeu?

copil combinată cu consistența și profunzimea perspectivei adultului, pot trezi sentimente aflate în stare latentă și pot produce gânduri pline de viață.

Dumnezeu ne oferă suficiente dovezi pe care să ne bazăm credința noastră în El. O conștientizare mai profundă conduce la sentimente de recunoștință și laudă, mai degrabă decât la îndoieli sumbre.

Rugăciune:

Doamne, arată-mi mai mult, dă-mi viziune, lărgeste-mi orizonturile, mărește-mi bucuria, sporește-mi îndrăznela și întărește-mi încrederea în Tine!

O conștientizare mai profundă conduce la sentimente de recunoștință și laudă, mai degrabă decât la sumbre îndoieli.

Biblia - un ajutor sau o piedică?

Tema majoră a Scripturii este credința despre subiecte precum: creațiunea, apariția păcatului, viața lui Dumnezeu pe pământ, în forma lui Isus Hristos, renașterea spirituală, Trinitatea, veșnicia, învierea, moartea lui Isus și multe altele. Pe cât de dificil pare să crezi în toate acestea, oamenii care aleg să nu le accepte și-au pus încrederea în cu totul altceva. Chiar și ateismul impune un oarecare tip de credință, deoarece există motive care te fac să crezi uneori că Dumnezeu nu există. Descoperiri științifice și lucruri uimitoare care se întâmplă în lumea naturală continuă să ne uimească și să inspire omul la studii tot mai aprofundate. Unele „dovezi” mult mai îndrăgite sunt înlocuite sau chiar abandonate, iar noile descoperiri, care le înlocuiesc pe cele vechi, se dovedesc a fi false. Știința nu are întotdeauna ultimul cuvânt, ci doar unul restrâns.

Biblia ne oferă atât epifanii, cât și limitări. Scrisă de autori multipli, pe o durată de aproximativ o mie cinci sute de ani, ea nu prezintă o declarație statică de credință, ci, mai degrabă, pe măsură ce s-a dezvoltat a acumulat noi descoperiri. De-a lungul secolelor, noile perspective au sporit înțelegerea omului și, cu toate acestea, mulți dintre cei care au considerat Vechiul Testament ca fiind Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu nu l-au recunoscut pe Mesia.

Considerată best-sellerul tuturor timpurilor, Biblia se adresează unei mulțimi de oameni: simpli sau sofisticăți, bătrâni sau tineri, intelectuali sau oameni de rând, fundamentaliști sau mistici, precum și unor grupuri lingvistice și etnii diferite. În funcție de maniera în care o abordăm, ea ne poate plasa fie direct în prezența lui Dumnezeu, fie ne face să ne învârtim în cercurile confuziei și ale scepticismului uman. Nici nu te deranja măcar, dacă vrei să folosești Biblia ca pe un descântec prin care intenționezi să cauți noroc. Scutește-i și pe alții de acest deranj. Nici nu o folosi ca pe

un obiect fără valoare. Nu-ți pierde vremea ca s-o citești doar pentru a avea subiecte contradictorii de discuție cu cei din jur, ci, trateaz-o ca pe scrisoarea de dragoste a lui Dumnezeu pentru tine.

Cei care vor găsi Biblia ca fiind prea contradictorie pentru a putea fi crezută, ar face bine să ia în considerare și efectele insidioase ale mândriei lor. Faptul că nu putem înțelege tot Cuvântul lui Dumnezeu, nu ar trebui să ne facă să ne simțim nesiguri sau defensivi. Unele pasaje întrec

înțelegerea noastră, cel puțin pentru moment. S-ar putea să așteptăm ceva vreme până Spiritul lui Dumnezeu ne va descoperi profunzimea lor. Ar putea induce umilință, dacă permitem ca acest lucru să se întâmple mereu.

Oamenii care au un ego foarte puternic și care refuză să se umilească înaintea lui Dumnezeu, vor critica și vor încerca să discrediteze mereu Biblia. Acestora, citirea Bibliei le face mai mult rău. Inamorați de sunetul propriei lor voci și impresionați de propriile argumente omenești, își distrug singuri credința și vor sfârși prin a se închina proprii lor îndoieli. Ia în calcul și posibilitatea de a-ți pune credința în Dumnezeu! În loc să pui la îndoială tot ce nu înțelegi acum, pune în practică ce ai înțeles deja.

Gândește-te la...

Care părți ale Bibliei contribuie la consolidarea relației tale cu Dumnezeu?

Marea diferență

După cum naturalul și supranaturalul s-au îmbinat perfect în viața Domnului Isus, la fel se întâmplă și cu Scriptura. **„Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nicio proorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”**

Unii au negat umanitatea Domnului Isus, în timp ce alții I-au negat divinitatea. Tot așa spune și Biblia. Este de origine umană? Da! Este de origine divină? Da! Cum poate atunci să le îmbine pe amândouă? Miraculos lucru!

Dacă refuzi să accepți ideea că se întâmplă și miracole, vei plasa Biblia în categoria cărților de literatură universală. O asemenea amplasare va estompa calea prin care ai putea să te conectezi la iubirea lui Dumnezeu. Biblia este mai mult decât o carte simplă de literatură! Mult mai mult!

Cum poate omul să descopere și mai multe lucruri din Scriptură? Cercetând-o cu o inimă deschisă. Nu inteligența este cheia. Nici pedigriul, nici bogăția, nici vârsta, nici limba, nici locul nașterii, nici experiența, nici etnia din care faci parte. Cheia descoperirilor tale este Dumnezeu

Duhul Sfânt. Fără Spiritul Său cel Sfânt, Biblia rămâne doar o carte de povestioare, o carte de istorie, o sursă de informații, un cod de nedescifrat, o sursă de cultură sau un simplu manual de teologie, dar, prin Duhul Sfânt, pentru cei deschiși să o primească, ea devine însăși vocea lui Dumnezeu.

Rugăciune:

Dacă nu înțeleg toată Scriptura, de ce aș alege să cred în ea? Pe de altă parte, dacă o înțeleg pe toată, mi-L descoperă ea pe Cel Infinit? Doamne, am nevoie de timp și de Duhul Sfânt ca să mă ajute să înțeleg Cuvântul Tău.

În loc să pui la îndoială ce nu înțelegi acum, pune în practică ce ai înțeles deja.

Studiul Scripturii poate să întărească și să înalțe foarte mult mintea omului. Prin Cuvântul lui Dumnezeu, poți să te aliezi pe tine însuși cu Cel care nu este numai Dumnezeu universului dar este și Arhitectul acestei planete și Creatorul minții tale. În acest caz, sintagma „Pe cine cunoști contează mai mult decât *ce anume* cunoști” se potrivește perfect. Deși capacitatea ta de gândire te-ar putea ridica cu mult mai presus de cele pământești, expunerea minții tale Sursei vieții te va înălța incomparabil mai mult. Și procesul nu se va opri aici.

Unul dintre ucenici descria cu bucurie întâlnirea sa cu Dumnezeu, prin Isus Hristos, și spunea: „*L-am văzut, L-am auzit și acum vă spunem că vă puteți bucura și voi de această experiență împreună cu noi, de experiența comuniunii cu Tatăl și Fiul Său, Isus Hristos. Motivul scrierii noastre către voi este următorul: „Am vrea să vă bucurați și voi! Bucuria voastră va dubla bucuria noastră.*” – traducerea *The Message*

„...*deci, ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtașie cu noi. și părtașia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos. și vă scriem aceste lucruri pentru ca bucuria voastră să fie deplină...*” – traducerea Cornilescu.

Gândește-te la...

Prin ce mijloace ai descoperit că Biblia este mai mult decât o simplă carte?

Rugăciune:

Doamne Isuse, eu nu existam în timpurile biblice dar sunt aici în perioada Duhului Sfânt. Revarsă-L și peste mine!

Prin Duhul Sfânt, pentru cei deschiși să o primească, Bilia devine însăși vocea lui Dumnezeu.

Descoperă pentru tine însuși

Nu accepta părerile altora despre Biblie. Nu o citi ca apoi să eșuezi în a o pune în practică. Nu asculta doar mărturia altora, crează-o pe-a ta! „*Gustați și vedeți*

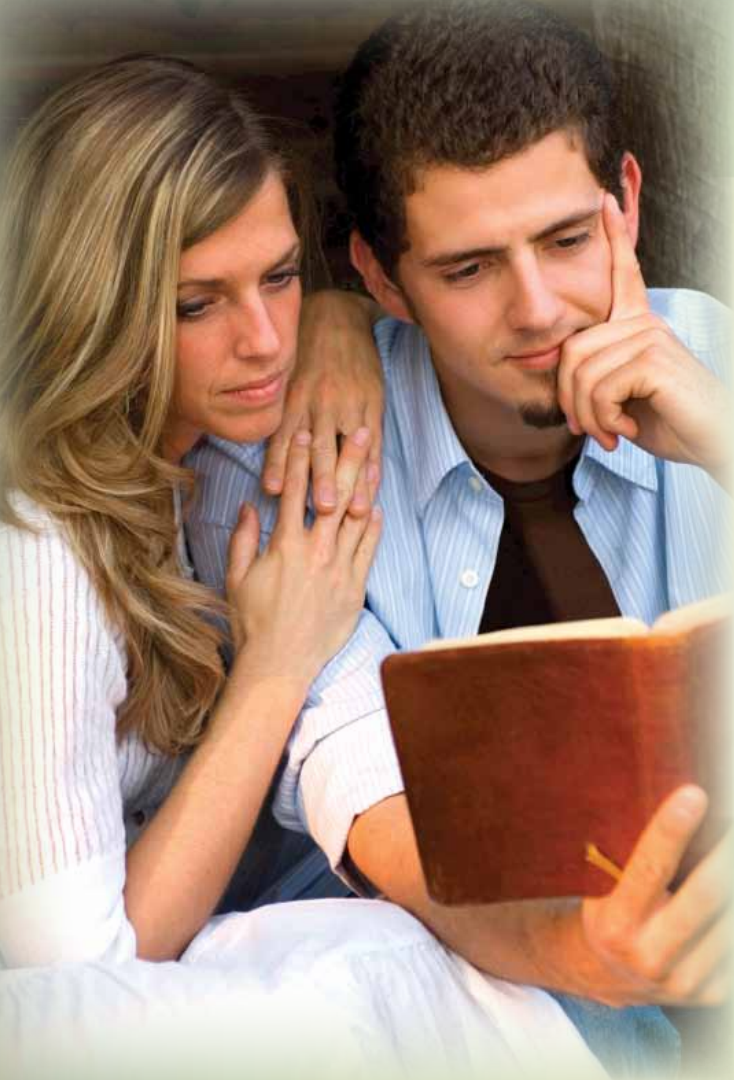
ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El.”

Dumnezeu te-a făcut unic. Deși relația ta cu El ar putea să semene cu cea a altor persoane, pentru El va rămâne totuși unică și specială.

Tu nu poți să guști strugurii ascultând doar descrierea altora despre ei. Nu poți înțelege ce înseamnă iubirea privind doar un film de dragoste. Nu poți experimenta bucuria fără să-ți deschizi inima. Tu trebuie să-L cunoști pe Dumnezeu prin experiență personală și să guști tot timpul cât este de bun. „*Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții Lui, căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de El!*”

Ai spus vreodată că ești timid? Experiența cu Dumnezeu nu se aseamănă deloc cu testarea unui medicament nou cu potențiale efecte secundare.

N-ai ce pierde. Din contră, ai numai de câștigat!

Ai obosit? Dozează-ți energia în așa fel încât să-I poți oferi o nouă șansă.

Plin de mulțumire de sine? Trezește-te la realitate, căci altfel te vei trezi că te lovește ea în față.

Bogat? Ce vei lua cu tine și cum vei duce acolo tot ce ai?

Grijuliu cu reputația ta? Oricum, într-o zi, o vei pierde. De ce n-ai renunța la ea chiar acum?

A avea o legătură intimă cu Dumnezeu impune credință, iar credința lasă întotdeauna loc îndoielii. Dar credința consideră dovezile existente destul de puternice pentru a-și justifica riscul. Primul sărut al unui cuplu îndrăgostit este bazat tot pe credință. Când bărbatul vine cu propunerea pentru căsătorie, posibilitatea unui eventual refuz

nu-l împiedică să aștepte un răspuns afirmativ. Dovezi există. Există și îndoială, dar și credință.

Oricine examinează aceasta va ajunge să-și riște viața pentru faptul că Dumnezeu Însuși este adevărul. Cel pe care L-a trimis Dumnezeu, rostește Cuvântul lui Dumnezeu. Și nu cumva să crezi că raționează și fărămă lucrarea Spiritului Sfânt în bucăți și bucățele. Tatăl Îl iubește pe Fiul Său la modul cel mai extravagant. El I-a oferit totul ca să poată fi oferit apoi omenirii – o

distribuire îmbelșugată de daruri sfinte. Așa se face că, oricine Îl acceptă și are încredere în Fiul primește totul: o viață împlinită și pentru veșnicie! Tot la fel, cel care Îl respinge pe Fiul și nu are încredere în El se plasează pe sine însuși în cel mai mare

Gândește-te la...

*În ce manieră a influențat experiența
altora experiența ta cu Dumnezeu?*

întuneric și nu va avea niciodată viață. Tot ce percepe el despre Dumnezeu este întuneric și mânie.

Tu poți să te afli în întuneric dar poți alege să vii la lumină. Poți găsi argumente și dovezi îndestulătoare pentru a susține ambele poziții. Conștientizează întunericul, dar plasează-te în lumină!

Rugăciune:

*Doamne Isuse, accept
prezența ta în viața mea!*

*Tu trebuie să-L cunoști
pe Dumnezeu prin experiență
personală și să guști mereu cât este
de bun.*

Cu adevărat optimist sau optimism adevărat?

Alex K. Miller, instructor de pilotaj din cel de-al doilea război mondial, era împotriva inițiativei guvernului de a impozita cetățenii. Împreună cu soția lui s-a mutat la țară, undeva în statul Vermont, încercând să evite astfel plata impozitelor. Alex n-ar fi renunțat nici în ruptul capului la Volkswagen-ul său vechi, și, când a ajuns să nu-l mai poată repara, l-a parcat în fața casei, abandonându-l acolo.

Alex mergea mereu să caute ce mai rămânea bun din clădirile arse. Găsea metal și cuie cu care a construit un adăpost pentru scule pe proprietatea sa.

În anul 1993, la moartea acestui om foarte sărac, comunitatea a pus mână de la mână, ca să-l înmormânteze. Trei ani mai târziu a murit și soția lui iar comunitatea a făcut același lucru. Pentru că nu au avut niciun copil, casa lor a fost luată de stat, care se bucura acum că putea să recupereze ceva din taxele neplătite.

Când șeriful orașului a intrat în casă, a privit în jur și a găsit, în spatele oglinzii, un plic lipt cu banda adezivă. În el erau obligațiuni, asemenea banilor lichizi pentru cel care le deține. A fost deschis apoi și vechiul adăpost al defunctului, în care s-au găsit automobile Stutz, mașini rare și piese de schimb. Presa a intitulat acțiunea „*Deschiderea mormântului împăratului Stutz.*” Alex colecționase aur și argint în valoare de peste un milion de dolari. Vânzarea mașinilor a dublat valoarea metalelor prețioase.

Alex pierduse în viața sa multe ocazii de bucurie, de celebrare a unor evenimente importante și de părtășie cu prietenii, din cauză că el și-a ascuns comoara care a juns în cele din urmă mâinile instituției de care s-a ferit întreaga lui viață.

Când te-ai conectat la Dumnezeu și iubirea Lui, cerul a și început să devină realitate în viața ta. Să înceapă sărbătoarea! Și surprizele se vor ține lanț!

Ceva s-a schimbat

Cum vor ști cei din jurul tău că tu te-ai conectat la iubirea divină? Te vei retrage din mijlocul ființelor umane, în special dintre cei răi, pentru a-ți petrece tot timpul cu Dumnezeu? Purtarea unei Biblii la subraț sau conversațiile despre Dumnezeu vor demonstra că relația ta cu El este una reală sau totul este numai fațadă?

Actele tale de caritate, faptele cele bune și de umilă servire vor indica oare faptul că tu și Dumnezeu sunteți împreună? Ar trebui ca cei din jur să observe o schimbare radicală în viața ta, ca relația ta cu divinitatea să pară autentică?

Dar ce vei face în cazul în care viața ta avea deja o reputație bună?

Impresia pe care unii oameni o lasă prin atitudinea și scopul lor în viață, vor demonstra cu claritate dacă ei au o relație reală cu Dumnezeu sau nu. Cei care înainte nu aveau nici un scop nobil, vor dezvolta unul nou și sănătos. *„Căci dragostea lui Hristos ne strânge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc, să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și*

a înviat pentru ei.” – traducerea Cornilescu.

„Izvorul acțiunilor noastre este dragostea pentru Hristos. Iată cum o înțelegem noi: dacă Unul a murit pentru toți oamenii, într-un anumit sens, au murit toți, iar scopul morții Sale pentru ei este ca, de acum înainte, viețile lor să nu mai fie trăite doar pentru ei înșiși, ci pentru Acela care a murit și a înviat pentru ei.” – traducerea Philips.

Când ești conectat la iubirea divină, în loc să emani egoismul din tine, care este atât de natural, vei deveni un altruist, și acest lucru se va vedea foarte clar. Vei mai încerca primul loc, dar acum, acel prim loc Îi va aparține lui Dumnezeu, nu ție, și totul se va schimba. Cu siguranță că Dumnezeu poate să aibă grijă de Sine Însuși, dar El te invită să ai o relație intimă cu El – să fii atât copilul Său, cât și prietenul Lui.

Deoarece Isus Hristos a fost dintotdeauna Rege în ceruri, tu nu trebuie să lupți pentru restabilirea împărăției Sale, ci ai privilegiul să trăiești în ea chiar de acum, iar aceasta este într-

adevăr o veste bună! Nevoia de a o instaura sau apăra, de a o dărâma sau submina, de a o promova sau de a pretinde ceva a dispărut. Ești liber să te bucuri de favoarea de a fi unul din fiii Regelui ceresc!

Gândește-te la...

Cum te simți când știi că ești fiul Regelui?

A trăi ca un prinț sau prințesă eliberează pe oricine de sub puterea dezastruoasă a anxietății, a lăcomiei și respingerii. În împărăția moștenitorilor te vei simți ca acasă. Aceasta te eliberează de orice povară și te va face să dorești să sărbătorești, să dăruiești și să te simți în siguranță. De acum încolo vei relaționa cu semenii tăi într-o manieră total diferită.

Rugăciune:

Doamne, mă simt atât de liber, de privilegiat și, în același timp, atât de umil. Viața mea este diferită acum, mai ales de când privesc lucrurile din perspectiva Ta!

Când te vei decide să trăiești numai pentru Dumnezeu, toate valorile se vor răsturna.

Când vei decide să trăiești numai pentru Dumnezeu, valorile tale se vor răsturna. Noi motivații te vor îndemna acum să întreprinzi acțiuni evlavioase iar compasiunea va prelua locul egoismului tipic uman și nu te vei mai abate de la drumul cel bun. Va fi ca și cum mășăluiești pe un alt ritm sau dansezi pe o muzică nouă. Un copil al lui Dumnezeu va relaționa altfel cu oamenii din jurul său și cu tot ce cuprinde lumea din jur. Va fi tot mai evident faptul că ai o relație vie cu Dumnezeu. Unii vor încerca să te descrie ca făcând parte din această lume, dar una mai extinsă.

O sclipire a lui Dumnezeu

Mulți spun că doresc să-L vadă pe Dumnezeu, dar când descoperă adevăratul caracter al lui Dumnezeu nu le place, deoarece nu se potrivește cu ce doresc ei să cunoască despre Dumnezeu. Preferând o falsă siguranță sau rămânerea la același nivel spiritual, ei privesc spre Dumnezeu cu ochi strâmbi, sperând să afle o versiune a divinității care să se potrivească mai bine agendei lor spirituale.

„Isus le-a vorbit din nou și le-a zis: „Eu sunt lumina lumii; cine mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.” Apoi a mai adăugat: „Cât sunt în lume, sunt lumina lumii.”

Isus nu mai pășește azi în această lume, ca acum două mii de ani. Aceia care nu doresc să citească în Biblie despre El, nu sunt apti să primească lumina Sa. Și oamenii sunt atât de orbi, atât de ocupați sau atât de separați de creația lui Dumnezeu din natură, încât Îl pierd din vedere cu totul. Tu poți foarte ușor să devii o sclipire a caracterului lui Dumnezeu în această lume, nu pentru că ai fi devenit cumva Dumnezeu sau o parte din El, ci, în virtutea relației tale cu Dumnezeu, ai avea ocazia să-L reprezinti oamenilor iar ei să-L vadă pe El în tine.

După spusele lui Isus, *„Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.”* – traducerea Cornilescu.

Traducerea *The Message* spune astfel: *„Voi sunteți aici ca să fiți lumină, ca să reflectați culorile lui Dumnezeu în această lume. Dumnezeu nu este un secret care trebuie păstrat neapărat. Noi trebuie să fim o mărturie pentru El, la fel ca un oraș așezat pe un munte. Dacă Eu vă fac purtători de lumină, nu vă imaginați că vă voi ascunde sub un obroc, nu-i așa? O să vă pun în sfeșnic! Acum, dacă v-am pus pe un vârf de munte sau într-un sfeșnic, străluciți! Deschideți ușa! Fiți generoși cu viața voastră! Deschizându-vă față de alții, îi veți ajuta să se deschidă și ei față de Dumnezeu, acest Tată generos din ceruri.”*

Dovada că ești conectat cu Dumnezeu o va demonstra scopul tău în viață și atitudinea față de felul în care dorești să trăiești pentru El. Aceasta îți poate lumina și pe alții. În exprimarea sa, Pavel a folosit o altă metaforă:

„Viețile voastre sunt ca niște scrisori pe care le pot citi toți oamenii, doar privind la voi. Însuși Hristos a scris o astfel de scrisoare, dar nu cu cerneală, ci cu Spiritul Său cel viu; nu încrustată în piatră, ci în viețile oamenilor – pe măsură ce ei își trăiesc viața pentru El.” – traducerea *The Message*.

„Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne.” – traducerea Cornilescu.

Tu ești un personaj într-o poveste, un actor pe o scenă, o adevărată vedetă în ecranizarea mării controversate. Aceasta nu înseamnă că trebuie să-ți exersezi rolul până când vei ajunge să-l interpretezi fără greșală sau că vei ajunge să scrâșnești din dinți din cauză că nu ți-a ieșit perfect. Este vorba de concentrarea atenției tale asupra caracterului lui Dumnezeu, rămânând în legătură cu El și permițându-I să se reverse prin tine asupra altora. Când ai o relație cu Dumnezeu și Îi permiți să devină sursa primordială a existenței tale, vei demonstra lumii ce înseamnă viața adevărată. Această demonstrație va reprezenta o sclipire a lui Dumnezeu pentru lume.

Gândește-te la...

Când L-ai văzut pe Dumnezeu în alții? Când L-au văzut alții pe Dumnezeu în tine?

Optimist sau pesimist

Unde te-ai plasa, pe o scară de la unu la zece, în care unu reprezintă optimismul maxim, iar zece pesimismul cel mai profund? Care ar fi nota care ți-ar da-o cei din jurul tău? Cel conectat la Dumnezeu ar trebui să fie predispus la optimism sau la pesimism? Dar cei care par a fi optimiști în mod natural, vor gravita mai ușor înspre Dumnezeu? Dar reversul, o fi adevărat?

Rugăciune:

Doamne Isuse, fă să strălucească lumina Ta peste mine și prin mine!

Când ai o relație cu Dumnezeu și vei permite ca El să devină sursa primordială a existenței tale, vei demonstra lumii ce înseamnă viața adevărată..

O legătură vie cu Dumnezeu oferă motive reale pentru un optimism maxim. Fără a ignora greutățile, durerea sau suferința, Dumnezeu rămâne, susține și transformă chiar și ce pare a fi negativ în viața ta.

„V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea!”

Dumnezeu pune în viața noastră lucrurile pozitive. Legătura noastră cu El ne asigură un acces direct și personal, precum și bucuria, speranța, pacea, dezvoltarea caracterului, iubirea, prezența Duhului Sfânt și perseverența. Acestea sunt motive reale pentru a fi optimiști. Nu contează cât de multe lucruri negative ți se întâmplă, tu poți conta pe lucrurile pozitive pe care Dumnezeu le are în rezerva Sa pentru tine.

Diavolul încearcă să zugrăvească relația cu Dumnezeu ca fiind ceva plictisitor, deprimant, lipsit de bucurie și dificil, dacă nu chiar imposibil de realizat. Ești tu o dovadă în favoarea sau contra acestei false pretenții? Unde se găsește focalizarea ta pe scara dintre optimism și pesimism? Ai putea să te concentrezi pe lucruri negative și să rămâi blocat într-un pesimism greu de vindecat. Dacă vei privi la greșelile tale, la eșecuri și dezamăgiri – și cu siguranță că vei descoperi suficiente ca să nu le poți ignora – vei avea destule motive să fii pesimist. Viața ta ar fi ca o continuă înmormântare.

Trecutul, prezentul și viitorul nostru ne oferă suficiente motive pentru a fi optimiști. În trecut, Dumnezeu a creat această planetă în mod perfect, dar oamenii au dat totul peste cap. Isus a venit pe pământ ca să răscumpere ce a distrus păcatul. În prezent, Dumnezeu domnește, Isus ne reprezintă pe noi în ceruri, iar Duhul Sfânt aduce dorința lui Dumnezeu pe pământ și în noi. În ceea ce privește viitorul, Isus a promis că va continua să refacă în noi chipul lui Dumnezeu și se va întoarce să ne ia la El, în ceruri. Acestea sunt teme generale care pot fi benefice la vindecarea întregii lumi.

Ia-ți timp și analizează călăuzirea lui Dumnezeu din trecut, la ce face El pentru tine acum și ce anticipi pentru viitorul tău. Împărtășește-ți gândurile și cu alții și bucură-te de ce vor împărtăși și ei cu tine. **„De aceea, mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții, cum și faceți în adevăr.”** Datorită lui Dumnezeu, tu poți fi optimist și realist în același timp – cu alte cuvinte optimist-realist.

Gândește-te la...

Ce anume hrănește optimismul tău?

Un exemplu incredibil

Când ne gândim la nașterea Domnului Isus Hristos, experimentăm gânduri de viață nouă, speranță, de noi posibilități, inocență, vulnerabilitate și bucurie profundă. Corul îngerilor a coborât din cer să sărbătorească evenimentul nașterii Lui, iar magii au venit de departe ca să I se închine dar, încă de la nașterea Sa, Isus a întâmpinat greutăți, persecuție și chiar amenințare cu

moartea. Anii Săi de misiune pe acest pământ au înregistrat numeroase ocazii de risc, respingere, ridiculizare, aprobare populară finalizată cu părăsirea Lui de oamenii care Îl urmaseră inițial, precum și o presiune permanentă din partea urmăritorilor Săi. Durerea purtării păcatului întregii omeniri și a despărțirii de Tatăl a eclipsat durerea crucificării Sale.

Dacă cineva ar fi îndreptățit să fie mâhnit, pesimist și chiar deprimat, atunci Acela ar fi Isus. **„Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața de la El și noi nu L-am băgat în seamă. Totuși, El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu**

și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea, a căzut peste El și prin rănile Lui suntem tămăduiți.”

Schimbând locul Său cu noi, Isus a preluat asupra Sa toate negativitățile noastre, dându-ne nouă toate lucrurile pozitive. El a avut motive întemeiate să fie pesimist, după cum avem noi, acum, motive suficiente să fim optimiști.

Rugăciune:

Doamne, astăzi mă simt _____ . Fără să-mi ingnor trăirile și, în același timp, realizând atât binele, cât și răul din viața mea, voi întâmpina această zi cu optimism, datorită grijii Tale pentru nevoile mele. Ți mulțumesc pentru tot!

Fără a ignora greutățile, durerea sau suferința, Dumnezeu rămâne, susține și transformă chiar și ce pare a fi total negativ în viața ta.

În ciuda negativității de care avea parte mereu, Isus era în stare să ofere bucurie celor din jur. Unii întrevăd și umor în cuvintele Sale, mai ales când vorbește despre scoaterea paiului din ochiul aproapelui cu bârna celuilalt. Cum i-a demonstrat El tânărului bogat nevoia sa de a-și împărți averea la săraci, ca să se prindă cu toată puterea de Dumnezeu? Comparând încercarea de a intra în cer cu multe bogății, cu o cămilă care n-ar putea niciodată să intre prin urechile acului.

Isus era o persoană extrem de plăcută. Copii Îl iubeau și se adunau adesea în jurul Lui, atrăgându-I atenția de la problemele serioase ale adulților cu care avea mereu de-a face. Isus prefera compania nevinovată a copilașilor. El devenea foarte serios atunci când oamenii nu erau dispuși să devină, în relația lor cu El, asemenea unor copii.

Cei care cunosc deja viața lui Isus, s-ar putea să aibă nevoie de o nouă perspectivă, pentru a înțelege umorul și familiaritățile Domnului Isus cu ucenicii Săi. Să nu pierdem din vedere nici vremurile dificile și nici disciplina folosită de El, pentru a-i pregăti pentru ce urma să se întâmple, după cum n-ar trebui să ignorăm nici surprizele plăcute, nici spiritul de glumă nevinovată, creativitatea, împrejurările și perspectiva profundă a lui Isus. Citește viața Lui cu o atitudine serioasă, după care încearcă s-o citești căutând umorul în cuvintele Sale.

Gândește-te la...

Când ai putea fi mai puțin serios cu privire la viața ta?

Rugăciune:

Doamne Isuse, pentru că Tu ai schimbat locul Tău cu mine, Tu poți să preiei asupra Ta toate negativitățile mele. Aș dori să scap de negativism, ca să pot fi pozitiv, căci acum mi se cuvine; în urma schimbului pe care L-ai făcut Tu la cruce.

Isus căuta compania nevinovată a copilașilor.

Nu uita! Dumnezeu ne-a acceptat așa cum suntem. Noi nu trebuie să încercăm să-L impresionăm în niciun fel – ca și cum a putea face aceasta vreodată. El este Creatorul!

Întâmpinarea realității

Lucruri rele se întâmplă mereu iar negarea realității ajută uneori. Dar ce facem cu sentimentele negative pe care lucrurile neplăcute le trezesc adesea în inima noastră? Le acumulăm până la o anumită limită ca apoi să le lăsăm să se înmulțească precum cancerul? Le proiectăm asupra altora, ca să-i rănim?

Psalmistul ne învață cum să ne vărsăm sufletul înaintea Domnului. De obicei, mânia apare când ne simțim răniți, indiferent că e vorba de

greșeala noastră sau nu. David a reacționat față de vrăjmașii Săi prin limbajul unui rege mânios, dar și-a vărsat bagajul cuvintelor sale pline de frustrare mai degrabă înaintea lui Dumnezeu, decât asupra vrăjmașilor săi. În termeni specifici, el l-a cerut lui Dumnezeu nu doar ca dușmanii să fie persecutați, ci să-i și ucidă și să aducă cele mai îngrozitoare pedepse asupra copiilor și predecesorilor lor. El încheie tirada sentimentelor sale cu următoarele cuvinte:

„Iar Tu, Doamne, Dumnezeule, lucrează pentru mine, din pricina numelui Tău, căci mare este bunătatea Ta; izbăvește-mă!”

David a ales locul cel mai potrivit pentru revărsarea mâniei și durerii sale. În timpuri grele, ce faci? *Fugi* de Dumnezeu sau *alergi* la El?

Desigur, te poți aștepta ca viața să fie grea. I s-a întâmplat și lui Isus, deci ți se va întâmpla și ție. Și foarte ciudat este faptul că, atunci când treci prin necazuri, în virtutea relației tale cu Dumnezeu, vei putea experimenta bucurie. ***„Dumnezeu îi binecuvântează pe cei persecutați, din cauza trăirii lor pentru Dumnezeu, căci Împărăția cerurilor este a lor.”*** – traducerea NLT

Unii percep dificultățile ca fiind persecuție dar și noi putem stârni uneori persecuția, în mod inutil. Cu toate acestea, tratamentul răutăcios al unora față de noi, mai ales când nu există motive întemeiate, nu ar trebui să tulbure bucuria noastră în Hristos. Fiecare avem asperitățile noastre de caracter, dobândite sau moștenite, dar, dacă privim numai la ele, vom ajunge să nu-i mai putem iubi pe semenii noștri și să credem că nici Dumnezeu nu-i mai iubește. Tu trebuie să-i ierți, pentru că Dumnezeu i-a iertat, mai întâi, și te-a iertat și pe tine, în ciuda greșelilor tale! Pur și simplu, uită-le!

Până când Isus va veni a doua oară pe pământ, noi va trebui să îndurăm suferință și durere. Între timp, putem permite necazurilor să creeze un contrast cât mai puternic, gândindu-ne la bucuria nesfârșită pe care o vom trăi atunci. *„Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați.”*

Varsă-ți sufletul înaintea lui Dumnezeu, fă tot ce poți și acceptă consecințele cu seninătate. Poți avea încredere că Dumnezeu va transforma necazul tău în binecuvântare. *„Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. Pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare.”* – traducerea Cornilescu.

Gândește-te la...

Când ești plin de frustrări, cum și unde îți verși tu sufletul înaintea lui Dumnezeu?

„...Dumnezeu v-a chemat de la întuneric la lumina Sa minunată.” – traducerea NCV

„Spune-le și altora de diferența dintre noapte și zi pe care a creat-o El pentru voi: de la nimic la tot, de la respinși la acceptați.” – traducerea The Message.

Rugăciune:

Când privesc binele și răul din viața mea, din perspectiva Ta, nu pot decât să am încredere că acesta este drumul pe care trebuie să merg. Identificarea cu Hristos va crea marea diferență care ne va da putere să nu cedăm deloc.

Când realități negative înnoarează perspectiva noastră, amintirea binecuvântărilor divine și a bunătății lui Dumnezeu față de noi în trecut, vor lărgi perspectiva de ansamblu asupra realității.

Dacă nu putem ignora lucrurile rele care vin peste noi, atunci nici n-ar trebui să tăcem când lucruri bune se întâmplă în viața noastră. Recunoașterea va redeștepta bucuria produsă de revărsarea binecuvântărilor. Când realități negative înouăază perspectiva noastră, amintirea binecuvântărilor divine și a bunătății lui Dumnezeu față de noi în trecut, vor lărgi perspectiva de ansamblu asupra realității. Citește Biblia și încearcă să descoperi implicarea lui Dumnezeu în existența omului, iar apoi regăsește implicarea lui în viața ta și a celor din jurul tău. El se implică direct în viața oamenilor chiar și astăzi.

Fericire versus bucurie

Fericirea continuă să fie scopul plin de miraj al maselor de oameni. Deși pare ironic, este adevărat faptul că atingerea fericirii devine un scop efemer în existența omului. Dacă încerci să ții în mână pasărea din colivie, până la urmă ea va muri. Las-o liberă și vei vedea că se întoarce la tine.

În limba engleză, substantivul *fericire* are aceeași rădăcină cu verbul *a se întâmpla* și, într-adevăr, fericirea depinde mult de ce ți se întâmplă. Când lucrurile se drulează în favoarea ta, ai toate motivele să fii fericit, dar și reversul este adevărat. Nu e de mirare că fericirea nu durează prea mult. Asemenea dependențelor de droguri, căutătorii de fericire sunt dispuși să cheltuiască tot ce au, în maniera cea mai distructivă, pentru un crâmpei de fericire efemeră. Când fericirea ta depinde de o existență egoistă și aceasta nu te deranjează, ea se va risipi repede și te va lăsa cu un gust foarte amar. Cei a căror motto continuu este „*Vreau la parcul de distracții!*” sau „*Când mai mergem la o petrecere!*” vor sfârși în frustrare și mari dezamăgiri în viață.

În contrast cu fericirea, bucuria depinde de anumite beneficii sănătoase. Ea rezistă, în fața circumstanțelor nefavorabile. Nașterea unui copil aduce fericire, dar bucuria este cea care poate alimenta sacrificiul părinților, dacă se întâmplă să descopere că copilul are o problemă de sănătate. Fericirea este superficială, în timp ce bucuria este fundamentată pe principii. Fericirea se stinge ușor, în timp ce bucuria continuă în orice circumstanțe. Asemenea unei cascade care își menține existența de-a lungul anilor, bucuria persistă. „*Lacrimile pot să curgă noaptea, căci dimineața vine bucuria.*” – traducerea TEV.

Atributele și acțiunile lui Dumnezeu se definesc cel mai bine în bucurie, nu în fericire.

„...căci bucuria Domnului va fi tăria voastră...”

„A scos pe poporul Său cu veselie, pe aleșii Săi în mijlocul strigătelor de bucurie.”

„Domnul Dumnezeul tău este în mijlocul tău ca un viteaz care poate ajuta; se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în droagostea Lui și nu va mai putea de veselie pentru tine.”

Dacă jocul fericirii amenință să preia cârma și să domine bucuria din viața ta, folosește muzica pentru a exprima și extinde trăirile emoționale pe care acțiunile Sale minunate le trezesc în tine. Muzica este un mijloc minunat ce are puterea de a alunga îngrijorările și înalță spiritul în laudă la adresa lui Dumnezeu. Mai ales Psalmii au capacitatea de a realiza acest lucru.

*„Atunci toți cei ce se încred în Tine, se vor bucura.
Se vor veseli totdeauna, căci Tu îi vei ocroti.
Tu vei fi bucuria celor ce iubesc Numele Tău.
Căci Tu binecuvântezi pe cel neprihănit, Doamne
și-l înconjori cu bunăvoința Ta,
cum l-ai înconjura cu un scut.”* – traducerea Cornilescu

*„Tu ne vei primi cu brațele deschise,
când vom alerga la Tine pentru adăpost.
Să țină sărbătoarea toată noaptea!
Puneți străji, ca să vegheze peste sărbătoarea noastră...
Tu ești măreț, Doamne,
pentru că îi primești pe toți cei care Te caută,
și pentru că ne încânți cu minunile Tale!”* – traducerea The Message

„Tu îmi vei arăta cărarea care duce la viață; prezența Ta mă umple de bucurie și îmi aduce plăcere, în veac de veac.” – traducerea TEV

„Îmi vei arăta cărarea vieții; înaintea Feței Tale sunt bucurii nespuse și desfătări veșnice în dreapta Ta.” – traducerea Cornilescu

Gândește-te la...

*Când a reușit bucuria să te susțină,
în contrast cu fericirea care se stinge
repede?*

Contează pe asta!

Celebrarea unor realizări importante sau anumite monumente ridicate în cinstea unor victorii remarcabile îmbogățesc bucuria oamenilor. Indiferent că monumentul este clădit dintr-o mulțime de pietre sau dintr-o singură piatră imensă, amintirea triumfului din trecut ajută la conturarea prezentului și a viitorului, dându-i o perspectivă mai largă.

Rugăciune:

*Doamne, am încercat
fericirea cea deșartă. Acum doresc
ceva care să depindă de Tine, nu de
cine știe ce, când, unde, de ce sau cât.*

*Atributele și acțiunile lui
Dumnezeu se definesc cel mai bine în
bucurie, nu în fericire.*

În vremurile Vechiului Testament, festivalul Paștelui avea rolul de a-i aduce aminte poporului lui Dumnezeu despre eliberarea lui miraculoasă din robia egipteană. În vremurile Noului Testament, *Cina din camera de sus* a devenit monumentul de aducere aminte a morții Domnului Hristos, care ne-a eliberat de sub puterea morții.

Pentru unii, trecutul reprezintă o forță cu impact foarte puternic asupra a ce se poate întâmpla *aici și acum*. Alții au nevoie de speranță pentru viitor, pentru a avea de ce să se prindă, când trecutul și prezentul

îi trage în jos. Cerul este dispus să ne ofere viziunea necesară, prin **făgăduințele prețioase din partea lui Dumnezeu: „*Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.*”**

Dumnezeu știa ce urma să se întâmple cu planeta creată. El a decis încă de la început destinul vieții a celor care aveau să-L iubească, după modelul vieții Fiului Său. Isus stă în fruntea neamului omenesc răscumpărat. Noi vedem originalul și conturul intenționat de El pentru viețile noastre în El. După ce Dumnezeu a decis cum aveau să arate oamenii, El i-a chemat la existență pe nume și i-a așezat împreună cu El pe un fundament sigur. Apoi, după ce i-a instaurat acolo, a rămas alături de ei până la capăt, îndeplinind în mod maiestuos planul început.

Așadar, ce zici? Cu Dumnezeu de partea noastră, în felul acesta, cum am putea pierde? Dacă El nu a ezitat să pună totul la dispoziția noastră, luând asupra Sa condiția decăzută a omului păcătos, expunându-Se la tot ce putea fi mai rău, trimițându-L în lumea aceasta pe singurul Său Fiu, a mai rămas oare ceva care să nu fie sacrificat și deliberat în favoarea noastră? Și cine ar îndrăzni să-L încurce pe Dumnezeu, amestecându-se în viața copiilor Săi aleși? Cine ar îndrăzni să ridice măcar degetul împotriva lor?

Cel care a murit și a înviat la viață pentru noi se află chiar acum în prezența lui Dumnezeu, ca să ne apere și să fie de partea noastră. Oare ar putea cineva să ridice vreun zid între noi și dragostea lui Isus Hristos pentru noi? Ar fi absolut imposibil! Nici necazul, nici strâmtorarea, nici discordia, nici foamea, nici lipsa unui adăpost, nici amenințările cele mai puternice, nici moartea, nici cele mai îngrozitoare păcate amintite în Biblie nu vor putea să ne despartă de dragostea Lui.

*Ei ne-au omorât cu sânge rece, pentru că te urau pe Tine.
Eram ca niște păsări pe care le-au ales una câte una...*

Nici una din acestea nu ne sperie, în virtutea faptului că Isus ne iubește. Sunt absolut convins că nimic – nimic dintre ce este viu sau mort, angelic sau demonic, de astăzi sau de mâine, de sus sau de jos, tangibil sau intangibil – absolut nimic nu poate să se interpună între noi și iubirea lui Dumnezeu și aceasta datorită felului în care Isus – Maestrul nostru – ne-a iubit...

Gândește-te la...

*Describe câteva din celebrările tale.
Ce anume ai sărbătorit?*

Rugăciune:

*Dumnezeul tuturor
timpurilor, când mă gândesc la Tine,
am nenumărate motive să celebrez
trecutul, prezentul și viitorul!*

*Cu Dumnezeu de partea noastră,
în felul acesta, cum am putea pierde?*

Cuvânt de încheiere

Dumnezeu te iubește. Da! Dumnezeul minunat și atotputernic al întregului univers dorește să aibă o relație cu tine – o legătură reală! Această dorință a Sa nu s-a schimbat și nici nu se va schimba vreodată. Ce s-a schimbat este următorul lucru: nu numai că Dumnezeu te iubește, acum îl iubești și tu!

Recunoștință

Numele meu apare ca autor al acestei cărți, dar să clarificăm câteva lucruri: în limba engleză, titlul cărții este *Connection* și provine de la o mulțime de surse. Prima este Ellen White iar cartea scrisă de ea se numește *Calea către Hristos*. Doresc să aduc profunzimea mea mulțumire *Fundației Ellen White* pentru încurajarea și îndrumarea dată la realizarea propriei versiuni a acestei cărți de creștinism fundamental.

O recunoștință specială doresc să o adresez celor care și-au adus contribuția și sprijinul, în timp ce eu lucrăm la această carte. Recunoștința mea nu este limitată și se îndreaptă spre Marit Case, Katie Case, Marvin and Billie Ann Case, Jana Aagaard, Camrie Ackerman, Kara Ackerman, Michelle Bergman, Scott Cady, Harold Crook, James Dick, Dwain Esmond, Ed Ferguson, Tim Lale, Dale and Anne Lamberton, Carol Moses, Don Noble, Don and Gwen Oliver, Bud Roberts precum și echipei de la Pacific Press.*

Chiar și celor care au contribuit cu câteva cuvinte sau fraze, cu rugăciunile lor sau mi-au făcut sugestii și recomandări în ultimul moment – le mulțumesc! Dacă am omis pe cineva, vă rog să-mi scrieți. În mod special, le mulțumesc lui Doug Batchelor, Skip Bell, James Black, Chris Black, Reinder Bruinsma, Ron Cluzet, James Cress, Manny Cruz, Des Cummings, Japhet De Oliviera, Bonnie Dwyer, Jon Dybdahl, Mark Finley, Troy Fitzgerald, Tim Gillespie, Claude Harris, Roy Ice, Fred Kinsey, Bill Knott, Rob Lang, Rick Lawrence, Sam Leonor, A. Allan Martin, Justin McNelius, Dereck Morris, David Neff, Dwight Nelson, John Nixon, Jon Paulien, Jose Rojas, Charles Scriven, Colin Stewart, Jerry D. Thomas, Halvord Thomsen, Paul Tompkins, Sergio Torres, Allan Walshe, Ron Whitehead and Steve Yeagley.

Urmărind această listă de colaboratori, nu pot să nu-mi amintesc de necazurile celor trecuți în revistă în epilogul galeriei eroilor credinței: „**Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică, și păcatul care ne înconjoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care pentru bucuria care-i era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Uitați-vă dar cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.**” (Evrei 12: 1-3).

